

IJA # 110

אור גדול תמשה חומשי תורה ספר ויקרא

Or Gadol Ḥamishah Ḥumshe Torah Sefer Ṷa-yikra

Livorno, 5681 (1920 or 1921)

אור גדול

חמשה חומשי תורה

ראה זה חרש את הגרו'לות ואת הנוראות למען
יריץ כל קורא במנגער ועד זקן אותיות מחכימות
שכלם מתאימות • גביש ורמ'ות • אשר כמוהו
הוא נהיה בכל מיני שלמות • עם חמש
מגילות והפטרות כל השנה שובע שמחות
ונעימות :

ספר ויקרא

פה ליוורנו יע"א

זנת התרפ"א לפ"ק

מיר שלמה בירגורטי וחבירו הי"ו

מדפיס ומוכר ספרים

ספר ויקרא

כסית יניח ד' שיטין פנויות ויתחיל משטה המישית

א ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו
 מאהל מועד לאמר : ב דבר
 אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי
 יקריב מבם קרבן ליהוה מן הבהמה
 מן הבקר ומן הצאן תקריבו את
 קרבנכם : ג אם עלה קרבנו מן הבקר
 זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד
 יקריב אתו לרצנו לפני יהוה : ד וסמך
 ידו על ראש העלה ונרצה לו לבקר
 עריו : ה ושחט את בן הבקר לפני יהוה
 והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם
 וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר
 פתח אהל מועד : ו והפשיט את העלה
 ונתח אתה לנתחיה : ז ונתנו בני אהרן
 הכהן אש על המזבח וערכו עצים על

האיש : ס וערכו בני אהרן הכהנים את
הנתחים את הראש ואת הפרר על
העצים אשר על האש אשר על המזבח :
ט וקרבו וכרעו ירחץ במים והקטיר
הכהן את הכל המזבחה עלה אשה
ריח ניחוח ליהוה : ס ואם מן הצאן
קרבתו מן הכשבים או מן העזים לעלה
זכר תמים יקריבנו : יא ושחט אתו על
ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני
אהרן הכהנים את דמו על המזבח
סביב : יב ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו
ואת פררו וערך הכהן אתם על העצים
אשר על האש אשר על המזבח :
יג והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב
הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה
הוא אשה ריח ניחוח ליהוה : יד ואם
מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב
מן התרים או מן בני היונה את
קרבנו : טו והקריבו הכהן אל המזבח

ומלק

ומלק את ראשו והקטיר המזבחה
ונמצה דמו על קיר המזבח : טו והקטיר
את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל
המזבח קדמה אל מקום הרשן : יז ושמע
אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו
הכהן המזבחה על העצים אשר על
האש עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה :
ס ב ונפש כי תקריב קרבן מנחה
ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן
ונתן עליה לבנה : ז והביאה אל בני
אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו
מסלתה ומשמנה על כר לבנתה
והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה
אשה ריח ניחוח ליהוה : ח והנותרת מן
המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים
מאשי יהוה : ט וכלי תקריב קרבן
מנחה מאפה תנור סלת חלולת מצות
בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים
בשמן : ס ס ואם מנחה על המחבת

קרבך

קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה :
ו פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן
מנחה הוא : ס שלישי ואם מנחת מרחשת
קרבנך סלת בשמן תעשה : ט והבאת
את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה
והקריבה אל הכהן והגישוה אל
המזבח : ט והרים הכהן מן המנחה
את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה
ריח ניחח ליהוה : י והנותרת מן המנחה
לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה :
יב כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא
תעשה חמץ כי כר שאר וכר דבש
לא תקטירו ממנו אשה ליהוה : יג קרבן
ראשית תקריבו אתם ליהוה ואר
המזבח לא יעלו לריח ניחח : יד וכל
קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית
מלח ברית אלהיך מעל מנחתך ער
כל קרבנך תקריב מלח : ט י ואם
תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב

קרוי

קלוי באש גרש ברמל תקריב את
מנחת בכוריה : ט ונתת עליה שמן
ושמת עליה לבנה מנחה הוא : טו והקטיר
הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה
ער כל לבנתה אשה ליהוה : ס רביעי
ג ואם זבח שלמים קרבנו אם מן
הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה
תמים יקריבנו לפני יהוה : כ וסמך ידו
ער ראש קרבנו ושחטו פתח אהל
מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם
ער המזבח סביב : כ והקריב מזבח
השלמים אשה ליהוה את החלב
המכסרה את הקרב ואת כל החלב
אשר ער הקרב : ד ואת שתי הכליות
ואת החלב אשר עלהן אשר ער
הכסלים ואת היתרת על הכבד על
הכליות יסירנה : ס והקטירו אתו בני
אהרן המזבחה ער העלה אשר ער
העצים אשר ער האש אשה ריח ניחח

ליהוה

ליהוה : פ ו ואסמן הצאן קרבנו לזבח
 שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים
 יקריבנו : ו אסכשכ הוא מקריב את
 קרבנו והקריב אתו לפני יהוה : ט וסמך
 את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו
 לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את
 דמו על המזבח סביב : ט והקריב מזבח
 השלמים אשה ליהוה חלבו הארית
 תמימה לעמת העצה יסירנה ואת
 החלב המבסה את הקרב ואת כל
 החלב אשר על הקרב : י ואת שתי
 הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר
 על הכסלים ואת היתרת על הכבד
 על הכליות יסירנה : יא והקטירו הכהן
 המזבחה לחם אשה ליהוה : פ יכ ואס
 עז קרבנו והקריבו לפני יהוה : יג וסמך
 את ידו על ראשו ושחט אתו לפני
 אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו
 על המזבח סביב : יד והקריב ממנו
 קרבנו

קרבנו אשה ליהוה את החלב המבסה
 את הקרב ואת כל החלב אשר על
 הקרב : טו ואת שתי הכלית ואת החלב
 אשר עלהן אשר על הכסלים ואת
 היתרת על הכבד על הכלית יסירנה :
 טו והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה
 ליהוה ניהח כל חלב ליהוה : יז חקרת
 עולם דרדתיכם בכל מושבתיכם כל
 חלב וכל דם לא תאכלו : ס חמישי
 ד וידבר יהוה אל משה לאמר : כ דבר
 אל בני ישראל לאמר נפש כיתחטא
 בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא
 תעשינה ועשה מאחת מהנה : ג אס
 הכהן המשיח יחטא לאשמרת העם
 והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן
 בקר תמים ליהוה לחטאת : ו והביא
 את הפר ארפתח אהל מועד לפני
 יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט
 את הפר לפני יהוה : ס ולקח הכהן
 חמישי
 ויקרא ב 2

המִּשִׁיחַ מִדָּם הַפֶּר וְהֵבִיא אֹתוֹ אֶל־אֹהֶל
 מוֹעֵד : י וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת־אֶזְבְּעוֹ בְּדָם
 וְהוּזָה מִן־הַדָּם שִׁבְעַת פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה
 אֶת־פְּנֵי פְרֻכַת הַקֹּדֶשׁ : י וְנָתַן הַכֹּהֵן
 מִן־הַדָּם עַל־קַרְנוֹת מִזְבֵּחַ קִטְרֵת הַסַּמִּים
 לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת יָכַר־
 דָּם הַפֶּר יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוּד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה
 אֲשֶׁר־פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : י וְאֵת כָּל־חֵלֶב
 פֶּר הַחֲטָאֹת יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת־הַחֵלֶב
 הַמִּכְסָּה עַד־הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב
 אֲשֶׁר עַד־הַקֶּרֶב : י וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת
 וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר עַד־
 הַבְּסָדִים וְאֵת הַיִּתְרֹת עַל־הַכֶּבֶד עַל־
 הַכְּלִיֹּת יִסִּירָנָה : י כַּאֲשֶׁר יוֹרֵם מִשׁוֹר
 זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקְּטִירִים הַכֹּהֵן עַד־
 מִזְבֵּחַ הָעֹלָה : י וְאֵת עוֹר הַפֶּר וְאֵת־
 כָּל־בִּשְׂרוֹ עַל־רֹאשׁוֹ וְעַל־כַּרְעָיו וְקַרְבּוֹ
 וּפְרָשׁוֹ : י וְהוֹצִיא אֶת־כָּל־הַפֶּר אֶל־
 מַחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶדְמָקוֹם טְהוֹר אֶל־

שֹׁפֵךְ

שֹׁפֵךְ הַדָּשָׁן וְשָׂרַף אֹתוֹ עַל־עֵצִים כַּאֲשֶׁר
 עַל־שֹׁפֵךְ הַדָּשָׁן יִשָּׂרַף : פ י וְאִם כָּל־
 עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנִעְלַם דְבַר מֵעֵינֵי
 הַקֹּהֵן וַעֲשׂוּ אַחֲרַי מִכַּד־מִצְוֹת יְהוָה
 אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשִׂינָהּ וְאִשְׁמוּ : י וְנִוְדַעַה
 הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר חָטְאוּ עֲלֶיהָ וְהַקְּרִיבוּ
 הַקֹּהֵל פֶּר בֶּן־בֶּקֶר לַחֲטָאֹת וְהֵבִיאוּ אֹתוֹ
 לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד : ט וְסָמְכוּ זִקְנֵי הָעֵדָה
 אֶת־יָדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה
 וַיִּשַׁחֵט אֶת־הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה : ט וְהֵבִיא
 הַכֹּהֵן הַמִּשִׁיחַ מִדָּם הַפֶּר אֶל־אֹהֶל
 מוֹעֵד : י וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶזְבְּעוֹ מִן־הַדָּם
 וְהוּזָה שִׁבְעַת פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת־פְּנֵי
 הַפְּרֻכַת : י ומִן־הַדָּם יִתֵּן עַל־קַרְנֹת
 הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל
 מוֹעֵד וְאֵת כָּל־הַדָּם יִשְׁפֹךְ אֶדְמָקוֹם
 מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר־פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :
 י וְאֵת כָּל־חֵלְבוֹ יָרִים מִמֶּנּוּ וְהַקְּטִיר
 הַמִּזְבֵּחַ : כ וַעֲשֵׂה לַפֶּר כַּאֲשֶׁר עֲשֵׂה

לפר

לְפַר הַחֲטָאֹת בֵּן יַעֲשֶׂה לָּו וּכְפַר עֲלֵהֶם
 הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם: כג וְהוֹצִיא אֶת־הַפָּר
 אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרַף אֹתוֹ כְּאֲשֶׁר
 שָׂרַף אֶת הַפָּר הַרְאִישׁוֹן חֲטָאֹת הַקֹּהֵל
 הוּא: פ כג אֲשֶׁר נָשִׂיא יְחַטָּא וַעֲשֵׂה אַחַת
 מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵי אֲשֶׁר לֹא־
 תַעֲשִׂינָהּ בְּשִׁגְגָה וְאָשָׁם: כד אוֹ הוֹדֵעַ
 אֱלֹוֹי חֲטָאֹתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהִבִּיא אֶת־
 קָרְבָּנוֹ שְׁעִיר עֲזִים זָכָר תָּמִים: כה וְסִמָּךְ
 יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשַׁחַט אֹתוֹ בְּמִקְוֹם
 אֲשֶׁר־יִשְׁחַט אֶת־הָעֵלָה לְפָנָי יְהוָה
 חֲטָאֹת הוּא: כו וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם
 הַחֲטָאֹת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֵת מִזְבֵּחַ
 הָעֵלָה וְאֶת־דָּמוֹ יִשְׂפֹךְ אֶל־יְסוּד מִזְבֵּחַ
 הָעֵלָה: לו וְאֶת־כָּל־חֲלָבוֹ יִקְטֹרֶת
 הַמִּזְבֵּחַ כְּחֶלֶב זֶבַח הַשְּׁלָמִים וּכְפַר
 עָלָיו הַכֹּהֵן מִחֲטָאֹתוֹ וְנִסְלַח לָו: פ שְׁשִׁי
 כו וְאִם־נִפְשׁ אַחַת תִּחַטָּא בְּשִׁגְגָה מִעַם
 הָאָרֶץ בַּעֲשֻׂתָהּ אַחַת מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר

לֹא־תַעֲשִׂינָהּ וְאָשָׁם: כז אוֹ הוֹדֵעַ אֱלֹוֹי
 חֲטָאֹתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהִבִּיא קָרְבָּנוֹ שְׁעִיר־
 עֲזִים תָּמִימָה נִקְבָּה עַל־חֲטָאֹתוֹ אֲשֶׁר
 חָטָא: כח וְסִמָּךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַחֲטָאֹת
 וְשַׁחַט אֶת־הַחֲטָאֹת בְּמִקְוֹם הָעֵלָה:
 ל וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־
 קַרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֵלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׂפֹךְ
 אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ: לא וְאֶת־כָּל־חֲלָבָהּ
 יִסֹּר כְּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֶלֶב מִעֵרֶז־זֶבַח
 הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לְרִיחַ
 נִיחַח לַיהוָה וּכְפַר עָלָיו הַכֹּהֵן וְנִסְלַח
 לָו: לב וְאִם־כִּבֹּשׁ יִבִּיא קָרְבָּנוֹ לַחֲטָאֹת
 נִקְבָּה תָּמִימָה יְבִיאָנָה: לד וְסִמָּךְ אֶת־
 יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַחֲטָאֹת וְשַׁחַט אֹתָהּ
 לַחֲטָאֹת בְּמִקְוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הָעֵלָה:
 לו וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאֹת בְּאֶצְבָּעוֹ
 וְנָתַן עַל־קַרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֵלָה וְאֶת־כָּל־
 דָּמָהּ יִשְׂפֹךְ אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ: לו וְאֶת־
 כָּל־חֲלָבָהּ יִסֹּר כְּאֲשֶׁר יוֹסֵר חֶלֶב

הפֶּשֶׁבַּ מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן
אֹתָם הַמִּזְבֵּחַ עַל אִשֵּׁי יְהוָה וּכְפָר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וּנְסַלַח

לו : פ

ה וּנְפִישׁ כִּי־חָטָא וְשִׁמְעוּ קוֹל
אֱלֹהִים וְהוּא עַד אִם רָאָה אוֹ יָדַע אִם־לוֹא
יָגִיד וְנִשְׂא עֹנֹו : כ אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע
בְּכַל־דְּבַר טָמֵא אוֹ בְּנִבְלַת חַיָּה טָמְאָה
אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טָמְאָה אוֹ בְּנִבְלַת
שָׂרֵץ טָמֵא וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא :
וְאִשָּׁם : ג אוֹ כִּי יִגַּע בְּטִמְאֹת אָדָם לְכָל
טָמְאָתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ
וְהוּא יָדַע וְאִשָּׁם : ד אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשְׁבַּע
לְבַטָּא בְּשִׁפְתָיִם לְהַרְעוֹ : ה אוֹ לְהִטִּיב
לְכָל אֲשֶׁר יִבְטָא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְנִעְלַם
מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאִשָּׁם לְאַחַת מֵאלֹהִים :
ו וְהָיָה כִּי־אִשָּׁם לְאַחַת מֵאלֹהִים וְהִתְוַדָּה
אֲשֶׁר חָטָא עָלָיָה : ז וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ
לִיהוָה עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נִקְבָּה מִן־

הצאן

ביתוכ כציל

הַצֹּאֵן כְּשֶׁבֶה אוֹ־שְׁעִירַת עֲזִים לְחַטָּאת
וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחַטָּאתוֹ : י ואִם־לֹא
תִּגַּע יָדוֹ דֵּי שָׂה וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר
חָטָא שְׁתֵּי תָרִים אוֹ־שְׁנֵי בְנֵי־זֹנָה לִיהוָה
אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה : יא וְהִבִּיא
אֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת־אֲשֶׁר
לְחַטָּאת רֹאשׁוֹנָהּ וּמִלֵּק אֶת־רֹאשׁוֹ
מִמּוֹל עֲרָפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל : יב וְהָיָה מִדָּם
הַחַטָּאת עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהַנִּשְׂאָר בְּדָם
יִמְצָה אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא :
יג וְאֶת־הַשְּׁנֵי יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט וּכְפָר
עָלָיו הַכֹּהֵן מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וּנְסַלַח
לו : יד ואִם־לֹא תִשְׁיַג יָדוֹ לְשְׁתֵּי
תָרִים אוֹ לְשְׁנֵי בְנֵי־זֹנָה וְהִבִּיא אֶת־
קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירַת הָאֶפֶה סֹלֶת
לְחַטָּאת רֹאשִׁים עָלָיָה שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן
עָלָיָה לְבִנְיָה כִּי חַטָּאת הוּא : יו וְהִבִּיאָהּ
אֶל־הַכֹּהֵן וּקְמִץ הַכֹּהֵן מִמֶּנָּה מְלוֹי־
קִמְצוֹ אֶת־אֲזִקְרָתָהּ וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ

על

על אִשִּׁי יְהוָה חֲטָאת הוּא : י וכִּפֹּר עָלָיו
הִכְהֵן עַל-חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר-חָטָא מֵאַחֶרֶת
מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהִיתָה לְכֹהֵן כַּמִּנְחָה :
ס י וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר :
טו נֶפֶשׁ בֵּית-מִעַל מִעַל וְחֲטָאָהּ בְּשֹׁנְהָ
מִקֹּדֶשׁ יְהוָה וְהָבִיא אֶת-אִשְׁמוֹ לַיהוָה
זֵיט תָּמִים מִן-הַצֹּאֵן בְּעֶרְכָּךָ כֶּסֶף
שְׁקָלִים בִּישְׁקֵל-הַקֹּדֶשׁ לְאִשָּׁם : טו וְאֵת
זֵיט חֲטָא מִן-הַקֹּדֶשׁ יִשְׁלַם וְאֵת-
חֲמִישְׁרֹנוֹ יִסֹּף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לְכֹהֵן
וְהִכְהֵן יִכְפֹּר עָלָיו בְּאֵיל הָאִשָּׁם וְנִסְלַחַת
לוֹ : פ י וְאִם-נֶפֶשׁ בֵּית-חֲטָא וְעִשְׂתָּהּ
אַחֶרֶת מִכָּל-מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא
תַעֲשִׂינָהּ וְלֹא-יָדַע וְאִשָּׁם וְנִשְׂאָה עֹנֵו :
יז וְהָבִיא אֵיל תָּמִים מִן-הַצֹּאֵן בְּעֶרְכָּךָ
לְאִשָּׁם אֶל-הִכְהֵן וְכִפֹּר עָלָיו הִכְהֵן עַל
יִשְׁנֵגְתּוֹ אֲשֶׁר-שָׁגַג וְהוּא לֹא-יָדַע וְנִסְלַחַת
לוֹ : יט אִשָּׁם הוּא אִשָּׁם אִשָּׁם לַיהוָה : פ
כ וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : כז נֶפֶשׁ

כי

כִּי חֲטָא וּמִעַלְהָ מִעַל בֵּיתוֹהּ וְכַחֲשׁ
בְּעֵמִיתוֹ בַּפִּקְדוֹן אוֹ בְּתִשׁוּמַת יָד אוֹ
בְּגִזֹּל אוֹ עִשָּׂק אֶת-עֵמִיתוֹ : כג אוֹ מִצָּא
אַכְרֵהּ וְכַחֲשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל-יִשְׁקָר עַל-
אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה הָאָדָם לְחֲטָא
בְּהֵנָּה : כד וְהָיָה כִּי-יִחֲטָא וְאִשָּׁם וְהָשִׁיב
אֶת-הַגִּזְלָה אֲשֶׁר גָּזַל אוֹ אֶת-הָעִשָּׂק
אֲשֶׁר עִשָּׂק אוֹ אֶת-הַפִּקְדוֹן אֲשֶׁר הִפְקֹד
אֹתוֹ אוֹ אֶת-הָאֲכֵרֶה אֲשֶׁר מִצָּא : מִפְטוֹר
כז לוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר-יִשְׁבַּע עָלָיו לְיִשְׁקָר
וְיִשְׁלַם אֹתוֹ בְּרֵאִשׁוֹ וְחֲמִשְׁתּוֹ יִסֹּף עָלָיו
לְאִשֶׁר הוּנָהּ לוֹ יִתְּנֶנּוּ בַּיּוֹם אִשְׁמָתוֹ :
כח וְאֶת-אִשְׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה אֵיל תָּמִים
מִן-הַצֹּאֵן בְּעֶרְכָּךָ לְאִשָּׁם אֶל-הִכְהֵן :
ט וכִּפֹּר עָלָיו הִכְהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַחַת
לוֹ עַל-אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לְאִשְׁמָה
בָּהּ : פ פ פ

ו ח וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר :
ז צו אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו לֵאמֹר

זאת

5

1

ויקרא

זאת תורת העלה הוּא העלה על
 זוקדה על המזבח כל הלילה עד
 הבקר ואש המזבח תוקד בו : ג ורביש
 הכהן מרו בר ומכנסי בר ירביש עד
 בשרו והרים את הדשן אשר תאכר
 האש את העלה על המזבח ושמו אצל
 המזבח : ד ופישט את בגדיו ורביש
 בגדים אחרים והוציא את הדשן אל
 מחוץ למחנה אל מקום טהור : ה והאש
 על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער
 עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערף
 עליה העלה והקטיר עליה חלבי
 השלמים : ו אש תמיד תוקד עד
 המזבח לא תכבה : ז וזאת תורת
 המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני
 יהוה אל פני המזבח : ח והרים ממנו
 בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת
 כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר
 המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה :

והנותרת

מ זערא ב רפוייה

ט והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו
 מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל
 מועד יאכלוה : י לא תאפה חמץ הלוקם
 נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוּא
 כחטאת וכאשם : יא כל זכר בבני
 אהרן יאכלנה חק עולם לדורתכם
 מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש : פ
 שני יב וידבר יהוה אל משה לאמר : יג זה
 קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה
 ביום המשה אתו עשירת האפה סלת
 מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה
 בערב : יד עד מחבת בשמן תעשה
 מרכבת תביאנה תפיני מנחת פתים
 תקריב ריח ניחח ליהוה : טו והכהן
 חמישיה תחתיו מבניו יעשה אתה חק
 עולם ליהוה כליל תקטור : טז וכד מנחת
 כהן כליל תהיה לא תאכל : פ
 י וידבר יהוה אל משה לאמר : יז דבר
 אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת

החטאת

החטאת במקום אשר תשחט העלה
תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים
הוא : יט הכהן המחטא אתה יאכלנה
במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד :
כ כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר
יוה מדמה על הכהן אשר יוה עליה
תכבס במקום קדש : כא וכלי חרש
אשר תבשר בו ישבר ואם בכלי
נחשת בשלה ומרק ושטף במים :
כב כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש
קדשים הוא : כג וכל חטאת אשר יבא
מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש
לא תאכל באש תשרף : פ ז וזאת
תורת האשם קדש קדשים הוא :
ח במקום אשר ישחטו את העלה
ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על
המזבח סביב : ט ואת כל חלבו יקריב
ממנו את האליה ואת החלב המכסה
את הקרב : י ואת שתי הכלית ואת

החלב

החלב אשר עליהן אשר על הכסלים
ואת היתרת על הכבד עד הכלית
יסירנה : ס והקטיר אתם רובהן
המזבחה אשה ליהוה אשם הוא :
ז כר זכר בכהנים יאכלנו במקום
קדוש יאכל קדש קדשים הוא :
ח כחטאת באשם תורה אחת להם
הכהן אשר יכפר בו לו יהיה : ט והכהן
המקריב את עלת איש עור העלה
אשר הקריב לכהן לו יהיה : ט וכל
מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה
במרחשת וער מחבת לכהן המקריב
אתה לו תהיה : י וכל מנחה כלולה
בשמן וחרכה לכל בני אהרן תהיה
איש באחיו : פ שריש יא וזאת תורת זבה
השלמים אשר יקריב ליהוה : יא אם
עד תודרה יקריבנו והקריב י על זבח
התודרה חלות מצות ברולת בשמן
ורקיני מצות משחים בשמן וסלת

מרבכת

מִרְבֵּכַת חֵלֶת בְּלוּלַת בִּשְׁמֵן : יג עַל-
 חֵלֶת לֶחֶם חֲמִץ יִקְרִיב קִרְבָּנוּ עַרְזָּבָה
 תּוֹדַת שְׁלָמִיו : יד וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד
 מִכָּל-קִרְבָּן תְּרוּמָה לַיהוָה לִכְהֵן הַזֹּרֵק
 אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יְהִי : טו וּבִשֶׁר
 זָבַח תּוֹדַת שְׁלָמִיו בַּיּוֹם קִרְבָּנוּ יֹאכַל
 לֹא־יֵנִיחַ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר : טז וְאִם־נָדַר
 אִו נִדְבָּה זָבַח קִרְבָּנוּ בַּיּוֹם הִקְרִיבוּ
 אֶת־זָבָחוֹ יֹאכַל וּמִמַּחֲדַת וְהִנּוֹתֶר מִמֶּנּוּ
 יֹאכַל : יז וְהִנּוֹתֶר מִבִּשֶׁר הַזָּבַח בַּיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי בְּאֵשׁ יִשְׂרָף : יח וְאִם הָאֹכֵל
 יֹאכַל מִבִּשְׂרֵי־זָבַח שְׁלָמָיו בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 לֹא יִרְצֶה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יִחְשַׁב לוֹ
 פְּגוּל יְהִי וְהִנֵּפֶשׁ הָאֹכֵלֶת מִמֶּנּוּ עֹנָה
 תִּשָּׂא : יט וְהַבִּשֶׁר אֲשֶׁר־יִנַּע בְּכָל־טָמֵא
 לֹא יֹאכַל בְּאֵשׁ יִשְׂרָף וְהַבִּשֶׁר כָּל־טָהוֹר
 יֹאכַל בִּשְׂרָ : כ וְהִנֵּפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל
 בִּשְׂרָ מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה
 וְטָמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרַתָּה הִנֵּפֶשׁ הַהוּא

מעמיה

מִעֵמִיָּה : כא וּנְפֶשׁ כִּי־תִנַּע בְּכָל־טָמֵא
 בְּטָמְאָת אָדָם אִו בְּבַהֲמָה טָמְאָה אִו
 בְּכָל־שִׁקְץ טָמֵא וְאָכַל מִבִּשְׂרֵי־זָבַח
 הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְנִכְרַתָּה הִנֵּפֶשׁ
 הַהוּא מִעֵמִיָּה : כב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר : כג דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 כָּל־חֵלֶב יְשׁוּר וּכְשֵׁב וְעֵז לֹא תֹאכְלוּ :
 כד וְחֵלֶב נִבְלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה יַעֲשֶׂה
 לְכָד־מְלֹאכֶה וְאֹכֵל לֹא תֹאכְלוּהוּ :
 כה כִּי כָל־אֹכֵל חֵלֶב מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
 יִקְרִיב מִמֶּנָּה אִשָּׁה לַיהוָה וְנִכְרַתָּה
 הִנֵּפֶשׁ הָאֹכֵלֶת מִעֵמִיָּה : טו וְכָל־דָּם
 לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם לְעוֹף
 וּלְבַהֲמָה : טז כָּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל כָּל־
 דָּם וְנִכְרַתָּה הִנֵּפֶשׁ הַהוּא מִעֵמִיָּה : פ
 כז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : כח דַּבֵּר
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמִּקְרִיב אֶת־
 זָבַח שְׁלָמָיו לַיהוָה יָבִיא אֶת־קִרְבָּנוֹ
 לַיהוָה מִזְבַּח שְׁלָמָיו : ל יָדָיו תְּבִיאֵנָה

את

את אנשי יהוה את החלב על החזה
 וביאנו את החזה להניף אתו תנופה
 לפני יהוה : ^א והקטיר הכהן את
 החלב המזבחה והיה החזה לאהרן
 ולבניו : ^ב ואת שוק הימין תתנו תרומה
 לכהן מזבחי שלמיתם : ^ג המקריב
 את דם השלמים ואת החלב מבני
 אהרן לו תהיה שוק הימין למנה :
^ד כי את חזה התנופה ואת שוק
 התרומה לקחתי מאת בני ישראל
 מזבחי שלמיתם ואתן אתם לאהרן
 הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני
 ישראל : ^ה זאת משחת אהרן ומשחת
 בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם
 לכהן ליהוה : ^ו אשר צוה יהוה לתת
 להם ביום משחו אתם מאת בני
 ישראל חקת עולם לדורתם : ^ז ואת
 התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם
 ולמזואים ולזבח השלמים : ^ח אשר

צוה

צוה יהוה את משה בהר סיני ביום
 צותו את בני ישראל להקריב את
 קרבניהם ליהוה במדבר סיני : ^א
 רביע ח ^ב וידבר יהוה אל משה לאמר :
 כ קח את אהרן ואת בניו אתו ואת
 הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר
 החטאת ואת שני האילים ואת סל
 המצות : ^ג ואת כל העדה הקהל אל
 פתח אהל מועד : ^ד ויעש משה כאשר
 צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח
 אהל מועד : ^ה ויאמר משה אל העדה
 זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות :
 ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ
 אתם במים : ^ו ויתן עליו את הכהנת
 ויחגר אתו באבנט וילבש את
 המעיר ויתן עליו את האפד ויחגר
 אתו בחשב האפד ויאפד לו כו : *
 ס וישם עליו את החשן ויתן אל החשן
 את האורים ואת התמים : ^ט וישם את

ויקרא ד 4 פ כרגש הצי התורה בפסוקים המצנפת

המצנפת על ראשו וישם על המצנפת
אל מול פניו את ציץ הזזהב נזר
הקדש כאשר צוה יהוה את משה :
י ויקח משה את שמן המשחה וימשח
את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש
אתם : יא ויז ממנו על המזבח שבע
פעמים וימשח את המזבח ואת כל
כליו ואת הכיור ואת כנו לקדשם :
יב ויצק משמן המשחה על ראש אהרן
וימשח אתו לקדשו : יג ויקרב משה
את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגור
אתם אבנט ויחבש להם מגבעות
כאשר צוה יהוה את משה : חמישי יד ויגיש
את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו
את ידיהם על ראש פר החטאת :
טו וישחט ויקח משה את הדם ויתן
על קרנות המזבח סביב באצבעו
ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל
יסוד המזבח ויקדשו לכפר עליו :

ויקח

טו ויקח את כל החלב אשר על הקרב
ואת יתרת הכבד ואת שתי הזבלית
ואת חלבהן ויקטר משה המזבחה :
י ואת הפר ואת ערו ואת בשרו ואת
פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר
צוה יהוה את משה : יא ויקרב את איל
העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם
על ראש האיל : יב וישחט ויזרק משה
את הדם על המזבח סביב : יג ואת
האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את
הראש ואת הנתחים ואת הפר :
יד ואת הקרב ואת הפרעים רחץ במים
ויקטר משה את כל האיל המזבחה
עלה הוא לריח ניחח אשה הוא ליהוה
כאשר צוה יהוה את משה : ששי כג ויקרב
את האיל השני איל המלאים ויסמכו
אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל :
כד וישחט ויקח משה מדמו ויתן על
תנוך און אהרן הימנית ועל בהן ידו

הימנית

הימנית ועל־בהן רגלו הימנית: כי ויקרב
את־בני אהרן ויתן משה מן־הדם על־
תנוך אונם הימנית ועל־בהן ידם הימנית
ועל־בהן רגלם הימנית ויזרק משה
את־הדם על־המזבח סביב: כס ויקח
את־החלב ואת־הזאילה ואת־כל־
החלב אשר על־הקרב ואת יתרת
הקבר ואת־שתי הכלית ואת־חלבהן
ואת שוק הימין: כי ומסל המצות אשר
לפני יהוה לקח חלת מצה אחרת
וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחר
וישם על־החלבים ועל שוק הימין:
כו ויתן את־הכל על כפי אהרן ועל כפי
בניו וינגף אתם תנופה לפני יהוה:
כז ויקח משה אתם מעד כפיהם ויקטר
המזבחה על־העלה מלאים הם לרית
ניחח אשה הוא ליהוה: כט ויקח משה
את־החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה
מאיל המלאים למשה יהוה למנה

כאשר

כאשר צוה יהוה את־משה: שביעי ל ויקח
משה משמן המשחה ומן־הדם אשר
על־המזבח ויוז על־אהרן עד־כגדיו ועל־
בניו ועל־כגדי בניו אתו ויקדש את־
אהרן את־כגדיו ואת־בניו ואת־כגדי
בניו אתו: לו ויאמר משה אל־אהרן
ואל־בניו בשלו את־הבשר פתח אהל
מועד ושם תאכלו אתו ואת־הלחם
אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר
אהרן ובניו יאכלהו: לב והנותר בבשר
ובלחם באש תשרפו: מפסוק לד ומפתח
אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד
יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים
ימלא את־ידיכם: לה כאשר עשה ביום
הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם:
לז ופרתח אהל מועד תשבו יומם
ולילה שבעת ימים ושמרתם את־
משמרת יהוה ולא תמותו כי־כן צויתי:
ט ויעש אהרן ובניו את כל־הדברים

אשר

אֲשֶׁר צוּה יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה : ס ס ס
ט וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרַב מֹשֶׁה
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל :
כ וַיֹּאמֶר אֶל־אַהֲרֹן קַח־לְךָ עֵגֶל בֶּן־בָּקָר
לְחַטָּאת וְאֵיל לְעֹלָה תְּמִימִם וְהִקְרַב
לְפָנַי יְהוָה : ג וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר
לֵאמֹר קָחוּ שְׁעִיר־עִזִּים לְחַטָּאת וְעֵגֶל
וּכְבִישׁ בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה : ד וַיִּשׂוּר
וְאֵיל לְשִׁלְמִים לִזְבֹּחַ לְפָנַי יְהוָה וּמִנְחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה
אֲדִיכֶם : ו וַיִּקְחוּ אֶת־אֲשֶׁר צוּה מֹשֶׁה
אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָּל־הָעֵדָה
וַיַּעֲמְדוּ לְפָנַי יְהוָה : ז וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה
הַדָּבָר אֲשֶׁר צוּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ וַיִּרְאֶה
אֲדִיכֶם כְּבוֹד יְהוָה : ח וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
אַהֲרֹן קַרְבֵּ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת־
חַטָּאתְךָ וְאֶת־עֹלֹתְךָ וּכְפַר בְּעֵדְךָ וּבְעַד
הָעָם וַעֲשֵׂה אֶת־קִרְבַּן הָעָם וּכְפַר
בְּעַדָם כְּאֲשֶׁר צוּה יְהוָה : ט וַיִּקְרַב אַהֲרֹן

כפשט האחרון לבד כפשט האחרון לבד

אל

אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחֹט אֶת־עֹגֶל הַחַטָּאת
אֲשֶׁר־לוֹ : ט וַיִּקְרְבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּם
אֵלָיו וַיִּטְבַּל אֶצְבְּעוֹ בַדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוּד
הַמִּזְבֵּחַ : י וְאֶת־הַחֶלֶב וְאֶת־הַכֶּלֶיִת
וְאֶת־הַיִּתְרֹת מִן־הַכֶּבֶד מִן־הַחַטָּאת
הַקָּטִיר הַמִּזְבֵּחַה כְּאֲשֶׁר צוּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה : יא וְאֶת־הַבֶּשֶׂר וְאֶת־הָעוֹר שָׂרָף
בְּאֵשׁ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה : יב וַיִּשְׁחֹט אֶת־
הָעֹלָה וַיִּמְצְאוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֵלָיו אֶת־הַדָּם
וַיִּזְרְקוּהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : יג וְאֶת־
הָעֹלָה הִמְצִיאוּ אֵלָיו לְנִתְחִירָה וְאֶת־
הָרֹאשׁ וַיִּקְטֹר עַל־הַמִּזְבֵּחַ : יד וַיִּרְחֹץ אֶת־
הַקֶּרֶב וְאֶת־הַכֹּרְעִים וַיִּקְטֹר עַל־הָעֹלָה
הַמִּזְבֵּחַה : טו וַיִּקְרַב אֶת־קִרְבַּן הָעָם
וַיִּקַּח אֶת־שְׁעִיר חַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם
וַיִּשְׁחֹטוּהוּ וַיַּחַטְּאוּהוּ כְּרִאשׁוֹן : טז וַיִּקְרַב
אֶת־הָעֹלָה וַיַּעֲשֵׂה כַּמִּשְׁפָּט : טז וַיִּקְרַב
אֶת־הַמִּנְחָה וַיִּמְלֵא כַּפּוֹ מִמֶּנָּה וַיִּקְטֹר

על

על המזבח מלבד עלת הבקר :
 יט וישחט את השור ואת האיל זבח
 השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן
 את הדם אליו ויזרקו על המזבח
 סביב : יט ואת החלבים מן השור ומן
 האיל האליה והמכסה והכלית ויתרת
 הכבד : כ וישמו את החלבים על
 החזות ויקטר החלבים המזבחה : כא ואת
 החזות ואת שוק הימין הנפה אהרן
 תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה :
 כב וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם
 וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים :
 כג ויבא משה ואהרן אל אהל מועד
 ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד
 יהוה אל כל העם : שדיש כז ותצא איש
 מלפני יהוה ותאכל עד המזבח את
 העלה ואת החלבים וירא כל העם
 וירגו ויפלו על פניהם : י ט ויקחו בני
 אהרן נדב ואביהוא איש מחתרתו

ויתנו

דיו ק

ויתנו בהן איש וישמו עליה קטרת
 ויקריבו לפני יהוה איש זרה אשר לא
 צוה אתם : כ ותצא איש מלפני יהוה
 ותאכל אותם וימתו לפני יהוה :
 ג ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר
 יהוה : לאמר בקרבי אקדש ועל פני
 כל העם אכבד וידם אהרן : ד ויקרא
 משה אל מישאל ואל אלצפן בני
 עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו
 שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל
 מחוץ למחנה : ה ויקרבו וישאם
 בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר
 משה : ו ויאמר משה אל אהרן ולאלעזר
 ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו
 ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל
 כל העדה יקצף ואחיכם כל בית
 ישראל יבכו את השרפה אשר שרף
 יהוה : ז ומפתח אהל מועד לא תצאו
 פת תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם

ויקרא ה 5 קודם יטעים הנריש מחלשא ת בשוא לבר ויעשו

ויעשו כדבר משה : פ ס וידבר יהוה
אל אהרן לאמר : ט יין ושכר אל תשתו
אתה ו בניך אתך בכאכם אל אהל
מועד ולא תמתו חקת עולם לדורותיכם :
י ולהכדיל בין הקדש ובין החל ובין
השטא ובין הטהור : יא ולהורת את בני
ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה
אליהם ביד משה : פ רביעי יב וידבר
משה אל אהרן ואל אלעזר ואר איתמר
בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת
מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח
כי קדש קדשים הוא : יג ואכלתם אתה
במקום קדוש כי חקך וחק בניך הוא
מאשי יהוה כי כן צויתי : יד ואת חזה
התנופה ואת שוק התרומה תאכלו
במקום טהור אתה ובניך ובנותיך אתך
כי חקך וחק בניך נתנו מזבחי שלמי
בני ישראל : טו שוק התרומה וחזה
התנופה על אשי החלבים יביאו להניף

מאריך בן והל' בשוא לבר תנופה

תנופה לפני יהוה והיה לה ולבניך אתך
לחק עולם כאשר צוה יהוה : חמישי
טו ואתי שעיר החטאת דרש דרש משה
והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל
איתמר בני אהרן הנותרם לאמר :
י מדוע לא אכלתם את החטאת במקום
הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה י
נתן לכם לישאת את עון העדה לכפר
עליהם לפני יהוה : יא הן לא הובאו
את דמה אל הקדש פנימה אכור
תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי :
טו וידבר אהרן אל משה הן היום
הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני
יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי
חטאת היום הייטב בעיני יהוה : כ וישמע
משה וייטב בעיניו : פ ששי יא וידבר
יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם :
כ דברו אל בני ישראל לאמר זאת
החיה אשר תאכלו מכל תבהמה אשר

על חצי תזורה בחיבות הסר י כזל

על הארץ : ג כל מפרסת פרסה
 ושסעת שסע פרסת מערת גרה
 בבהמה אתה תאכלו : ד אך את זה
 לא תאכלו ממעלי הגרה וממפרסי
 הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא
 ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם :
 ה ואת השפן כי מעלה גרה הוא
 ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם :
 ו ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא
 ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם :
 ז ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא
 ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגד
 טמא הוא לכם : ח מבשרם לא תאכלו
 ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם :
 ט את זה תאכלו מכל אשר במים כל
 אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים
 ובנהלים אתם תאכלו : י וכל אשר
 אין לו סנפיר וקשקשת בימים
 ובנהלים מכל שרץ המים ומכל נפש

החיה אשר במים שקץ הם לכם :
 יא ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו
 ואת נבלתם תשקצו : יב כל אשר אין
 לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא
 לכם : יג ואת אלה תשקצו מן העוף
 לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת
 הפרס ואת העזניה : יד ואת הדאה
 ואת האיה למינה : טו את כל ערב
 למינו : טז ואת בת היענה ואת התחמס
 ואת השחף ואת הנץ למינהו : יז ואת
 הזבוס ואת השרף ואת הוונשוף :
 יח ואת התנשמת ואת הקאת ואת
 הרחם : יט ואת החסידה האנפה למינה
 ואת הדוכיפת ואת העטלף : כ כל
 שרץ העוף ההלך על ארבע שקץ הוא
 לכם : כא אך את זה תאכלו מכל שרץ
 העוף ההלך על ארבע אשר לא
 כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על
 הארץ : כב את אלה מהם תאכלו את

הארבה למינו ואת הסלעם למינהו
 ואת החרגל למינהו ואת החגב
 למינהו : כג וכל שרץ העוף אשר לו
 ארבע רגלים שקץ הוא לכם : כד ודאה
 תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד
 הערב : כה וכל הנשא מנבלתם יכבס
 בגדיו וטמא עד הערב : כו לכל הבהמה
 אשר הוא מפרסת פרסה ושסעי איננה
 שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם
 לכם כל הנגע בהם יטמא : כז וכל
 הולך על כפיו בכל החיה וההלכת
 על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע
 בנבלתם יטמא עד הערב : כח והנשא
 את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד
 הערב טמאים המה לכם : כט וזה
 לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ
 החולד והזעבב והזב למינהו :
 ל והאנקה והכח והלטאה והחמט
 והתנשמת : לו אלה הטמאים לכם
 בכל

בכל השרץ כל הנגע בהם במתם
 יטמא עד הערב : כל וכל אשר יפל
 עליו מהם במתם יטמא מכל כלי
 עץ או בגד או עור או שק כר כלי
 אשר יעשה מלאכה בהם במים יבא
 וטמא עד הערב וטהר : שביעי לג וכל
 כלי חרש אשר יפל מהם אר תוכו
 כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו :
 לד מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא
 עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה
 בכר כלי יטמא : לה וכל אשר יפל
 מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים
 יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם :
 לו אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור
 ונגע בנבלתם יטמא : לו וכי יפל
 מנבלתם על כל זרע זרוע אשר זרע
 טהור הוא : לו וכי יתן מים על זרע
 ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם : ס
 טל וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם
 לאכלה

לֹא־אֲכַלְהָ רֹנֵנֵעַ בְּנִבְלָתָהּ וְטִמְאָה עַד-
הָעֶרֶב: ^מ וְהָאֵכֹל מִנִּבְלָתָהּ יִכְבֵּס בְּגָדָיו
וְטִמְאָה עַד-הָעֶרֶב וְהַנֶּשֶׂא אֶת-נִבְלָתָהּ
יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְטִמְאָה עַד-הָעֶרֶב: ^{מא} וְכֹל-
הַשְּׂרֵץ הַשְּׂרֵץ עַל-הָאָרֶץ שֶׁקֶץ הוּא
לֹא יֵאָכֵל: ^{מב} כֹּל הוֹלֵךְ עַל-גַּחֲוֹן וְכָר ו-
הוֹלֵךְ עַל-אַרְבַּע עַד כָּל-מִרְבֵּה רַגְלָיִם
לְכָל-הַשְּׂרֵץ הַשְּׂרֵץ עַל-הָאָרֶץ לֹא
תֵאֱכָלוּם כִּי-שֶׁקֶץ הֵם: ^{מג} אֶל-תִּשְׁקָצוּ
אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכֹד-הַשְּׂרֵץ הַשְּׂרֵץ וְלֹא
תִטְמְאוּ בָהֶם וְנִטְמַתֶּם בָּם: ^{מד} כִּי
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהִתְקַדְּשִׁיתֶם וְהִייתֶם
קְדוֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי וְלֹא תִטְמְאוּ
אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכָל-הַשְּׂרֵץ הָרָמִישׁ
עַל-הָאָרֶץ: ^{מה} כִּפְטוּר אֲנִי יְהוָה הַמַּעֲלֶה
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לַהֲיוֹת לְכֶם
לֵאלֹהִים וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ
אֲנִי: ^{מו} זֹאת תּוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף וְכֹל
נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרָמִישָׁת בַּמַּיִם וְלִכְלֵל נֶפֶשׁ

רַבְחֵי וְהָיָה חֲצֵי חֲתוּרָה בְּאוֹתוֹת הַשְּׂרֵצֶת

הַשְּׂרֵצֶת עַל-הָאָרֶץ: ^{מא} לְהַבְדִּיל בֵּין
הַטִּמְאָה וּבֵין הַטָּהוֹר וּבֵין הַחַיָּה הַנֹּאֲכָלֶת
וּבֵין חַיָּה אֲשֶׁר לֹא תֵאָכֵל:

פ פ פ

יב ^א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
כ דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
אֲשֶׁרָה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדוּ זָכָר וְטִמְאָה
שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי נִדָּת דָּוָתָהּ תִטְמָא:
ג וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹד בִּישָׁר עַרְלָתוֹ:
ד וְיִשְׁלָשִׁים יוֹם וְיִשְׁלָשַׁת יָמִים תִּשָּׁב
בְּדַמֵּי טַהֲרָה בְּכֹד-קָדֹשׁ לֹא-תִגַּע
וְאֶל-הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד-מְלֹאת יְמֵי
טַהֲרָה: ^ה וְאִם-נִקְבְּהָ תֵלֵד וְטִמְאָה
שִׁבְעִים כְּנִדְתָהּ וְשָׁשִׁים יוֹם וְשִׁשָּׁת
יָמִים תִּשָּׁב עַל-דַּמֵּי טַהֲרָה: ^ו וּבְמְלֹאת י-
יָמֵי טַהֲרָה לְבֵן אִוָּ לְבַת תָּבִיא כִּבְשׁ
בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָהּ וּבֶן-יוֹנָה אוֹרְחָה
לְחִטָּאת אֶרֶץ-פֶּתַח אֶהְרֵם מוֹעֵד אֶרֶץ-
זֵהָרָה: ^ז וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה וְכִפְּרָ

ויקרא ו 6 ה בלא ספיק ה בלא ספיק עליה

עליה וטהרה ממקד דמיה זאת תורת
הילדת לזכר או לנקבה : ט ואם לא
תמצא ידה די שיה ולקחה שתיתלים
או שני בני יגרה אחד לעלה ואחד
לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה : פ
יג וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר : כ אדם כי יהיה בעור בשרו
שאת או ספחת או בהרת והיה בעור
בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן
הכהן או אל אחד מבניו הזכהנים :
ג וראה הכהן את הנגע בעור הבשר
ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע
עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא
וראהו הכהן וטמא אתו : ד ואם בהרת
לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין
מראה מן העור ושערה לא הפך לבן
והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים :
ה וראו הכהן ביום השביעי והגה
הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע בעור

והסגירו הכהן שבעת ימים שנית : שני
י וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית
והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור
וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו
וטהר : ז ואם פשה תפשו המספחת
בעור אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו
ונראה שנית אל הכהן : ח וראה הכהן
והנה פשתה המספחת בעור וטמא
הכהן צרעת הוא : ט נגע צרעת
כי תהיה באדם והובא אל הכהן :
י וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור
והיא הפכה שער לבן ומחית בשר
חי בשאת : יא צרעת נושנת הוא בעור
בשרו וטמא הכהן לא יסגרו כי טמא
הוא : יב ואם פרוח תפרח הצרעת בעור
וכסתה הצרעת את כל עור הנגע
מראשו ועד רגליו לכד מראה עינו
הכהן : יג וראה הכהן והגה כסתה
הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע

כלו הפך לבן טהור הוא : י' וביום
 הראות בו בשר חי יטמא : טו וראה
 הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר
 החי טמא הוא צרעת הוא : טו או כי
 ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובי
 אל הכהן : י' וראהו הכהן והנה נהפך
 הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע
 טהור הוא : פ ^{שלישי יח} ובשר כי
 יהיה בו בערו שחין ונרפא : יט והיה
 במקום השחין שאת לבנה או בהרת
 לבנה אדמדמת ונראה אל הכהן :
 כ וראה הכהן והנה מראה שפל מן
 העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן
 נגע צרעת הוא בשחין פרחח : כג ואם
 יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן
 ושפלה איננה מן העור והיא כהה
 והסגירו הכהן שבעת ימים : כג ואם
 פשה תפשו בעור וטמא הכהן אתו
 נגע הוא : כג ואם תחתיה תעמד הבהרת

במאריך כ"ל בפשט אחרון לכו לא

לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו
 הכהן : ס רביעי (שני כסן מחוכרות) כד או בשר
 כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחית
 המכורה בהרת לבנה אדמדמת או
 לבנה : כג וראה אתה הכהן והנה
 נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק
 מן העור צרעת הוא במכורה פרחח
 וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא :
 ט ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת
 שער לבן ושפלה איננה מן העור
 והוא כהה והסגירו הכהן שבעת
 ימים : ט וראהו הכהן ביום השביעי
 אם פשה תפשו בעור וטמא הכהן
 אתו נגע צרעת הוא : כג ואם תחתיה
 תעמד הבהרת לא פשתה בעור והיא
 כהה שאת המכוח הוא וטהרו הכהן
 כי צרבת המכוח הוא : פ ^{חמישי כט} ואיש
 או אשה כי יהיה בו נגע בראש או
 בזקן : ל וראה הכהן את הנגע והנה

מראהו

מראהו עמק מן העור ובו שער צהב
דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת
הראש או הזקן הוה : לז וכי ראה
הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו
עמק מן העור ושער שחר אין בו
והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת
ימים : לז וראה הכהן את הנגע ביום
השביעי והנה לא פשה הנתק ולא
היה בו שער צהב ומראה הנתק אין
עמק מן העור : לח והתגלח ואת הנתק
לא יגדח והסגיר הכהן את הנתק
שבעת ימים שנית : לז וראה הכהן
את הנתק ביום השביעי והנה לא
פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק
מן העור וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו
וטהר : לח ואם פשה יפשה הנתק בעור
אחרי טהרתו : לי וראהו הכהן והנה
פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן
לשער הצהב טמא הוא : לי ואם בעניו

עמד

ג רמז

עמד הנתק ושער שחר צמחו בו נרפא
הנתק טהור הוא וטהרו הכהן : ס
לז ואיש או אישה כי יהיה בעור בשרם
בהרת בהרת לבנת : טז וראה הכהן
והנה בעור בשרם בהרת פחות לבנת
בהק הוא פרח בעור טהור הוא : ס
ששי (שלישי כסון מחוכות) טז ואיש כי ימרט ראשו
קרח הוא טהור הוא : מז ואם מפאת
פניו ימרט ראשו גבת הוא טהור הוא :
מח וכי יהיה בקרח או בגבחת נגע
רבן אדמדם צרעת פרחת הוה
בקרחתו או בגבחתו : מט וראה אתו
הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדם
בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת
עור בשר : מז איש צרוע הוא טמא הוא
טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו :
מח והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו
פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם
יעטה וטמא וטמא יקרא : מו כד ימי

אשר

אִשֶׁר הִנִּיעַ בוּ יִטְמֵא טְמֵא הוּא בְּדָר
 יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ : ס ^מ וְהִבְגֵּד
 כִּי־יִהְיֶה בוּ נִגַּע צִרְעַת בְּבִגְד צִמְרֹן אוֹ
 בְּבִגְד פִּשְׁתִּים : ^{מא} אוֹ בִשְׁתֵּי אוֹ בְּעֶרֶב
 לַפִּשְׁתִּים וְלַצִּמְרֹן אוֹ בְּעוֹר אוֹ בְּבַד־
 מִלְּאֵכֶת עוֹר : ^{מב} וְהָיָה הַנִּגַּע יִרְקַק אוֹ
 אֲדָמָדָם בְּבִגְד אוֹ בְּעוֹר אוֹ בִשְׁתֵּי אוֹ
 בְּעֶרֶב אוֹ בְּכָל־כְּלֵי־עוֹר נִגַּע צִרְעַת
 הוּא וְהִרְאָה אֶת־הַכֹּהֵן : ^{מג} וְרָאָה הַכֹּהֵן
 אֶת־הַנִּגַּע וְהִסְגִּיר אֶת־הַנִּגַּע שִׁבְעַת
 יָמִים : ^{מד} וְרָאָה אֶת־הַנִּגַּע בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 כִּי־פִשָּׁה הִנִּיעַ בְּבִגְד אוֹ־בִשְׁתֵּי אוֹ־
 בְּעֶרֶב אוֹ בְּעוֹר לְכָל אִשֶׁר־יַעֲשֶׂה הָעוֹר
 לְמִלְּאָכָה צִרְעַת מִמֶּאֱרַת הַנִּגַּע טְמֵא
 הוּא : ^{מה} וְשָׂרַף אֶת־הַבִּגְד אוֹ אֶת־
 הַשְּׂתֵי : ^{מו} אוֹ אֶת־הָעֶרֶב בַּצִּמְרֹן אוֹ
 בַּפִּשְׁתִּים אוֹ אֶת־כָּל־כְּלֵי הָעוֹר אִשֶׁר־
 יִהְיֶה בוּ הִנִּיעַ כִּי־צִרְעַת מִמֶּאֱרַת הוּא
 בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף : ^{מז} וְאִם יִרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה

לֹא־פִשָּׁה הִנִּיעַ בְּבִגְד אוֹ בִשְׁתֵּי אוֹ
 בְּעֶרֶב אוֹ בְּכָל־כְּלֵי־עוֹר : ^{מח} וְצִוָּה הַכֹּהֵן
 וּכְבַסוּ אֶת אִשֶׁר־בוּ הַנִּגַּע וְהִסְגִּירוּ
 שִׁבְעַת־יָמִים שְׁנִית : ^{מט}
 שְׁבִיעִי ^(דביעי כססן מחוכרות) כֵּס וְרָאָה הַכֹּהֵן
 אַחֲרָי : ^{נא} הַכֵּס אֶת־הַנִּגַּע וְהִנֵּה לֹא־
 הִפָּךְ הַנִּגַּע אֶת־עֵינוּ וְהִנִּיעַ לֹא־פִשָּׁה
 טְמֵא הוּא בְּאֵשׁ תִּשְׂרַפְנוּ פַחַתָּה הוּא
 בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבְחָתוֹ : ^{נב} וְאִם רָאָה
 הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָּתָה הַנִּגַּע אַחֲרָי הַכֵּס
 אָתּוֹ וּקְרַע אֹתוֹ מִן־הַבִּגְד אוֹ מִן־הָעוֹר
 אוֹ מִן־הַשְּׂתֵי אוֹ מִן־הָעֶרֶב : ^{נג} וְאִם־
 תִּרְאָה עוֹד בְּבִגְד אוֹ בִשְׁתֵּי אוֹ בְּעֶרֶב
 אוֹ בְּכָל־כְּלֵי־עוֹר פִּרְחָתָה הִיא בְּאֵשׁ
 תִּשְׂרַפְנוּ אֶת אִשֶׁר־בוּ הַנִּגַּע : ^{נד} וְהִבְגֵּד
 אוֹ הַשְּׂתֵי אוֹ הָעֶרֶב אוֹ כָּל־כְּלֵי הָעוֹר
 אִשֶׁר תִּכְבַּס וְסָר מֵהֶם הַנִּגַּע וּכְבַס
 שְׁנִית וְטָהַר : ^{נה} וְזֹאת תוֹרַת נִגַּע צִרְעַת
 בְּבִגְד הַצִּמְרֹן : ^{נו} אוֹ הַפִּשְׁתִּים אוֹ הַשְּׂתֵי

או הערב או כל-כלי-עור לטהרו או
לטמאו : פ פ פ

יד פ וידבר יהוה אל-משה לאמר :
כ זאת תהיה תורת המצרע ביום
טהרתו והובא אל-הכהן : ג ויצא הכהן
אל-מחוז למחנה וראוה הכהן והנה
גרפא נגע-הצרעת מן-הצרוע : ד וצוה
הכהן ולקח למטהר שתי-צפרים חיות
טהרות ועץ ארו ושני תולעת ואזב :
ה וצוה הכהן ושחט את-הצפור האחת
אל-כלי-חרש על-מים חיים : ו את-
הצפור החיה יקח אתה ואת-עץ הארו
ואת-שני התולעת ואת-האזב וטבר
אותם ואת י הצפור החיה בדם הצפור
השחטה על המים החיים : ז והזה על
המטהר מן-הצרעת שבע פעמים
וטהרו ושלח את-הצפור החיה על-
פני השדה : ח וכבס המטהר את-
בגדיו וגלח את-כל-שערו ורחץ במים

וטחר

וטחר ואחר יבוא אל-המחנה וישב
מחוז לאהלו שבעת ימים : ט והיה ביום
השביעי יגלח את-כל-שערו את-ראשו
ואת-זקנו ואת גבת עיניו ואת-כל-
שערו יגלח וכבס את-בגדיו ורחץ
את-בשרו במים וטחר : י וביום השמיני
יקח שני-כבשים תמימים וכבשה אחת
בת-שנתה תמימה ושרשה עשרונים
סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד
שמן : יא והעמיד הכהן המטהר את
האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח
אהר מועד : יב ולקח הכהן את-הכבש
האחד והקריב אתו לאשם ואת-לג
השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה :
יג ושחט את-הכבש במקום אשר
ישחט את-החטאת ואת-העלה במקום
הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן
קדש קדשים הוא : יד וקח הכהן מדם
האשם ונתן הכהן על-תנוך און

המטהר

המטהר הימנית ועל־בהן ידו הימנית
ועל־בהן רגלו הימנית : טו ורקח הכהן
מלג השמן ויצק על־כף הכהן
השמאלית : טז וטבל הכהן את־אזבעו
הימנית מן־השמן אשר על־כפו
השמאלית והזרו מן־השמן באזבעו
שבע פעמים לפני יהוה : יז ומיתר
השמן אשר על־כפו יתן הכהן על־
תנוך און המטהר הימנית ועל־בהן
ידו הימנית ועל־בהן רגלו הימנית על
דס האשם : יח והנותר בשמן אשר על־
כף הכהן יתן על־ראש המטהר וכפר
עליו הכהן לפני יהוה : יט ועשה הכהן
את־החטאת וכפר על־המטהר
מטמאתו ואחר ישחט את־העלה :
כ והעלה הכהן א העלה ואת־המנחה
המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר : ס
שלישי (חמישי כסון מחיבת) כה ואסדר הוא ואין
ידו משגרת ולקח רבש אחר אשם

לתנופה

לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת
אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן :
כג ושתי תרים או שני בני יונה אשר
תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחר
עלה : כד והביא אתם ביום השמיני
לטהרתו אל־הכהן אל־פתח אהל־
מועד לפני יהוה : כה ורקח הכהן את־
כבש האשם ואת־רג השמן והניף
אתם הכהן תנופה לפני יהוה : כז וישחט
את־כבש האשם ורקח הכהן מדם
האשם ונתן על־תנוך און המטהר
הימנית ועל־בהן ידו הימנית ועל־בהן
רגלו הימנית : כח ומן־השמן יצק הכהן
על־כף הכהן השמאלית : כט והזרו
הכהן באזבעו הימנית מן־השמן אשר
על־כפו השמאלית שבע פעמים לפני
יהוה : ל ונתן הכהן מן־השמן אשר
על־כפו על־תנוך און המטהר הימנית
ועל־בהן ידו הימנית ועל־בהן רגלו

הימנית

הימנית על מקום דם האיש : כט והנותר
מן השמן אשר ערבף הכהן יתן על
ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה :
ל ועשה את האחד מן התלים או מן
בני היונה מאשר תשיג ידו : לה את
אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת
האחר עלה על המנחה וכפר הכהן
על המטהר לפני יהוה : לב זאת תורת
אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג
ידו בטהרתו : פ רביעי (ששי כסן מזוכרות)

לב וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר : לד כי תבאו אל ארץ כנען אשר
אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת
בבית ארץ אחותכם : לה ובא אשר לו
הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה
לי בבית : לו וצוה הכהן ופגו את הבית
בטרם יבא הכהן לראות את הנגע
ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן
יבא הכהן לראות את הבית : לו וראה

את

את הנגע והנה הנגע בקירת הבית
שקערוורת ידקרקת או אדמדמת
ומראיהן שפל מן הקיר : למ ויצא הכהן
מן הבית אל פתח הבית והסגיר את
הבית שבעת ימים : טל ושכ הכהן
ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע
בקירת הבית : מ וצוה הכהן וחלצו
את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו
אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא :
מא ואת הבית יקצע מבית סביב
ושפכו את העפר אשר הקצו אל
מחוץ לעיר אל מקום טמא : מכ ולקחו
אבנים אחרות והביאו אל תחת
האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית :
מג ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר
חלץ את האבנים ואחרי הקצות את
הבית ואחרי הטוח : מד ובא הכהן וראה
והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת
הוא בבית טמא הוא : מה ונתן את

הבית

הבית את אבניו ואת עציו ואת כל
 עפר הבית והוציאו אל מחוץ לעיר
 אל מקום טמא: ט והבא אל הבית כל
 ימי הסגיר ארתו יטמא עד הערב:
 ט והשכב בבית יכבס את בגדיו
 והאכל בבית יכבס את בגדיו: מח ואם
 בא יבא הכהן וראה והנה לא פשרה
 הנגע בבית אחרי הטח את הבית
 וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע:
 מט ולקח לחטא את הבית שתי צפרים
 ועץ ארו ושני תולעת ואזב: כ ושחט
 את הצפר האחת אל כלי חרש על
 מים חיים: נא ולקח את עץ הארו ואת
 האזב ואת י שני התולעת ואת הצפר
 החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטה
 ובמים החיים והזה אל הבית שבע
 פעמים: כ וחטא את הבית בדם
 הצפור ובמים החיים ובצפר החיה
 ובעץ הארו ובאזב ובשני התולעת:
 ושלח

ע ושלח את הצפר החיה אל מחוץ
 לעיר אל פני השדה וכפר על הבית
 וטהר: חטישי נז זאת התורה לכר נגע
 הצרעת ולנתק: ט ולצרעת הבגד
 ולבית: ט ולשאת ולספחת ולבהרת:
 ט להולת ביום הטמא וביום הטהר זאת
 תורת הצרעת: פ טו וידבר יהוה אל
 משה ואר אהרן לאמר: כ דברו אל
 בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש
 כי יהיה זב מבשרו זוכו טמא הוא:
 נ וזאת תהיה טמאתו בזוכו רר בשרו
 את זוכו או החתים בשרו מזוכו
 טמאתו הוא: ד פר המשכב אשר
 ישכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשר
 ישב עליו יטמא: ט ואיש אשר יגע
 במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים
 וטמא עד הערב: י והישב עד הכלי
 אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ
 במים וטמא עד הערב: י והנגע בבשר

הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
 עד הערב : ה וכל ירק הזב בשדה
 וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
 הערב : ט וכל המרכב אשר ירכב עליו
 הזב יטמא : י וכל הנגע בכל אשר
 יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנושא
 אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
 עד הערב : יא וכל אשר יגע בו הזב וידיו
 לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ
 במים וטמא עד הערב : יב וכלי חרש
 אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ
 ישטף במים : יג וכי יטהר הזב מזובו
 וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס
 בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר :
 יד וביום השמיני יקח לו שתי תרים או
 שני בני יונה ובא לפני יהוה אל
 פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן :
 טו ועשה אתם הכהן אחד חטאת
 והאחר עולה וכפר עליו הכהן לפני

מלעל

יהוה

יהוה מזובו : ט ששוי (שכיע כסן מחוכרות) טו ואיש
 כיתצא ממנו שכבת זרע ורחץ
 במים את כל בשרו וטמא עד הערב :
 י וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו
 שכבת זרע וכבס במים וטמא עד
 הערב : יא ואשה אשר ישכב איש אתה
 ישכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד
 הערב : פ יא ואשה כיתהיה זבה דם
 יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה
 בנדתה וכל הנגע בה יטמא עד
 הערב : כ וכל אשר תשכב עליו בנדתה
 יטמא וכל אשר תשכב עליו יטמא :
 כא וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד הערב : כב וכל
 הנגע בכל כלי אשר תשכב עליו יכבס
 בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב :
 כג ואם על המשכב הוא או על הכלי
 אשר הוא ישבת עליו בנגעו יטמא
 עד הערב : כד ואם ישכב ישכב איש

אתה

אֹרְתָהּ וְתָחִי נִדְתָהּ עָלָיו וְטָמֵא שְׂבַעַת
יָמִים וְכָל־הַמְּשַׁכְּבֵי אִשְׁרֵי־שִׁכְבְּךָ עִלָּיו
יִטְמָא : ס נ וְאִשָּׁה כִּי־זוּב זוּבְדָמָה
יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת־נִדְתָהּ אוֹ כִּי־תוּב
עַל־נִדְתָהּ כָּרִימֵי זוּב טָמְאָתָה כִּימֵי
נִדְתָהּ תִּהְיֶה טָמְאָה הוּא : ט כָּד־הַמְּשַׁכְּבֵי
אִשְׁרֵי תִשְׁכַּב עָלָיו כָּל־יְמֵי זוּבָהּ כַּמְּשַׁכְּבֵי
נִדְתָהּ יִהְיֶה־לָּהּ וְכָל־הַכְּלִי אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב
עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה כְּטָמְאָתָה נִדְתָהּ : ט וְכָל־
הַנוֹגַע בָּם יִטְמָא וְכַבֵּם בְּגִדָיו וְרַחֲוֵן
בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב : ט וְאִם־טָהְרָה
מִזוּבָהּ וְסִפְרָה לָּהּ שְׁבַעַת יָמִים וְאַחֵר
תִּטְהַר : שְׁבִיעֵי ט וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִקַּח־לָּהּ
שְׁתֵּי תְלִים אוֹ שְׁנַיִ בְּנֵי יוֹנָה וְהִכִּיָּאָה
אוֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :
ל וַעֲשֵׂה הַכֹּהֵן אֶת־הָאֶחָד חֹטְאָת וְאֶת־
הָאֶחָד עֹלָה וְכִפֹּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן לִפְנֵי
יְהוָה מִזוּב טָמְאָתָה : ספסוד ל וְהִזְרַתָּם
אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִטָּמְאָתָם וְלֹא יָמָתוּ

מלדע בטמאתם

בְּטָמְאָתָם בְּטָמְאָם אֶת־מִשְׁכְּנֵי אִשְׁרֵי
בְּתוֹכָם : ל וְזֹאת תוֹרַת הַזּוּב וְאִשְׁרֵי
תִצֵּא מִמֶּנּוּ שְׂכַבְתָּ זֶרַע לְטָמְאָה־בָּהּ :
ל וְהִדּוּהָ בְּנִדְתָהּ וְהַזּוּב אֶת־זוּבוֹ לְזָכֹר
וְלִנְקָבָהּ וְלֹא־יֵשׂ אִשְׁרֵי יִשְׁכַּב עִם־טָמְאָה :

פ פ פ

טז ו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת
שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי־
יְהוָה וַיָּמָתוּ : כ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
דַּבֵּר אֶל־אֶהֱרֹן אַחִיךָ וְאֶדְבָּא בְּכָל־
עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לְפָרְכַת אֶל־פְּנֵי
הַכֹּפֶרֶת אִשְׁרֵי עַל־הָאֹרֹן וְלֹא יָמוּת כִּי
בַעֲנַן אֲרָאָה עַל־הַכֹּפֶרֶת : ג בְּזֹאת יָבֹא
אֶהֱרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בַּפֹּר בְּזָבִיחַ לַחֹטְאָת
וְאִיר לְעֹלָה : ד כִּתְּנֵת־בֹּדֶן קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ
וּמִכְנָסִי־בֹדֶן יִהְיוּ עַל־בָּשָׂרוֹ וּבִאֲבָנֹת בֹּדֶן
יִחַגֵּר וּבִמְצַנְפֹת בֹּדֶן יִצְנַף בְּגִדֵי־קֹדֶשׁ
הֵם וְרַחֲוֵן בַּמַּיִם אֶת־בָּשָׂרוֹ וְלִבָּשָׁם :
ה וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנַיִ-

שעיר פ' לשריית של כפור

שְׁעִירֵי עֹזִים לַחֲטָאתָא וְאֵיל אֶחָד לְעֹלָה :
 וְהַקְרִיב אֹהֶרֶן אֶת־פֶּר החטאת אשר
 לוֹ וּכְפָר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ : וְלָקַח
 אֶת־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים וְהַעֲמִיד אֹתָם לִפְנֵי
 יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וְנָתַן אֹהֶרֶן
 עַל־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גִּדְלוֹת גֹּזֶרֶל אֶחָד
 לַיהוָה וּגֹזֶרֶל אֶחָד לַעֲזֹאזֵל : וְהַקְרִיב
 אֹהֶרֶן אֶת־הַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו
 הַגֹּזֶרֶל לַיהוָה וַעֲשֵׂהוּ חֲטָאתָא : וְהַשְּׁעִיר
 אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּזֶרֶל לַעֲזֹאזֵל יַעֲמֵד
 חַי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ
 לַעֲזֹאזֵל הַמִּדְבָּרָה : וְהַקְרִיב אֹהֶרֶן
 אֶת־פֶּר החטאת אֲשֶׁר־לוֹ וּכְפָר בְּעֵדוֹ
 וּבְעֵד בֵּיתוֹ וְשָׁחַט אֶת־פֶּר החטאת
 אֲשֶׁר־לוֹ : יִכְוֶלֶק מִלֵּא־הַמַּחְתָּה גִּחְלֵי־
 אִישׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמִלֵּא
 הַפְּנִי קִטְרֹת סָמִים דָּקָה וְהֵבִיא מִבֵּית
 לְפָרְכָתָא : יִנָּתֵן אֶת־הַקִּטְרֹת עַל־הָאֵשׁ
 לִפְנֵי יְהוָה וּכְסָה עֲנַן הַקִּטְרֹת אֶת־

בס"ח בראש עמוד בכשט אהרין לבי חכפרת

הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּרָתָא :
 יִכְוֶלֶק מִדָּם הַפֶּר וְהוּא בְּאֶצְבָּעוֹ עַל־
 פְּנֵי הַכִּפֹּרֶת קִדְמָה וּלְפָנֵי הַכִּפֹּרֶת יִהְיֶה
 שִׁבְע־פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ :
 וְשָׁחַט אֶת־שְׁעִיר החטאת אֲשֶׁר לָעַם
 וְהֵבִיא אֶת־דָּמוֹ אֶרֶץ־מִבֵּית לְפָרְכָתָא
 וַעֲשֵׂה אֶת־דָּמוֹ כְּאֲשֶׁר עֲשֵׂה לְדָם הַפֶּר
 וְהוּא אֹתוֹ עַל־הַכִּפֹּרֶת וּלְפָנֵי הַכִּפֹּרֶת :
 וּכְפָר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 וּמִפְּשָׁעֵיהֶם לְכָל־חֲטָאתָם וּכְן יַעֲשֵׂה
 לְאַחֵר מוֹעֵד הַשָּׁבִעַ אֹתָם בְּתוֹךְ
 טְמֵאתָם : יִכְוֶלֶק אֶת־הַדָּם לֹא־יִהְיֶה בְּאֹהֶל
 מוֹעֵד בְּכָאוֹ לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ
 וּכְפָר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל־קֶהֱל
 יִשְׂרָאֵל : שְׁנֵי יִצְאֵ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר
 לִפְנֵי־יְהוָה וּכְפָר עָלָיו וְלָקַח מִדָּם הַפֶּר
 וּמִדָּם הַשְּׁעִיר וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ
 סָבִיב : יִהְיֶה עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ
 שִׁבְע־פְּעָמִים וְטָהֲרוּ וְקִדְּשׁוּ מִטְּמֵאת

בני

בני ישראל : כ וכלה מכפר את הקדש
 ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב
 את השעיר החי : כג וסמך אהרן את
 שתי ידו על ראש השעיר החי והתורה
 עליו את כל עונת בני ישראל ואת
 כרפשיעיהם לכל חטאתם ונתן אתם
 על ראש השעיר ושלה ביד איש עתי
 המדברה : כד ונשא השעיר עליו את
 כל עונתם אל ארץ גזרה ושלה את
 השעיר במדבר : כה ובא אהרן אל אהל
 מועד ופשט את בגדיו הבר אשר לבש
 בבאו אל הקדש והניחם שם : כז ורחץ
 את בשרו במים במקום קדוש ולבש
 את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת
 עלת העם וכפר בעדו ובעד העם :
 שליש (שני כסן מחוברות) כח ואת חלב החטאת
 יקטיר המזבחה : ט והמשלה את
 השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את
 בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה :

ואת

ידו

וואת פר החטאת ואת שעיר החטאת
 אשר הובא את דמם לכפר בקדש
 ויצא אל מחוץ למחנה ושרפו באש
 את ערתם ואת בשרם ואת פרשם :
 כט והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את
 בשרו במים ואחרי כן יבוא אל
 המחנה : לו והיתה לכם לחקת עולם
 בחדש השביעי בעשור לחדש תענו
 את נפשותיכם וכל מלאכה לא תעשו
 האזרה והגר הגר בתוכם : לז כי ביום
 הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
 חטאתיכם לפני יהוה תטהרו : לח שבת
 שבתון הוא לכם ועניתם את נפשותיכם
 חקת עולם : לט וכפר הכהן אשר ימשח
 אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת
 אביו ולבש את בגדיו הבר בגדיו הקדש :
 לו וכפר את מקדש הקדש ואת אהל
 מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים
 ועל כל עם הקהל יכפר : לו והיתה

זאת

ויקרא ט 9

זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני
ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש
כאשר צוה יהוה את משה : פ רביעי
ז וידבר יהוה אל משה לאמר : כ דבר
אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל
ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה
יהוה לאמר : ג איש איש מבית ישראל
אשר ישחט שור או כשב או עז
במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה :
ד ואל פתח אהל מועד לא הביאו
להקריב קרבן ליהוה לפני משכן
יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך
ונכרת האיש ההוא מקרב עמו :
ה למען אשר יביאו בני ישראל
את זבחייהם אשר הם זבחים על פני
השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל
מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים
ליהוה אותם : ו וזרק הכהן את הדם
על מזבחי יהוה פתח אהל מועד והקטיר

החלב

החלב לרית ניהח ליהוה : ז ולא יזבחו
עוד את זבחייהם לשעירים אשר הם
זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת
להם לדורתם : חמישי (שלישי כסן מזבחות)
ט ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל
ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה
עלה אוזבה : ט ואל פתח אהל מועד
לא יביאו לעשות אתו ליהוה ונכרת
האיש ההוא מעמו : י ואיש איש מבית
ישראל ומן הגר בתוכם אשר
יאכל בלדם ונתתי פני בנפש האכלת
את הדם והכרתי אתה מקרב עמי :
יא כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו
לכם עד המזבח לכפר על נפשתיכם
כי הדם הוא בנפש יכפר : יב על כן
אמרת לבני ישראל כל נפש מכם
לא יאכל דם והגר הגר בתוכם
לא יאכל דם : יג ואיש איש מבני ישראל
ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד

חיה

חיה או עוף אשר יאכל ושפך את
 דמו וכסוה בעפר : י כי נפש כר
 בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל
 דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל
 בשר דמו הוא כר אכליו יכרת :
 ט וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה
 בארץ ובגד וכבש בגדיו ורחץ במים
 ושמא ערה ערב וטהר : טו ואם לא
 יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו : ס
 חי וידבר יהוה אל משה לאמר :
 ז דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם
 אני יהוה אלהיכם : ז כמעשה ארץ
 מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו
 וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא
 אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם
 לא תלכו : ו את משפטי תעשו ואת
 חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה
 אלהיכם : ס ושמרתם את חקתי ואת
 משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי

בהם אני יהוה : ס שש י איש איש אל
 כר שאר בשרו לא תקרבו לגלות
 ערוה אני יהוה : ס י ערות אביך וערות
 אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה
 ערותה : ס י ערות אשת אביך לא
 תגלה ערות אביך הוא : ס ט ערות
 אחותך בת אביך או בת אמך מולדת
 בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן :
 ס י ערות בת בנך או בת בתך לא
 תגלה ערותן כי ערותך רגזה : ס
 י ערות בת אשת אביך מולדת אביך
 אחותך הוא לא תגלה ערותה : ס
 י ערות אחות אביך לא תגלה שאר
 אביך הוא : ס י ערות אחות אמך לא
 תגלה כי שאר אמך הוא : ס י ערות
 אחי אביך לא תגלה אר אשתו לא
 תקרב דדתך הוא : ס טו ערות כדתך
 לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה
 ערותה : ס טו ערות אשת אחיך לא

תגלה ערות אחיך הוא : ס י ערות
 אשה ובתה לא תגלה את־בת־בנה
 ואת־בת־בתה לא תקח לגלות ערותה
 שארה הנה זמה הוא : יט ואשה אל־
 אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה
 עליה בחייה : יט ואל־אשה בנדרת
 טמאתה לא תקרב לגלות ערותה :
 כ ואל־אשת עמיתך לא־תתן שכבתך
 זרע לטמאה־בה : כא ומזרעה לא־תתן
 להעביר למלך ולא תחלל את־שם
 אלהיך אני יהוה : שביעי (הביעי כסן מחבורתי)
 כב ואת־זכר לא תשכב משכבי אשה
 תועבה הוא : כג ובכל־בהמה לא־תתן
 שכבתך לטמאה־בה ואשה לא־תעמד
 לפני בהמה לרבעה תבל הוא :
 ס אל־תטמאו בכר־אלה כי בכל־אלה
 נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם :
 סו ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה
 ותקא הארץ את־ישביה : סו מפטיר ושמרתם

אתם

אתם את־חקתי ואת־משפטי ולא
 תעשו מכל התועבת האלה האזרח
 והגר הגר בתוככם : טו כי את־
 כל התועבת האל עשו אנשי־הארץ
 אשר לפניכם ותטמא הארץ : כו ולא
 תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה
 כאשר קאה את־הגוי אשר לפניכם :
 כז כי כד־אשר יעשה מכל התועבת
 האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב
 עמם : ל ושמרתם את־משמרת־י לבלתי
 עשות מחקות התועבת אשר נעשו
 לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה
 אלהיכם : פ פ פ
 יט וידבר יהוה אל־משה לאמר :
 כ דבר אל־כל־עדת בני־ישראל
 ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש
 אני יהוה אלהיכם : כ איש אמו ואביו
 תיראו ואת־שבתתי תשמרו אני יהוה
 אלהיכם : י אל־תפנו אל־האלילים ואת־י

מסכה

מלרע

מסכרה לא תעשו לכם אני יהוה
 אלהיכם : ס וכי תזבחו זבח שלמים
 ליהוה לרצונכם תזבחהו : י ביום
 זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד
 יום השלישי באש ישרף : י ואם האכל
 יאכל ביום השלישי פגול הוא לא
 ירצה : ס ואכליו עונו ישא כִּי־את־קדש
 יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיהו :
 ט ובקצרכם את־קציר ארצכם לא
 תכלה פאת שדה לקצר ולקט קצירה
 לא תלקט : י וברמך לא תעולר ופרט
 ברמך לא תלקט לעני ורגל תעזב
 אתם אני יהוה אלהיכם : יא לא תגנבו
 ולא תבחושו ולא תשקרו איש בעמיתו :
 יב ולא תשבעו בשמי רשקרו וחללת
 את־שם אלהיך אני יהוה : יג לא תעשק
 את־רעהו ולא תגזל לא־תלין פערת
 שכיר אתה עד־בקר : יד לא תקלל
 חרש ולפני עור לא תתן מבשל ויראת

מאלהיך אני יהוה : שני (חמישי כשסן מתוכרות)
 טו לא תעשו עול במשפט לא תשא
 פני־דל ולא תהדר פני גדול בצדק
 תשפט עמיתך : טו לא תלק רכיל
 בעמיה לא תעמד על־דם רעה אני
 יהוה : יז לא תשנא את־אחיה בלבבך
 הוכח תוכיח את־עמיתך ולא תשא
 עריו חטא : יח לא תקם ולא תטר את
 בני עמך ואהבת לרעה כמוד אני יהוה :
 יט את־חקתי תשמרו בהמתך לא
 תרביע כלאים שדה לא תזרע כלאים
 וכגד כלאים שעטנו לא יעלה עריך :
 כ ואיש כִּי־ישכב את־אשה שכבת־זרע
 והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה
 לא נפדתה או חפשה לא נתן־לה
 בקרת תהיה לא יומתו כִּי־לא חפשה :
 כא והביא את־אשמו ליהוה אל־פתח
 אהל מועד איל אשם : כב וכפר עליו
 הכהן בא־ר האשם לפני יהוה על־

חטאתו אשר חטא ונסלה לו מחטאתו
 אשר חטא: פ שלישי כג וכי תבאו אל
 הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם
 ערלתו ואת פרוי שליש ישנים יהיה
 לכם ערלים לא יאכל: כג ובשנה
 הרביעת יהיה כל פרוי קדש הדולים
 ליהוה: כד ובשנה החמישת תאכלו
 את פרוי להוסיף לכם תבואתו אני
 יהוה אלהיכם: כה לא תאכלו על הדם
 לא תנחשו ולא תעוננו: כו לא תקפו
 פאת ראשכם ולא תשהית את פאת
 זקנד: כז ושרט לנפש לא תתנו
 בכשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם
 אני יהוה: כח אל תחלל את בתך
 להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה
 הארץ זמה: ל את שבתתי תשמרו
 ומקדשי תיראו אני יהוה: לא אר תפגו
 אלהיכם ואל הידענים אל תבקשו
 לטמארו בהם אני יהוה אלהיכם:

מפני

לג מפני שיבה תקום והדרת פני זקן
 ויראת מאלהיך אני יהוה: ס
 דביעי (ששי כסן ממוכרת) לג וכי יגור אתך
 גר בארצכם לא תונו אתו: לו באזרח
 מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם
 ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם
 בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
 לה לא תעשו עור במשפט במדה
 במשקל ובמשורה: לו מאזני צדק
 אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה
 לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
 אתכם מארץ מצרים: לו ושמרתם
 את כל חקתי ואת כל משפטי
 ועשיתם אתם אני יהוה: פ
 כ וידבר יהוה אל משה לאמר:
 כ ואל בני ישראל תאמר איש איש
 מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל
 אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם
 הארץ ירגמהו באבן: כ ואת את

פני

ט ברש

פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב
 עמו כי מזרעו נתן למלך למען ממלא
 את מקדשי ולחלל את שם קדשי :
 ו ואם העלם יעלימו עם הארץ את
 עיניהם מן האיש ההוא בתו מזרעו
 למלך לבלתי המית אתו : ו ושמת
 אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו
 והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו
 לזנות אחרי המלך מקרב עמם :
 והנפש אשר תפנה אלהאבת ואר
 הידענים לזנת אחריהם ונתתי את
 פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב
 עמו : והתקדשתם והייתם קדשים כי
 אני יהוה אלהיכם : ששי (שביעי כסן ממוכרות)

ו ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם
 אני יהוה מקדשכם : ט כי איש איש
 אשר יקלל את אביו ואת אמו מות
 יומת אביו ואמו קלל דמיו בו : י ואיש
 אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף

את

את אשת רעהו מות יומת הנאף
 והנאפת : יא ואיש אשר ישכב את
 אשת אביו ערות אביו גדה מות
 יומתו שניהם דמיהם בם : יב ואיש
 אשר ישכב את כלתו מות יומתו
 שניהם תבל עשו דמיהם בם : יג ואיש
 אשר ישכב את זכר משכבי אשה
 תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם
 בם : יד ואיש אשר יקח את אשה ואת
 אמה זמרה הוא באש ישרפו אלו
 ואתהן ולא תהיה זמרה בתוכם :
 טו ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה
 מות יומת ואת הבהמה תהרגו :
 טז ואשה אשר תקרב אל כל בהמה
 לרבעה אתה והרגת את האשה ואת
 הבהמה מות יומתו דמיהם בם :
 יז ואיש אשר יקח את אחת בת אביו
 או בת אמו וראה את ערותה והיא
 תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו

לעני

לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו
ישא : יט ואיש אשר ישכב את אשה
דוה וגלה את ערותה את מקרה
הערה והוא גלתה את מקור דמיה
ונברתו שניהם מקרב עמם : יט וערות
אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי
את שארו הערה עונם ישאו : כ ואיש
אשר ישכב את דדתו ערות דדו גלה
חטאם ישאו ערירים ימתו : כא ואיש
אשר יקה את אשת אחיו נדה הוא
ערות אחיו גלה ערירים יהיו : כב ושמרתם
את כל חקתי ואת כל משפטי
ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ
אשר אני מביא אתכם שמה לשבת
בה : שביע כ ולא תלכו בחקת הגוי
אשר אני משלח מפניכם כי את כל
אלה עשו ואקץ בם : כד ואמר לכם
אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה
לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב

ודבש

ודבש אני יהוה אלהיכם אשר
הבדלתי אתכם מן העמים : ספסוד
כס והבדלתם בין הבמה הטהרה
לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא
תשקצו את נפשותיכם בבמה ובעוף
וככל אשר תרמש האדמה אשר
הבדלתי לכם לטמא : ט והייתם לי
קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל
אתכם מן העמים להיות לי : ט ואיש
אז אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני
מות יומת באבן ירגמו אתם דמיהם
בם : פ פ פ

כא ויאמר יהוה אל משה אמר
אל הכהנים בני אהרן
ואמרת אלהם רנפש לא יטמא בעמיו :
כ כי אם לשארו הקרב אליו לאמו
ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו : כד ולאחתו
הבתולה הקרובה אליו אשר לא
היתה לאיש לה יטמא : ד לא יטמא

בעל

בְּעַר בְּעַמּוֹ לְהַחֲלוֹ : ס לֹא יִקְרָח
 קָרַח בְּרֵאשִׁים וּפֹאֵת זָקֵן לֹא יִגְדֹחַ
 וּבְכֹשֶׁר לֹא יִשְׁרְטוּ שְׂרֻטָּת : ו קִדְשִׁים
 יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יִחַלְלוּ שֵׁם
 אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת־אֲשֵׁי יְהוָה לֶחֶם
 אֱדֹתֵיהֶם הֵם מִקְרִיבִים וְהֵיוּ קִדְשִׁים :
 ו אִשָּׁה זֹנֶה וַחֲלֻלָּה לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה
 גְּרוּשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ כִּי־קִדְשׁ הוּא
 לֵאלֹהֵיוּ : ס וְקִדְשָׁתוּ כִּי־אֶת־לֶחֶם
 אֱלֹהֶיךָ הוּא מִקְרִיב קִדְשׁ יִהְיֶה־לְךָ כִּי
 קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם : ט וּבֵת אִישׁ
 כֹּהֵן כִּי תַחַל לְזִנוּת אֶת־אִבְיָתוֹ הוּא
 מִחֻלָּל בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹף : ס י וְהַכֹּהֵן
 הַגָּדוֹל מֵאַחֵיו אֲשֶׁר־יוֹצֵק עַד־רֵאשֵׁיו
 שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמֵלֵא אֶת־יָדוֹ לְלִבֵּשׁ
 אֶת־הַבְּגָדִים אֶת־רֵאשֵׁיו לֹא יִפְרַע וּבִגְדָיו
 לֹא יִפְרֹם : יא וְעַל כָּל־נַפְשֹׁת מֵת לֹא
 יָבֵא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִשְׁמָא : יב וּמִן
 הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יִחַלֵּל אֶת־מִקְדָּשׁ

אלהיו

יקחו ק' כ"ל

אֱלֹהֵיו כִּי נָזַר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהֵיו עָלָיו
 אֲנִי יְהוָה : יג וְהוּא אִשָּׁה בְּתוּלִיהַ יִקַּח :
 יד אֶלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וַחֲלֻלָּה זֹנֶה אֶת־
 אֱלֹהֵי לֹא יִקַּח כִּי אִם־בְּתוּלָה מֵעַמּוֹ
 יקח אִשָּׁה : טו וְלֹא יִחַלֵּל זָרְעוֹ בְּעַמּוֹ כִּי
 אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשׁוֹ : ס שְׁנֵי טו וַיְדַבֵּר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : יז דַּבֵּר אֶל־אֶהֱרֹן
 לֵאמֹר אִישׁ מִזֶּרַעְךָ לְדֹרֹתֶם אֲשֶׁר יִהְיֶה
 בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב לְהַקְרִיב לֶחֶם אֱלֹהֵיוּ :
 יח כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב
 אִישׁ עוֹר אִו פֶּסַח אִו חֶרֶם אִו שְׂרוּעַ :
 יט אִו אִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה בּוֹ שִׁבְרֵי רֵגֶל אִו
 שִׁבְרֵי יָד : כ אִו־גִּבֵּן אִו־דָּק אִו תִּבְלַל
 בְּעֵינָיו אִו גֵּרֵב אִו יִלְפַת אִו מְרוּחַ אֲשָׁף :
 כא כָּל־כָּדֵי־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם מִזֶּרַע אֶהֱרֹן
 הַכֹּהֵן לֹא יֵשֶׁשׁ לְהַקְרִיב אֶת־אֲשֵׁי יְהוָה
 מוֹם־בּוֹ אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֵיוּ לֹא יֵשֶׁשׁ לְהַקְרִיב :
 כב לֶחֶם אֱלֹהֵיוּ מִקְדָּשֵׁי הַקְדָּשִׁים וּמִן
 הַקְדָּשִׁים יֹאכַל : כג אֶךְ אֶל־הַפְּרֻכָּת

לא

יקרא יא 11

לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום
בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה
מקדשם : ט וידבר משה אל אהרן
ואל בניו ואל כל בני ישראל : פ
כב וידבר יהוה אל משה לאמר :
כ דבר אל אהרן ואר בניו ויגורו
מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם
קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה :
נ אמר אלהם לדורתכם כל איש אשר
יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר
יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו
עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני
יהוה : ד איש איש מזרע אהרן והוא
צרוע הו זב בקדשים לא יאכל עד
אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש הו
ג איש אשר תצא ממנו שכבת זרע :
ה אור איש אשר יגע בכר שרץ אשר
יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל
טמאתו : ו נפש אשר תגע בו וטמאה

עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי
אסרתן בשרו במים : ז ובא השמש
וטוהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו
הוא : ח נבדלה וטרפה לא יאכל
לטמאה כה אני יהוה : ט ושמרו את
משמרתו ולא ישאו עליו חטא ומתו
בו כי יחללוהו אני יהוה מקדשם : י וכד
זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר
לא יאכל קדש : יא וכהן כי יקנה נפש
קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו
הם יאכלו בלחמו : יב ובת כהן כי
תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים
לא תאכל : יג ובת כהן כי תהיה
אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה
אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה
תאכל וכד זר לא יאכל בו : יד ואיש
כי יאכל קדש בשגגה ויסף חמשייתו
עליו ונתן לכהן את הקדש : טו ולא
יחללו את קדשי בני ישראל את אשר

יִרְמוּ לַיהוָה : טו וְהִשִּׂיאוּ אוֹתָם עֵינֵי
 אֱשֵׁמָה בְּאֲכָלָם אֶת־קִדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי
 יְהוָה מִקְדָּשָׁם : פ שְׁלִישִׁי י וַיְדַבֵּר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : יח דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן
 וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵיהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר
 בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ לַכֹּהֵן־
 גְּדֻרֵיהֶם וּלְכָל־גְּדֻבוֹתָם אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ
 לַיהוָה לַעֲלֹה : יט לְרֹצְנֵכֶם תָּמִים זָכָר
 בְּבִקְרָב בְּכֹשֶׁשִׁים וּבְעֵזִים : כ כָּל אֲשֶׁר־
 בּוֹ מוֹם לֹא תִקְרִיבוּ כִּי־לֹא לְרֹצֵן יְהִי
 לָכֶם : כא וְאִישׁ כִּי־יִקְרִיב זֶבַח־שְׁלָמִים
 לַיהוָה לְפִלֵּא־גֵדֵר אוֹ לְגִדְבָה בְּבִקְרָב
 אוֹ בְצֹאן תָּמִים יְהִי לְרֹצֵן כִּדְמוֹם
 לֹא יִהְיֶה־בּוֹ : כב עֹרֹת אוֹ שִׁבּוֹר אוֹ־
 חֲרוֹץ אוֹ־יִפְלֹת אוֹ גֵרֶב אוֹ יִלְפַת לֹא־
 תִקְרִיבוּ אֵלֶּה לַיהוָה וְאִשָּׁה לֹא־תִתְּנוּ
 מֵהֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה : כג וְשׂוֹר וְשָׂה
 שְׂרוּעַ וְקָרוֹט גְּדֻבָּה תַעֲשֶׂה אֹתוֹ וּלְגֵדֵר

לא

לֹא יִרְצָה : כד וּמַעֲוֹךְ וּכְתוּרַת וּנְתוּק
 וּכְרוֹת לֹא תִקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאַרְצְכֶם
 לֹא תַעֲשׂוּ : כה וּמִיֵּד בִּן־נֶכֶד לֹא תִקְרִיבוּ
 אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־אֶרֶץ כִּי
 מִשְׁחַתֶּם בָּהֶם מוֹם כָּס לֹא יִרְצוּ לָכֶם :
 ס וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר :
 טו שׂוֹר אוֹ־כֶשֶׁב אוֹ־עֵז כִּי יוֹלֵד וְהָיָה
 שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי
 וְהִלָּאָה יִרְצָה לְקָרְבַּן אִשָּׁה לַיהוָה :
 כו וְשׂוֹר אוֹ־שָׂה אֹתוֹ וְאֶת־בָּנוֹ לֹא
 תִשְׁחַטּוּ בַיּוֹם אֶחָד : כז וּכִי־תִזְבְּחוּ זֶבַח־
 תּוֹרֵה לַיהוָה לְרֹצְנֵכֶם תִּזְבְּחוּ : ל בַּיּוֹם
 הַהוּא יֹאכַל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בִּקְרָב
 אֲנִי יְהוָה : לא וְשִׁמְרַתֶּם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם אֲנִי יְהוָה : לב וְלֹא תַחֲלִלוּ אֶת־
 שֵׁם קִדְשִׁי וּנְקִדְשִׁיתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם : לג הַמוֹצִיא אֶתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
 יְהוָה : פ רִבִּיעַ כג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־

משה

פ' ליום א' וב' של סכות ויום ב' של פסח

משה לאמר : כ דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהים מועדי יהוה אשר
תקראו אתם מקראי קדש אלה הם
מועדי : ג ששת ימים תעשה מלאכה
וביום השביעי שבת שבתון מקרא
קדש כל מלאכה לא תעשו שבת
הוא ליהוה בכל מושבתים : פ
י אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר
תקראו אתם במועדים : ס בחדש
הראשון בארבעה עשר לחדש בין
הערבים פסח ליהוה : ו ובחמשה עשר
יום לחדש הזה חג המצות ליהוה
שבעת ימים מצות תאכלו : ז ביום
הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו : ח והקרבתם
אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי
מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא
תעשו : פ ט וידבר יהוה אל משה
לאמר : י דבר אל בני ישראל ואמרת

אלהם

אלהם כיתבאו אל הארץ אשר אני
נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם
את עמר ראשית קצירכם אל הכהן :
י א והניף את העמר לפני יהוה לרצונכם
ממחרת השבת יניפנו הכהן : יב ועשיתם
ביום הניפכם את העמר כבש תמים
בן שנתו לעלה ליהוה : יג ומנחתו
שני עשרנים סלת בלולה בשמן
אשר ליהוה ריח ניחח ונסכה יין
רביעת ההין : יד ולחם וקלי וכרמל
לא תאכלו עד עצם היום הזה עד
הביאכם ארץ קרבן אלהיכם חקת
עולם לדרתים בכל מושבתים : טו
טו וספרתם לכם ממחרת השבת מיום
הביאכם את עמר התנופה שבע
שבתות תמימת תהיינה : טז עד ממחרת
השבת השביעת תספרו חמישים יום
והקרבתם מנחה חדשה ליהוה :
יז ממושבתים תביאו לחם תנופה

שתים

ונסכו ק' א דגושה

שְׁתַּיִם שְׁנַי עֶשְׂרִים סֵלֶת תְּהִינָה חֶמֶן
 תֹּאפִינָה בְּכֹרִים לַיהוָה : י וְהִקְרַבְתֶּם
 עַל־הַלֶּחֶם שֶׁבַעַת כְּבָשִׂים תְּמִימִם
 בְּנֵי שָׁנָה וּפֶר בֶּן־בֶּקֶר אֶחָד וְאֵילִם
 שְׁנָיִם יִהְיוּ עֲלֶיהָ לַיהוָה וּמִנְחַתְכֶם
 וְנִסְכֵיהֶם אִשָּׁה רִיחַ־נִיחַח לַיהוָה :
 יט וַעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֹטֵאת
 וּשְׁנַי כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזִבַח שְׁלָמִים :
 כ וְהִנִּיף הַכֹּהֵן אֶתֶם עַל לֶחֶם הַבִּכּוּרִים
 תִּנוּפְרָה לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁנַי כְּבָשִׂים
 קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לִכְהֵן : כא וּקְרֹאתֶם
 בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרֹא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
 לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
 חֻקַּת עֹלָם בְּכָל־מִוִּשְׁבְּתֵיכֶם
 לְדֹרֹתֵיכֶם : כב וּבְקִצְדְכֶם אֶת־קִצִּיר
 אֲרָצְכֶם לֹא־תִכְלֶה פֶּאת שַׂדֶּךָ בְּקִצְרֹךָ
 וְרִקַּט קִצִּירֹךָ לֹא תִלְקַט לְעֵנִי וּלְגֵר
 תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : פ
 חֲמִישִׁי כג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר

כד דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּחֹדֶשׁ
 הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 שַׁבָּתוֹן זְכוֹרֹן תְּרוּעָה מִקְרֹא־קֹדֶשׁ :
 כה כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
 וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה : ס ט וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : ס אַךְ בַּעֲשׂוֹר
 לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכַּפָּרִים הוּא
 מִקְרֹא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־
 גַּפְשֵׁיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה :
 כז וְכָל־מְלֹאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ בַּעֲצֵם הַיּוֹם
 הַזֶּה כִּי יוֹם כַּפָּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : כט כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ
 אֲשֶׁר לֹא־תַעֲנֶה בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה
 וְנִבְרַתָּה מֵעַמִּיהָ : ל וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר
 תַּעֲשֶׂה כָּל־מְלֹאכֶה בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה
 וְהִאֲבַדְתִּי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקְרֹב
 עִמָּה : לא כָּל־מְלֹאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת
 עֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל־מִשְׁבְּתֵיכֶם :
 לב שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם וְעֲנִיתֶם

אֶת־נַפְשֵׁיכֶם בַּתְּשׁוּעָה לַחֲדָשׁ בְּעָרֹב
 מֵעָרֹב עַד־עָרֹב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבְּתֵכֶם : פ
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר :
 לִי דַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲמִשָּׁה
 עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג
 הַסִּפּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה : ג
 בַּיּוֹם
 הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֹאכֶת
 עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ : ד שִׁבְעַת יָמִים
 תִּקְרְבוּ אִשָּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
 מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם
 אִשָּׁה לַיהוָה עֲצֵרֶת הוּא כָּל־מְלֹאכֶת
 עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ : ו אָדָּה מוֹעֲדֵי יְהוָה
 אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֲתֶם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ
 לְהִקְרִיב אִשָּׁה לַיהוָה עֲלֶיהָ וּמִנְחָה
 זָבַח וּגְסָכִים דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ : ז מִלֶּבֶד
 שַׁבָּתַת יְהוָה וּמִלֶּבֶד מִתְּנוּתֵיכֶם וּמִלֶּבֶד
 כָּל־נְדָרֵיכֶם וּמִלֶּבֶד כָּל־נִדְבָתֵיכֶם
 אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה : ח אֵךְ בַּחֲמִשָּׁה
 עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בַּסִּפּוֹתֵיכֶם

את

אֶת־תְּבוּאת הָאָרֶץ תַּחֲנוּ אֶת־חַג־יְהוָה
 שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שַׁבָּתוֹן
 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבָּתוֹן : ט וּלְקַחְתֶּם לָכֶם
 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת
 תְּמָרִים וְעֵגֶף עֵץ־עֵבֶר וְעֵרְבֵי־נָחַד
 וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת
 יָמִים : י וְחַגַּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת
 יָמִים בַּשָּׁנָה חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
 בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי תַחֲנוּ אֹתוֹ : יא בַּסִּפּוֹת
 תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֹרֶחַ בְּיִשְׂרָאֵל
 יֵשְׁבוּ בַּסִּפּוֹת : יב לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם
 כִּי בַּסִּפּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּהוֹצִיאִי אֹתֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם : יג וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי
 יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : יד שְׂבִיעֵי כֹד ה וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : טו צֹו אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שִׁמֶן זֵית זָךְ כִּתִּית
 לְמָאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד : טז מִחוּץ
 לְפָרְכַת הָעֵדוּת בְּאֹהֶל מוֹעֵד יַעֲרֹךְ אֹתוֹ

אהרן

אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד
 חקת עולם לדלתכם : ז על המנרה
 הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה
 תמיד : פ ולקחת סלת ואפית אתה
 שתים עשרה חלות שני עשרנים יהיה
 החלה האחת : ו ושמת אותם שתים
 מערכות שש המערכת על השלחן
 הטהור לפני יהוה : ז ונתת על המערכת
 לבנה זבה והיתה ללחם לאזכרה
 אשה ליהוה : ח ביום השבת ביום
 השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת
 בני ישראל ברית עולם : ט והיתה
 לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש
 כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה
 חק עולם : ס ויצא בן אשה ישראלית
 והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל
 וינצו במחנה בן הישראלית ואיש
 הישראלי : יא ויקב בן האשה
 הישראלית את השם ויקלל ויביאו

מלרע

אתו

אתו אל משה ושם אמר שלמית בת
 דברי למטה דן : יב ויניחהו במשמר
 לפרש להם על פי יהוה : יג וידבר
 יהוה אל משה לאמר : יד הוצא את
 המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל
 השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו
 אתו כל העדה : טו ואל בני ישראל
 תדבר לאמר איש איש כייקלל
 אלהיו ונשא חטאו : טז ונקב שם יהוה
 מות יומת רגום ורגמו בו כל העדה
 בגר באזרח בנקבו שם יומת : יז ואיש
 כי יכה בר נפש אדם מות יומת :
 יח ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש
 תחת נפש : יט ואיש כיייתן מום בעמיתו
 כאשר עשה בן יעשה לו : כ שבר תחת
 שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר
 יתן מום באדם כן ינתן בו :

מפסיד

כאזרח

כְּאֹרַח יְהִי כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
 כ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּצִיאוּ
 אֶת־הַמִּקְלָל אֶל־מַחֲוִיץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ
 אֹתוֹ אֲבָן וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : פ פ פ
 כה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי
 לֵאמֹר : כ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וּשְׁבַתְהוּ הָאָרֶץ
 שִׁבְתָּ לַיהוָה : ג שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךְ
 וּשְׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כְּרֶמֶךְ וְאִסַּפְתָּ אֹתָהּ
 תִּבְוֹאתָה : ד וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית שְׁבַת
 שְׁבַתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שְׁבַת לַיהוָה שָׂדֶךְ
 לֹא תִזְרַע וְכְרֶמֶךְ לֹא תִזְמַר : ס אֹת
 סְפִיחַ קִצְיֹרֶךְ לֹא תִקְצֹר וְאֶת־עַנְבֵי
 גִּזְרֶךְ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שְׁבַתוֹן יִהְיֶה
 לָאָרֶץ : ז וְהִיְתָה שְׁבַת הָאָרֶץ לָכֶם
 לֶאֱכֹלָה לָךְ וּלְעַבְדְּךָ וּלְאִמְתְּךָ וּלְשִׁכְיֶךָ
 וּלְתוֹשֶׁבֶת הַגָּרִים עִמָּךְ : ח וּלְכַהֲמֶתְךָ
 וּלְחַיָּה

וּלְחַיָּה אֲשֶׁר בְּאֶרְצָךְ תִּהְיֶה כָּל־תִּבְוֹאתָה
 לֶאֱכֹל : ט וְסִפְרַתְּ לָךְ שִׁבְעַת שְׁבַתֹת
 שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת פְּעָמִים וְהָיוּ
 לָךְ יָמֵי שִׁבְעַת שְׁבַתֹת הַשָּׁנִים תִּשְׁעַת
 וָאַרְבָּעִים שָׁנָה : ט וְהִזְעַבְתָּ שׁוֹפֵר
 תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבַעִי בְּעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ
 בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפֵר בְּכָל־
 אֶרְצְכֶם : י וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים
 שָׁנָה וְקִרְאתֶם דְּרוֹר בְּאָרֶץ לְכָל־יֹשְׁבֵיהָ
 יוֹבֵל הוּא תִּהְיֶה לָכֶם וּשְׁבַתֶם אִישׁ
 אֶל־אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁוּבוּ :
 יא יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה
 לָכֶם לֹא תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֹתָהּ
 סְפִיחָהּ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־גִּזְרֶיהָ : יב כִּי
 יוֹבֵל הוּא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה
 תֹּאכְלוּ אֶת־תִּבְוֹאתָה : יג בַּשָּׁנָה
 הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תָּשׁוּבוּ אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ :
 יד וְכִי־תִמְכְּרוּ מִמֶּכֶר לְעַמִּיתְךָ אִוֹ
 קָנָה מִיַּד עַמִּיתְךָ אֶל־תּוֹנוּ אִישׁ אֶת־

אחיו : טו במספר שנים אחר היוכל
 תקנה מאת עמיתך במספר שני
 תבואת ומכר לך : טו לפי רב השנים
 תרבה מקנתו ורפי מעט השנים
 תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא
 מכר לך : יי ולא תונו איש את עמיתו
 ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם :
 יא ועשיתם את חקתי ואת משפטי
 תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על
 הארץ לבטח : שלישי (שני כסן מחוכות) וט ונתנה
 הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם
 לבטח עליה : כ וכי תאמרו מה נאכל
 בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף
 את תבואתנו : כא וצויתי את ברכתי
 לכם בשנה הששית ועשית את
 התבואה לשלש השנים : כב וזרעתם
 את השנה השמינת ואכלתם מן
 התבואה ישין עד י השנה התשיעת
 עד בוא תבואתה תאכלו ישין :
 והארץ

ע והארץ לא תמכר לצמתת כילי
 הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי :
 כ ובכל ארץ אחותכם גאלה תהנו
 לארץ : ס רביעי כס כי ימור אחיך ומכר
 מאחותו ובא גאלו הקרב אליו וגאל
 את ממכר אחיו : ט ואיש כי לא יהיה
 לו גאל והשיגה ידו ומצא כרי גאלתו :
 כו וחשב את שני ממכרו והשיב את
 העדף לאיש אשר מכר לו ושב
 לאחותו : כז ואם לא מצאה ידו ה
 השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו
 עד שנת היוכל ויצא ביכל ושב
 לאחותו : ס חמישי (שלישי כסן מחוכות) כט ואיש
 כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה
 גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים
 תהיה גאלתו : ל ואם לא יגאל עד
 מלאת לו שנה תמימה וקם הבית
 אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתת
 לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביכל :
 ויקרא יג 13 לו ק ובתי

ל^א ובתי החצרים אשר אין להם חמה
סביב על שדה הארץ יחשב גאלהו
תהיהלו וביב יצא : ל^ב וערי הלויים
בתי ערי אחוזתם גאלת עולם תהיה
ללויים : ל^ג ואשר יגאל מן הלויים ויצא
ממכר בית ועיר אחוזתו ביב כי בתי
ערי הלויים הווא אחוזתם בתוך בני
ישראל : ל^ד ושדה מגרש עריהם לא
ימכר כי אחוזת עולם הוא להם : ס
ל^ה וכי ימוך אחיך ומטרו ידו עמך
והחזקת בו גר ותושב וחי עמך : ל^ו אל
תקה מאלתו נשך ותרבית ויראת
מאלהיך וחי אחיך עמך : ל^ז את כספך
לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן
אכלך : ל^ח אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת
לכם את ארץ כנען להיות לכם
לאלהים : ס ששי (רביעי כסן ממוכרות) טל וכי
ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד

בו עבדת עבד : מ כשכיר כרתושב
יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך :
מ^א ויצא מעמך הווא ובניו עמו ושב
אל משפחתו ואל אחוזת אבתיו ישוב :
מ^ב כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד :
מ^ג לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך :
מ^ד ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת
הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו
עבד ואמה : מ^ה וגם מבני התושבים
הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם
אשר עמכם אשר רזולידו בארצכם
והיו לכם לאחזה : מ^ו והתנחלתם אתם
לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם
בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל
איש באחיו לא תרדה בו בפרך : ס
שביעי מ^ז וכי תשיג יד גר ותושב עמך
ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב
עמך או לעקר משפחת גר : מ^ח אחרי

נִמְכַר גְּאֻלָּה תְהִי־לּוֹ אַחֵר מֵאֲחֵיו
 יִגְאֻלְנוּ : מט אוֹדְדוּ אוֹ בְדַדְדוּ יִגְאֻלְנוּ
 אוֹ מִשָּׂאֵר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאֻלְנוּ
 אוֹהֵשִׁינָה יָדוֹ וְנִגְאָר : כ וְחָשַׁב עִם־
 קִנְיָהּ מִשְׁנַת הַמְכָרוֹ לֹא עַד שְׁנַת
 הַיְבֵל וְהָיָה כֶּסֶף מִמְכָרוֹ בְּמִסְפַּר
 שָׁנִים כִּימֵי שְׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ : כא אִם־
 עוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים לְפִי־הֵן יָשִׁיב גְּאֻלְתּוֹ
 מִכֶּסֶף מִקְנָתוֹ : כב וְאִם־מְעַט נִשְׂאָר
 בְּשָׁנִים עַד־שְׁנַת הַיְבֵל וְחָשַׁב־לּוֹ כִּפְיִ
 שְׁנוֹ יָשִׁיב אֶת־גְּאֻלְתּוֹ : כג כִּשְׂכִיר שָׁנָה
 בְּשָׁנָה יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא־יֵרְדֶנּוּ בְּפֶרֶךְ
 לְעֵינֶיךָ : כד וְאִם־לֹא יִגְאָל בְּאֵלֶּה וַיֵּצֵא
 בְּשְׁנַת הַיְבֵל הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ : מכטיר
 כה כִּי־לִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדֵי הֵם
 אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : כו לֹא־תַעֲשׂוּ
 לָכֶם אֱלִילִים וּפְסֵל וּמִצֵּבָה לֹא־תִקְיְמוּ
 לָכֶם וְאֲכַן מִשְׁבִּית לֹא תִתְּנוּ בְּאֶרְצְכֶם
 להשתחות

להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם :
 כ את־שבתתי תשמרו ומקדשיו תיראו
 אֲנִי יְהוָה : פ פ פ
 ג אִם־בְּחֻקְתִּי תֵרְכּוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי
 תִּשְׁמְרוּ וְעִשִּׂיתֶם אִתָּם : ד וְנָתַתִּי
 גִּשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְנָתַנָּה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ
 וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיֹו : ה וְהִשִּׁיג לָכֶם
 דִּישׁ אֶת־בְּצִיר וּבְצִיר יִשִּׁיג אֶת־זֵרַע
 וְאִכְלֹתֶם לַחֲמֻכְכֶם לְשִׁבְעַת וַיִּשְׁבַּעְתֶּם
 לְבַטַח בְּאֶרְצְכֶם : ו וְנָתַתִּי שְׁלוֹם
 בְּאֶרֶץ וַיִּשְׁכַּבְתֶּם וְאִין מִחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי
 חַיָּה רְעָה מִן־הָאָרֶץ וְחָרַב לֹא־תַעֲבֹר
 בְּאֶרְצְכֶם : ז וְרִדַּפְתֶּם אֶת־אֵיבֵיכֶם
 וּנְפְלוּ לְפָנֵיכֶם לַחֲרַב : ח וְרִדְפוּ מִכֶּם
 חֲמוֹשָׁה מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רַבְּבָה יִרְדְּפוּ
 וּנְפְלוּ אֵיבֵיכֶם לְפָנֵיכֶם לַחֲרַב : ט וּפְנִיתִי
 אֵלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֶתְכֶם
 וְהִקִּמְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם : שלושי חמישי
כסן ממוכרות י וְאִכְלֹתֶם יִשֵּׁן נוֹשֵׂן וַיִּשֵּׁן מִפְּנֵי
 חדש

חדש תוציאו : יא ונתתי משבני בתוככם
 ולא תגער נפשי אתכם : יב והתהלכתי
 בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם
 תהיו לי לעם : יג אני יהוה אלהיכם
 אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
 מהית להם עבדים ואשבר מטת
 עלכם ואולך אתכם קוממיות : פ
 י ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את
 כלה מצות האלה : טו ואם בחקתי
 תמאסו ואם את משפטי תגער נפשכם
 לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם
 את בריתי : טז אף אני אעשה זאת
 לכם והפקדתי עליכם בהלה את
 השחפת ואת הקדחת מכלות עינים
 ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם
 ואכלהו איביכם : יז ונתתי פני בכם
 ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם
 שנאיכם ונסתם ואין דרך אתכם :
 יח ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי

ליסרה

ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם :
 יט ושברתי את גאון עונכם ונתתי את
 שמיכם כברזל ואת ארצכם בנחשה :
 כ ותם דריק כחכם ולא תתן ארצכם
 את יכולה ועץ הארץ לא יתן פרו :
 כא ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו
 לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע
 כחטאתיכם : כב והשלחתי בכם את
 חית השדה ושכלה אתכם והכריתה
 את בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו
 דרכיכם : כג ואם באלה לא תוסרו לי
 והלכתם עמי קרי : כד והלכתי אף אני
 עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני
 שבע על חטאתיכם : כה והבאתי עליכם
 חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל
 עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם
 ביד אויב : ט בישברי לכם מטה לחם
 ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד
 והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא

תשבעו

תִּשְׁבְּעוּ : ס וְאִם־בּוֹזֵאת לֹא תִשְׁמְעוּ לִי
 וְחִלַּכְתֶּם עִמִּי בְקָרִי : כו וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם
 בְּחֵמַת־קָרִי וְיִסְרַתִּי אֶתְכֶם אֶף־אֲנִי
 שִׁבְעַע עַל־חַטָּאתֵיכֶם : כז וְאָכַלְתֶּם בִּשָׂר
 בְּנֵיכֶם וּבִשָׂר בְּנֵתֵיכֶם תֹּאכְלוּ :
 ל וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת־בְּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי אֶת־
 חַמְנֵיכֶם וְנָתַתִּי אֶת־פְּגָרֵיכֶם עַל־פְּגָרֵי
 גְדוּלֵיכֶם וְנָעַלְהָ נַפְשֵׁי אֶתְכֶם : לו וְנָתַתִּי
 אֶת־עֵרִיכֶם חֲרָבָה וְהִשְׁמוּתִי אֶת־
 מְקֹדְשֵׁיכֶם וְלֹא אֲרִיחַ בְּרִיחַ נִיחַחְכֶם :
 לב וְהִשְׁמַתִּי אֲנִי אֶת־הָאָרֶץ וְשִׁמְמוּ
 עָלֶיהָ אִיבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ : לד וְאֶתְכֶם
 אֲזַרֶּה בְּגוֹיִם וְהִרִיקְתִּי אַחֲרֵיכֶם הָרֵב
 וְהִיתָה אֲרֻצְכֶם שְׂמִמָּה וְעֵרִיכֶם יִהְיוּ
 חֲרָבָה : לז אִזּוֹ תִרְצֶה הָאָרֶץ אֶת־
 שַׁבְּתֹתֶיהָ כָּל יְמֵי הַשָּׁמָה וְאַתֶּם בָּאָרֶץ
 אִיבֵיכֶם אִזּוֹ תִשְׁבֹּת הָאָרֶץ וְהִרְצַת אֶת־
 שַׁבְּתֹתֶיהָ : לה כִּדְרֵימֵי הַשָּׁמָה תִשְׁבֹּת
 אֶת אֲשֶׁר לֹא־שָׁבַתְהוּ בְּשַׁבְּתֵיכֶם
 בְּשַׁבְּתֶכֶם

בְּשַׁבְּתֶכֶם עָלֶיהָ : לי וְהַנְּשֹׂאִים בְּכֶם
 וְהַבָּאִתִּי מִרְדֵּךְ בְּלִבְכֶם בְּאֲרֻצַּת אִיבֵיהֶם
 וְרִדְדָה אֹתָם קוֹל עֲרֵה נִדְדָה וְנָסוּ מִנְּסַת־
 חֶרֶב וּנְפְלוּ וְאִין רִדְדָה : לו וְכִשְׁלוּ אִישׁ־
 בְּאָחִיו כַּמִּפְנֵי־חֶרֶב וְרִדְדָה אִין וְלֹא־
 תִהְיֶה לְכֶם תְּקוּמָה לִפְנֵי אִיבֵיכֶם :
 לו וְאֶבְרַתֶּם בְּגוֹיִם וְאָכַלְהָ אֶתְכֶם אֲרֶץ
 אִיבֵיכֶם : טז וְהַנְּשֹׂאִים בְּכֶם יִמְקוּ
 בְּעוֹנֶם בְּאֲרֻצַּת אִיבֵיכֶם וְאֶף בְּעוֹנֹת
 אֲבֹתָם אֹתָם יִמְקוּ : טז וְהִתְוֹדוּ אֶת־
 עוֹנֶם וְאֶת־עוֹן אֲבֹתָם בְּמַעַלְם אֲשֶׁר
 מַעַלּוּ־בִי וְאֶף אֲשֶׁר־הִלְכוּ עִמִּי בְקָרִי :
 טז אֶף־אֲנִי אֶלְךָ עַמִּם בְּקָרִי וְהִבֵּאתִי
 אֹתָם בָּאָרֶץ אִיבֵיהֶם אוֹ־אִזּוֹ יִבְנֹעַ לְבַבְכֶם
 הָעֵרֶל וְאִזּוֹ יִרְצוּ אֶת־עוֹנֶם : מז וְזָכַרְתִּי
 אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת־בְּרִיתִי
 יִצְחָק וְאֶף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אוֹזְכֵר
 וְהָאָרֶץ אוֹזְכֵר : מט וְהָאָרֶץ תַּעֲזֹב מֵהֶם
 וְתִרְץ אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ בְּהִשָּׁמָה מֵהֶם

והם ירצו את עונם יען וביען במשפטי
מאסו ואת חקתי געלה נפשם: ^{מד} ואף
גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא
מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר
בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם:
^{מס} וזכרתי להם ברית ראשנים אשר
הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים
להיות להם לאלהים אני יהוה: ^{מו} אלה
החקים והמשפטים והתורת אשר נתן
יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני
ביד משה: ^פ רביעי (ששי כסון מחכות)

כז ^א וידבר יהוה אל משה לאמר:
כ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם
איש כי יפלא נדר בערכך נפשית
ליהוה: ^ג והיה ערכך הזכר מבין עשרים
שנה ועד בין ששים שנה והיה ערכך
חמישים שקל כסף בשקר הקדש:
^ד ואם נקבה הוא והיה ערכך ששים
שקל: ^ה ואם מבין חמש שנים ועד

כז

בין עשרים שנה והיה ערכך הזכר
עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים:
^ו ואם מבין חדש ועד בין חמש שנים
והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף
ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף:
^ז ואם מבין ששים שנה ומעלה אם זכר
והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה
עשרה שקלים: ^ח ואם מן היום
מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך
אתו הכהן ערפי אשר תשיג יד
הנדר יעריכנו הכהן: ^ט ואם
בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה
כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש:
^י לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע
אודע בטוב ואם המיר ימיר בהמה
בהמה והיה הוא ותמורתו יהיה
קדש: ^{יא} ואם כל בהמה טמאה אשר
לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד
את הבהמה לפני הכהן: ^{יב} והעריך

הכהן

הכהן אתה בין טוב ובין רע בערכך
הכהן כן יהיה : י ואם גאל יגאלנה
ויסוף חמישתו על ערכך : י ואיש כי
יקדיש את ביתו קדיש ליהוה והעריכו
הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך
אתו הכהן כן יקום : טו ואם המקדיש
יגאל את ביתו ויסוף חמישית כסף
ערכך עליו והיה לו : חמושי שביע כסן ממכרות
טו ואם משדה אחותו יקדיש איש
ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר
שערים בחמשים שקל כסף : י ואם
משנת היבל יקדיש שדהו בערכך
יקום : י ואם אחר היבל יקדיש שדהו
וחשב לו הכהן את הכסף על פי
השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע
מערכך : י ואם גאל יגאל את השדה
המקדיש אתו ויסוף חמישית כסף
ערכך עליו וקם לו : כ ואם לא יגאל
את השדה ואם מכר את השדה

לאיש

לאיש אחר לא יגאל עוד : כא והיה
השדה בצאתו ביבל קדיש ליהוה
כשדה החרם לכהן תהיה אחותו :
שש כב ואם את שדה מקנתו אשר לא
משדה אחותו יקדיש ליהוה : כג וחשב
לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת
היבל ונתן את הערכך ביום ההוא
קדיש ליהוה : כד בשנת היובל ישוב
השדה לאשר קנהו מאתו לאשר
לו אחות הארץ : כה וכד ערכך יהיה
בשקר הקדיש עשירים גרה יהיה
השקר : ט אך בכור אשר יבכר ליהוה
בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור
אם שיה ליהוה הוא : ט ואם בבהמה
הטמאה ופדה בערכך ויסוף חמישתו
עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך :
כא אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה
מכר אשר לו מאדם ובהמה ומשדה
אחותו לא ימכר ולא יגאל כל חרם

קדיש

קדש קדשים הוא ליהוה : שביעי כט כל
חרם אשר יחרם מן האדם לא יפרה
מות יומת : ל וכל מעשר הארץ מזרע
הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש
ליהוה : לא ואם גאל יגאל איש ממעשרו
חמשתו יסף עליו : מפטיר לב וכל מעשר
בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט
העשירי יהיה קדש ליהוה : לב לא יבקר
בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר
ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש
לא יגאל : לד אלה המצות אשר צוה
יהוה את משה אל בני ישראל בהר
סיני :

חוק

סכום פסוקי דספר ויקרא שמנח מאות וחמשים ותשעה נטף סימן *
והציו והנוגע בבשר הוב * ופרשיותיו עשרה ב"א ג"ד סימן * וסרדי
כ"ג ובתורתו יהגה יומם ויללח סימן * ופרקיו כ"ז ואהיה עמד
ואברכך סימן * מנין הפתוחות שתים וחמשים והסתומות שש
וארבעים הכל שמנה ותשעים פרשיות רדי צ"ח סימן :

שיר השירים

א שיר השירים אשר לשלמה : ישקני
מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מיין :
לדיח שמננה טובים שמן תורק שמך
על-כן עלמות אהבוך : משכני אהרית נרוצה
הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה כך נפירה
דדיך מיין מישרים אהבוך : שחורה אני ונאווה בנות
ירושלם כאהלי קדר כריעות שלמה : אל-תראני
שאני שחררת שזופתני השמש בני אמי נחרו-כי
שמני נטרה את-הכרמים פרמי שלי לא-נטרתי :
הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ
צצהרים שלמה אהיה כעטיה על עררי חכרית :
אסילא תרעי לך הופה בנשים צאי-לך בעקבי
הצאן ורעי את-גדיתיך עד משכנות הרעים :
לססתי ברכבי פרעה דמיתיה רעיתי : נאוו
לחייך בתרים צוארך בחרוזים : תורי זהב נעשה-י
לך עם נקודות הכסף : עדי-שהמלך במסבו נרדי
נתן ריחו : צרור המר דודי לי בין שרי ילין :
אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי : הנך
יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים : הנך יפה דודי
אף נעים אף-ערשנו רעננה : לרות בתינו ארזים
רחיטנו ברותים :

ש רבתי ק רפה כיכ רוב מיש רחישנו ק

ב אֲנִי חֲבַצְלֶת הַשְּׁרוֹן שׁוֹשַׁנַת הָעַמְקִים
 כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוּחִים בֵּין רַעֲיֹתַי בֵּין
 הַבְּנוֹת : כִּתְפוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר בֵּן דּוּדֵי בֵּין הַבְּנוֹת
 בָּעֵלּו חֲמַדְתִּי וְיִשְׁבַּתִּי וּפְרִיז מְתוֹק לֶחֶפֶץ : הַבִּיֵּאֲנִי
 אֶל־בֵּית הַיַּיִן וּדְגְלוּ עִלַי אַהֲבָה : סִמְכוּנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת
 רַפְדוּנִי בַתְּפוּחִים כִּי־הוֹלֵת אַהֲבָה אֲנִי : שְׂמְאֵלוּ
 תַּחַת לְרֵאשִׁי וַיְמִינוּ תַחֲבַקְנִי : הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם
 בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוּ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם־
 תַּעֲשׂוּ וְאִם־תַּעֲזוּרוּ אֶת־הָאֲהֲבָה עַד שֶׁתַּחֲפֹץ : קוֹל
 דּוּדֵי הַנְּהַזֶּה בֶּא מְדַלֵּג עַל־הַהַרִים מִקְפֹּץ עַל־
 הַגְּבָעוֹת : דּוּמָה דּוּדֵי לְצַבִּי אוּ לַעֲפֹר הָאֵילִים הַגֵּה־
 זֶה עוֹמֵד אַחַד כְּתַלְגוּ מִשְׁנִיחַ מִן־הַחֲלֹנוֹת מִצִּיץ מִן־
 הַחֲרָכִים : עֲנֵה דּוּדֵי וְאֹמַר לִי קוֹמִי לָךְ רַעֲיֹתִי יַפְתִּי
 וּלְכִי־לָךְ : כִּי־הִנֵּה הִסְתּוּ עִבְר הַגִּישֵׁם חֲלָף הַקֶּה לּוֹ :
 הַנְּצַנִים נִרְאוּ בְּאַרְצָךְ עַת הוֹמִיר הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר
 נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ : הַתְּאֵנָה חֲנֻטָה פְּגִיָה וְהַגְּפָנִים
 סִמְדֵר נִתְּנוּ רֵיחַ קוֹמִי לְכִי רַעֲיֹתִי יַפְתִּי וּלְכִי־לָךְ :
 יוֹנְתִי בַחֲנוּי הַסֹּלֶעַ בְּסִתֵּר הַמְּדַרְגָּה הִרְאִינוּ אֶת־
 מְרֵאִיךְ הִשְׁמִיעֵנִי אֶת־קוֹלְךָ כִּי־קוֹלְךָ עָרֵב וּמְרֵאִיךְ
 נְאוּהָ : אַחֲזוּ־לָנוּ שְׁעָלִים שְׁעָלִים קִטְנִים מַחֲבָלִים
 בְּרַמִּים וּכְרַמִּינוּ סִמְדֵר : דּוּדֵי לִי וְאֲנִי לוֹ הַרְעָה
 בְּשׁוֹשַׁנִּים : עַד־שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים סֹב
 דְּמַה־לָּךְ דּוּדֵי לְצַבִּי אוּ לַעֲפֹר הָאֵילִים עַל־הַרִי
 בְּתֵר :

ג עַל־מִשְׁכְּבִי בְּלִילוֹת בְּקִשְׁתִּי אֶת שְׂאֵהֲבָה נִפְשִׁי
 בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מִצְאָתִי : אֶקְוֶמָה נִפְשִׁי
 וְאִסּוּכְכָה בְּעֵיר בְּשׁוֹקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבַקֶּשֶׁה אֶת
 שְׂאֵהֲבָה נִפְשִׁי בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מִצְאָתִי : מִצְאָוֹנִי
 הַשְּׂמֵרִים הַסֹּכְבִים בְּעֵיר אֶת שְׂאֵהֲבָה נִפְשִׁי רֵאִיתֶם :
 כִּמְעַט שְׁעַבְרְתִי מֵהֶם עַד שֶׁמִּצְאָתִי אֶת שְׂאֵהֲבָה
 נִפְשִׁי אַחֲזוּתִי וְלֹא אֶרְפְּנוּ עַד־שֶׁהִבִּיאֲתִי אֶל־בֵּית
 אֲמִי וְאֶל־חֹדֶר הַחוּרְתִי : הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוּ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם־תַּעֲשׂוּ
 וְאִם־תַּעֲזוּרוּ אֶת־הָאֲהֲבָה עַד שֶׁתַּחֲפֹץ : מִי זֹאת
 עֹלָה מִן־הַמְּדַבֵּר כְּתִימְרוֹת עֵשֶׂן מִקְטֹרֶת מִן־
 וְדִבּוּנָה מִכֹּל אֲבֵקַת רוּכַל : הִנֵּה מִשְׁתּוֹ שְׁלֹשְׁמִיָה
 שְׁשִׁים גְּבָרִים סְבִיב לָהּ מִגְּבֻרֵי יִשְׂרָאֵל : כֹּלֶם אַחֲזִי
 חָרֵב מִלְּמַדֵי מִלְּחָמָה אִישׁ חָרְבוּ עַל־יְרֵכּוֹ מִפְּחַד
 בְּלִילוֹת : אֶפְרָיִם עֲשֵׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מַעֲצֵי
 הַלְּבָנוֹן : עַמּוּדָיו עֲשֵׂה כֶסֶף רַפִּידָתוֹ זָהָב מְרַכְּבוּ
 אֶרְנָמָן תּוֹכּוּ רְצוּף אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם : צְאִינָה
 וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה שְׁעֵטְרָה
 לוֹ אִמּוֹ בַיּוֹם הַתְּנַתּוֹ וּבַיּוֹם שֶׁמַּחַת לָבוֹ :

ד הִנֵּה יַפְתִּי רַעֲיֹתִי הִנֵּה יַפְתִּי עֵינֶיךָ יוֹנִים מִבַּעַד
 לְצַמְתֶּךָ שְׁעָרֶךָ בְּעֵדֵר הָעֵינִים שְׁגִלְשׁוּ מֵהַר
 גִּלְעָד : שְׁנֵיךָ בְּעֵדֵר חֲקִצְוִלוֹת שְׁעָרוֹ מִן־הַרְחָצָה
 שְׂכֵלֶם מֵתֵאִימוֹת וְשִׁכְלָה אֵין בְּהֶם : כַּחוּט הַשְּׁנֵי
 שְׁפֹתֶיךָ וּמִדְּבָרְךָ נְאוּהָ כִּפְלַח הַרְמוֹן רַקְתֶּךָ מִבַּעַד

לצמתך : כמגדל דוד צוארך בנוי לתלפיות אלה
המגן תלוי עליו כל שרטי הגבורים : שני שדיך
כשני עפרים תאומי צביה הרעים בשושנים : עד
שיפוח היום ונסו הצללים אלה לי אלהר המור
ואל גבעת חלבונה : כדרך יפה רעיתי ומוס אין בה :
אתי מדבנון כלה אתי מדבנון תבואי תשורי מראש
אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות מהררי
גמרים : לבבתני אחתי כלה לבבתני באחד
מעניך באחד ענק מצורניך : מהיפו דרך אחתי
כלה מה טבו דרך מיון וריח שמניך מכל בשמים :
גפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת
לשוניך וריח שלמתך כריח לבנון : גן נעור
אחותי כלה גל נעול מעין התום : שלחך פרדם
רמנים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים : * נרד
וכרכם קנה וקנמון עם בר עצי לבונה מר ואהלזות
עם כל ראשי בשמים : מעין גנים באר מים חיים
ונזלים מן לבנון : עורי צפון ובואי תימן הפיחי
גני ילדו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו :
ח באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי
אכלתי יערי עם דבשי שתיתי יני עם
חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים : אני ישנה
ולבי ער קולי דודי דופק פתחילי אחתי רעיתי יונתי
תמתי שראשי נמלא טל קוצותי רסימי לילה :
פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את

באת ק' חצי הספר ר רגושה רגלי

רגלי איככה אטנפם : דודי שלח ידו מן ההור
ומעי המו עליו : קמתי אני לפתח לדודי ודדי
נטפורמור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעור :
פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה
בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני :
מצאתי השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעני נשאו
את דרודי מעלי שמרי החמות : השבעתי אתכם
בנות ירושלם אסתמצאו את דודי מחדתגידו לו
שחולת אהבה אני : מה דודך מדוד היפה בנשים
מה דודך מדוד שככה השבעתנו : דודי צח ואדום
דגול מרבבה : ראשו כתם פז קוצותיו תלתלים
שחרות בעורב : עיניו כיונים על אפיקי מים
רחצות בחלב ישבות על מלאות : לחיו בערוגת
הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות
מור עבר : ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש
מעיו עשת שן מעלפת ספירים : שוקיו עמרי שש
מיסדים על אדני פז מראהו כלבנון בחור כארזים :
חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות
ירושלם :

ו אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך
ונבקשנו עמה : דודי ירד לגנו לערוגת
הבשם רעעות בגנים וללקט שושנים : אני לדודי
ודודי לי הרועה בשושנים : יפה את רעיתי
בתרצה נאווה בירושלם אימה בנרגלות : הסבי

עינד

עֵינַיךָ מִנְגִדֵי שָׁהָם הִרְהִיבֵנִי שַׁעֲרֵךְ כַּעֲדַר הַעֵינִים
שִׁנְלִשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד : שְׁנִיךָ כַּעֲדַר הַרְחִלִים שַׁעֲלוּ
מִן־הַרְחֵצָה שִׁפְלָם מִתְאַיְמוֹת וְשִׁבְלָה אֵין בָּתָם :
כַּפְלָח הַרְמוֹן בְּקִרְתֶּךָ מִבְּעַד לְצַמְתֶּךָ : שְׁשִׁים
הֵמָּה מַלְכּוֹת וְשִׁמְנִים פִּילֹגְשִׁים וְעַלְמוֹת אֵין
מִסְפָּר : אַחַת הִיא יוֹגְתִי תַמְתִּי אַחַת הִיא לְאִמָּה
בְּרָה הִיא לְיוֹלְדֶתָהּ רְאוּהָ בָנוֹת וַיֵּאשְׁרוּהָ מַלְכוֹת
וּפִילֹגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ : מִיִּזְאוֹת הַגְּשֻׁקָפָה כְּמוֹ־שַׁחַר
יָפָה כְּלִבְנָה בְרָה כַּחֲמָה אִמָּה כַּגִּדְלוֹת :

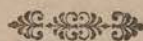
ז אֶל־נִגְתֵי אֲנֹנִי יִרְדְּתִי לְרֵאוֹת בְּאֵבֵי הַנַּחַל
לְרֵאוֹת הַפְּרָחִה הַגֶּפֶן הַנֶּצֶוּ הַרְמָנִים :
לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שִׁמְתֵנִי מִרְכֵּבוֹת עַמִּי נָדִיב :
שׁוּבִי שׁוּבִי הַשׁוֹלְמִית שׁוּבִי שׁוּבִי וּנְחֹזֶה־בְּךָ מֵה־
תְּחֹזֵי בַשׁוֹלְמִית כַּמְהֻלַּת הַמַּחְנִים : מֵה־יָפוּ
פְּעַמְיֶךָ בְּנַעֲרִים בְּתֵי־נָדִיב הַמוֹקֵי יִרְכֶּךָ כְּמוֹ
הַלְאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אִמֵּן : שְׂרָרְךָ אֲנִי הַסַּחַר אֶל־
יַחַסֵּר הַמִּזֹּג בְּטִנְיָה עֲרִמַת חַטִּים סוּגָה בַשׁוֹשְׁנִים :
שְׁנֵי שְׂרָרֶיךָ בִּשְׁנֵי עַפְרִים תְּאִמֵּי צִבְיָה : צוֹאֲרֶךָ
כַּמְגִּדֵל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בַּחֲשׁוֹן עַל־שַׁעַר בַּת־
רַבִּים אַפֶּךָ כַּמְגִּדֵל הַלְבַנּוֹן צוֹפֵה פָנָי דַּמְשֵׁק :
רֹאשֶׁךָ עֲלֶיךָ כַּכְּרִמֵל וְדִלְתָה רֹאשֶׁךָ כַּאֲרָמָן מִלֶּךָ
אֶסוּר בְּרַחֲטִים : מֵה־יִפִּירַת וּמֵה־נַּעֲמַת אֶהְבֶּה
בַּת־עֲנוּנִים : זֹאת קוֹמְתֶךָ דִּמְתָה לְתַמָּר וְשְׂרָרֶיךָ
לְאֶשְׁכְּלוֹת : אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בַתְּמָר אַחֲזָה בְּסַנְסֻנִי

וַיַּחֲוֶינֵנִי שְׂרָרֶיךָ כְּאֶשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרִיחַ אַפֶּךָ
כַּתְּפוּחִים : וְחֶכְךָ כִּיִּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדֵי לְמִישְׁרִים
דוֹכֵב שִׁפְתֵי יְשָׁנִים : אֲנִי לְדוֹדֵי וְעָלִי תְשׁוּקָתוֹ :
לְכֵה דוֹדִי נִצָּא הַשָּׂדֶה גְלִינָה בַכְּפָרִים : נִשְׁכִּימָה
לְכַרְמִים נִרְאָה אִם־פָּרְחָה הַגֶּפֶן פָּתַח הַסְּמָדָר
הַנֶּצֶוּ הַרְמוֹנִים שֵׁם אֲתָן אֶת־דְּדֵי לֶךְ : הַדְּדָאִים
נִתְנֹגְדִיחַ וְעַל־פְּתַחֵנוּ כָּל־מְנַדִּים תְּדַשִּׁים גַּם־
יְשָׁנִים דוֹדֵי צַפְנֵתִי לֶךְ :

ח מִי יִתְנֶה כְּאָח לִי יוֹנֵק שְׂרֵי אִמִּי אֲמַצְאֶךָ
בַּחוּץ אֲשַׁקֶּךָ גַּם לֹא־יָבוֹז לִי : אֲנַחֲנֶךָ
אֲבִיאֶךָ אֶל־בֵּית אִמִּי תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּךָ מִיּוֹן הַרְבֵּחַ
מֵעַסִּים רַמְנִי : שִׁמְאַלּוּ תַחַת רֹאשִׁי וַיְמִינֵנו תַּחְבֵּקְנִי :
הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מֵה־תַּעֲוִרוּ וּמֵה־
תַּעֲרֵרוּ אֶת־הָאֲהָבָה עַד שֶׁתַּחֲפִץ : מִי זֹאת עָלָה
מִן־הַמַּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־דוֹדָהּ תַּחַת הַתְּפֹת
עוֹרְדֶתֶיךָ שִׁמְרָה חֶבְלֶתְךָ אִמָּה שִׁמְרָה חֶבְלָה
יִלְדֶתְךָ : שִׁמְנֵי כַחוֹתֶם עַל־לֶבֶךָ כַחוֹתֶם עַל־
זְרוּעֶךָ כִּי עוֹזָה כַּמּוֹת אֶהְבֶּה קֶשֶׁה כְּשֹׂאֹל קִנְיָה
רִשְׁפִּיָה רִשְׁפֵי אִשׁ שְׁלֵהֲבַתִּיהָ : מִיָּם רַבִּים לֹא
יִוָּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת־הָאֲהָבָה וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ
אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֲהָבָה בּוֹז יָבוֹז
לוֹ : אַחוֹת לָנוּ קִטְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ מֵה־נַּעֲשֵׂהָ
לְאַחוֹתָנוּ כִּיִּום שִׁידְבַּרְבָּה : אִם־חוֹמָה הִיא נִבְנָה
עָלֶיהָ טוֹרֵת כֶּסֶף וְאִם־דִּלְתָה הִיא נִצְוֹר עָלֶיהָ לֹחַם

אָרוּ : אָנִי חוֹמָה וְשָׂרִי כַּמְגִדְלוֹת אוֹ הֵייתִי כְעֵינִי
כְּמוֹצֵאת שָׁלוֹם : כִּרְם הָיָה לְשִׁלְמָה כְּבַעַל הַמִּזֵּן
נָתַן אֶת־הַכֶּרֶם לַנְּטָרִים אִישׁ יָבֵא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף
כֶּסֶף : פְּרִמִּי שְׁלִי לְפָנַי הָאֵלֶף לְךָ שְׁלֹמָה וּמֵאתִים
לַנְּטָרִים אֶת־פְּרִיו : הִישַׁבְתָּ בְּנָנִים חֲבָרִים מִקְשִׁיבִים
לְקוֹלְךָ הַשְּׁמִיעֵנִי : פָּרַח דוֹלֵי וּדְמַהֲלֶךְ לְצַבִּי
אוֹ לְעֹפֵר הָאֵלִים עַל הָרִי בַשָּׁמַיִם :

סכום פסוקי דספר שיר השירים הם מאה ושבעה עשר וסימנו
חכך כיון הטוב הולך לרורי • והקאפיטולי הם שמונה והרמז
גנילה ונשמחה בן • והציו נרד וכרכום :

ברכות ההפטרה

קודם ההפטרה יכרך

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בְּנָבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים
בְּאֵמַת • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבוֹחֵר בַּתּוֹרָה בְּמִשְׁתֵּ
עַבְדּוֹ וּבַיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנָבִיאֵי הָאֵמַת וְהַצְדֵּק :

הספרדים והאיטליאני אחר ההפטרה אומרים

גְּאֻלָּנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :

ואחר קריאתה יכרך ארבע ברכות אלו

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל
הָעוֹלָמִים צְדִיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנְּאֻמָּן
הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה מְדַבֵּר וּמְקַיֵּם כִּי כָל דְּבָרָיו אֵמַת
וְצִדֵּק • נְאֻמָּן אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים
דְּבָרֶיךָ וְדַבֵּר אַחַד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֵר לֹא יָשׁוּב רִיקָם
כִּי אֵל מֶלֶךְ נְאֻמָּן אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל
הַנְּאֻמָּן בְּכָל דְּבָרָיו :

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ
תוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
מִשְׁמַח צִיּוֹן בְּבִגְיָה :

שְׂמַחְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלֵינוּ הַנְּבִיאַ עַבְדְּךָ
וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה יָבֵא
וַיַּגַּל לַבָּנוּ • (עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנְחָלוּ
עוֹד אַחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ) כִּי בְשֵׁם קְדֻשָּׁה נִשְׁבַּעְתָּ

לו שלא יכבה נרו לעולם ועד • ברוך אתה
יהוה מגן דוד :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל
יום השבת הזה שנתת לנו יהוה אלהינו
לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת • על הכל
יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמה בפי כל חי תמיד לעולם ועד • ברוך
אתה יהוה מקדש השבת :

לפסח ולסוכות

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום
(השבת הזה ועל יום) (לפסח חג המצות הזה)
לסוכות חג הסוכות הזה ועל יום טוב מקרא קדש
הזה שנתת לנו יהוה אלהינו (לקדושה ולמנוחה)
לששון ולשמחה לכבוד ולתפארת • על הכל
יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמה בפי כל חי תמיד לעולם ועד • ברוך
אתה יהוה מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים :

ליום הכפורים

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום
(כשבת השבת הזה ועל יום) הכפורים הזה שנתת
לנו יהוה אלהינו (כשבת לקדושה ולמנוחה) למחילה
ולסליחה ולכפרה • לכבוד ולתפארת • על הכל
יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמה בפי כל חי תמיד לעולם ועד • ודברך
מדכנו אמת וקיים לעד • ברוך אתה יהוה מלך
מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו ישראל
ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על
כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום
הכפורים :

הפטרות כל השנה

כמנהג כל קהלות הקדש

הפטרת ויקרא ישעיה סימן מ"ג

עם-יו יצרתי לי תהלתי יספרו : ולא אתי קראת
 יעקב כי-געת כי ישראל : לא הבאת לי
 שרה עלתיך וזבחיך לא כבדתני לא העבדתיך
 במנחה ולא הונעתך בלבונה : לא קנית לי בכסף
 קנה וחלב זבחיך לא הרויתני אך העבדתני
 בחטאותיך הונעתני בעונותיך : אנכי אנכי הוא
 מהה פשעך למעני וחטאותיך לא אוכור : הזכירני
 גשפטה יחד ספר אתה למען תצדק : אביך
 הראשון חטא ומליציק פשעו בי : ואחלל שרי
 קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל לגדופים : ועתה
 שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו : כה-אמר
 יהוה עשך ויצרך מבטן יערך אל-תרא עבדי
 יעקב וישרון בחרתי בו : כי אצק-מים על-צמא
 ונזלים על-יבשה אצק רוחי על-ירעה וברכתי
 על-צאצאיך : וצמחו בבין חציר כערבים על-
 יבלי-מים : זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם-
 יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יבנה :
 כה-אמר יהוה מלך-ישראל וגאלו יהוה צבאות
 אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים :

ש כאן לאיטאליאני

וכמי-כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי-עם-
 עולם ואותיות ואשר תבאנה יגידו למו :
 אר-תפחדו ואל-תרהו הלא מאז השמעתיה
 והגדתי ואתם עדי היש אלוה מבלעדי ואין צור
 בל-ידעתי : יצרי-פסל כלם תהו וחקמדיהם בל-
 יועירו ועדיהם המר בל-יראו ובל-ידעו למען
 יבשו : מי-יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל : חן
 כל-חבריו יבשו וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם
 ועמדו יפחדו יבשו יחד : חרש ברזל מעצד ופעל
 כפחם ובמקבות יצרחו ויפעלחו בזרוע כחו גס-
 רעב ואין כח לא-שתה מים ויעף : חרש עצים
 גטה קו יתארהו בשרד יעשהו במקצעות ובמחונה
 יתארהו ויעשהו כתבנית איש כתפארת אדם
 לשבת בית : לכרת-לו ארום ויקח תרוה ואלון
 ויאמין-לו בעצי-יער נטע ארו וגשם יגדל : והיה
 לאדם לבער ויקח מחם ויחם אף-ישיק ואפה לחם
 אף-יפעל-אל וישתחו עשהו פסל ויסגד-למו :
 חציו שרף כמו-אש על-חציו בשר יאכל יצלה
 צליו וישבע אף-יחם ויאמר האה חמותי ראיתי
 אור : ושארותו לאג עשה לפסלו יסגוד-לו וישתחו
 ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה : לא
 ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשכיר
 לבתם : ולא-ישיב אל-לבו ולא דעת ולא-יתבונה
 לאמר חציו שרפתי כמו-אש ואף אפיתי על-גחליו

ע כשוא נקד על חמה מלרע ׀ ועירא וסגר ק' לחם

לחם אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשה
לכול עץ אסגוד : רעה אפר לב הותל הטוה ולא
יצר את-נפשו ולא יאמר הלא-שקר בימיני :
זכר-אלה יעלב וישראל כי עבדי-אתה יצרתה
עבד-לי אתה ישראל לא תנשני : מחיתי כעב
פישעיד וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך :
רנו שמים כי-עשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו
הרים רנה יער וכל-עץ בו כי-גאל-יהוה יעלב
ובישראל יתפאר :

הפטרת צו ירמיה סימן ד

כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם
ספו על-זכותיכם ואכלו בשר : כי לא-
דברתי את-אבותיכם ולא צויתים ביום הוציא-
אותם מארץ מצרים על-דברי עולה וזבח : כי
אם-את-הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו
בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו-לי לעם
והלכתם בכל-הדרך אשר-אצוה אתכם למען
יטב לכם : ולא שמעו ולא-הטו את-אזנם וילכו
במעצות בשררות לבם הרע ויהיו לאחור ולא
לפנים : למד-היום אשר יצאו אבותיכם מארץ
מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את-כל-
עבדי הנביאים וים השכם ושלח : וזוא שמעו
אלי ולא הטו את-אזנם ויקשו את-ערפם הרע
מאבותם : ודברת אליהם את-כל-הדברים

האלה

מלע הוציא ק

האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא
יענוכה : ואמרת אליהם זה הנני אשר-שמעו
בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אברה האמונה
ונכרתה מפיחם :

והאיטליאני מרגליו כל זה ואומרים כיפ שכסוף ומסיימים הפטרה

גוי נורך והשליכי ושאי על-שפים קינה כי מאם
יהוה וישש את-דור עברתו : כי-עשו בני-
יהודה הרע בעיני נאם-יהוה שמו שקוציחם בבית
אשר-נקרא שמי עליו לטמאן : ובנו במות התפת
אשר בניה בן-הנם לשרף את-בניהם ואת-בנותיהם
באש אשר לא צויתי ולא עלתה על-לבי : לכן
הנה ימים באים נאם-יהוה ולא-יאמר עוד התפת
וגיא בן-הנם כי אסיניא ההרנה וקברו בתפת
מאין מקום : והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף
השמים ולבהמת הארץ ואין מחיר : והשבתי
מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול בלה כי לחרבה תהיה
הארץ : בעת ההיא נאם-יהוה ויצאו את-עצמות
מלכי-יהודה ואת-עצמות שריו ואת-עצמות
הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות
יושבי-ירושלם מקבריהם : ושטחום לשמש ולירח
ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום
ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו
להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על-פני האדמה

יהיו

יוצאו ק

יהיו : ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים
מן המשפחה הרעה הזאת בכל המקומות
הנשארים אשר יהיה שם נאם יהוה צבאות :

ומרגלנין ואומרים אלו ב' פסוקים שם סימן ט'

כה | אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל-
יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר
בעשרו : כי אס-בזאת יתהלל המתהלל השכל
וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה
בארץ כי באלה הפצתי נאם יהוה :

ש כאן לספרדים ולאשכנזים שם סימן יו"ד

מאין כמוך יהוה גדול אמה וגדול שמה
בגבורה : מי לא יראך מלך חנוים כי
לך יאתה כי בכל חכמי חנוים ובכל מלכותם
מאין כמוך :

הפטרת שמיני שמואל ב' סימן ז'

ויסוף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים
אלף : ויקם וילך דוד וכל העם אשר
אתו מבצעי יהודה להעלות משם את ארון
האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב
הכרבים עליו : וירכבו את ארון האלהים אל-עגלה
חדשה וישאחו מבית אבינדב אשר בנבעה ועזה
ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה חדשה :
וישאחו מבית אבינדב אשר בנבעה עם ארון
האלהים ואחיו הלך לפני הארון : ודוד וכל בית
ישראל

ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברזים
ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים :
ויבאו עד-נחן נכון וישלח עזה אל-ארון האלהים
ויאחו בו כי שמטו הבקר : ויחראף יהוה בעזה
ויבהו שם האלהים על השל ומת שם עם ארון
האלהים : ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ
בעזה ויקרא למקום שהוא פרץ עזה עד היום
הזה : וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך
יבוא אלי ארון יהוה : ולא-אבה דוד להסיר אליו
את ארון יהוה על-עיר דוד ויטהו דוד בית עבד-
אדם הנתי : וישב ארון יהוה בית עבד אדם הנתי
שלישה חדשים ויברך יהוה את-עבד אדם ואת-
כל ביתו : ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את-
בית עבד אדם ואת כל אשר-לו בעבור ארון
האלהים וילך דוד ויעל את ארון האלהים מבית
עבד אדם עיר דוד בשמחה : והיו כי צעדו נשאי
ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא : ודוד
מכרכר בכל עו לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד :
ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה
בתרועה ובקול שופר : ויהי ארון יהוה בא עיר
דוד ומיכל בת-שאול נשקפה בעד החלון ותרא
את המלך דוד מפוז ומכרכר לפני יהוה ותבו לו
בלבה : ויבאו את ארון יהוה ויצגו אתו במקומו
בתוך האהל אשר נטה-לו דוד ויעל דוד עלות

לפני

לפני יהוה ושלמים : ויכל דוד מהעלות העולה
והשלמים ויברך את-העם בשם יהוה צבאות :
ויחלק לכל-העם לכל-המון ישראל למאיש ועד-
אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה
אחת וילך כל-העם איש לביתו :

ש כאן לספרים

וישב דוד לבנה את-ביתו ותצא מיכל בת-שאול
לקראת דוד ותאמר מה-נכבד היום מלך
ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהור עבדיו
כהגלות נגלות אחד הרקים : ויאמר דוד אל-
מיכל לפני יהוה אשר בחר-בי מאבין ומכל-
ביתו לצות אתי נגיד ערעם יהוה על-ישראל
ושחקתי לפני יהוה : ונקלתי עוד מזאת והייתי
שפר בעיני ועם האמהור אשר אמרת עמם
אכבדה : ולמיכל בת-שאול לא-היה לה ילד עד
יום מותה : והי כיישב המלך בביתו ויהוה הניח-
לו מסביב מפל-איביו : ויאמר המלך אל-נתן הנביא
ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים
ישב בתוך חיריעה : ויאמר נתן אל-המלך כל
אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך :

ש כאן לאיטאליאני

ויחי בלילה ההוא • והי דבר-יהוה אל-נתן כאמר :
לך ואמרת אל-עבדי אל-דוד כה אמר יהוה
האתה תבנה לי בית לשבתי : כי לא ישבתי בבית
ולר' פ' פסקא כאמצע פסוק
למיום

למיום העלתי את-בני ישראל ממצרים ועד היום
הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן : בכל אשר-
התהלכתי בכל-בני ישראל הדבר דברתי את-
אחד שבטי ישראל אשר צויתי לדעות את-עמי
את-ישראל לאמר כמה לא-בניתם לי בית ארזים :
ועתה כהתאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה
צבאות אני לקחתך מן-הנהו מאחר הצאן להיות
נגיד ער-עמי על-ישראל : ואהיה עמך בכל אשר
הלכת ואכרתה את-כל-איבין מפניך ועשיתי לך
שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ : ושמתי מקום
לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז
עוד ולא יסיפו בני-עורה לענותו כאשר בראשונה :
ולמד היום אשר צויתי שפטים ער-עמי ישראל
והניחתי לך מפל-איבין והגיד לך יהוה כי-בית
יעשה לך יהוה : כי ימלאו ימך ושכבת את-
אבתך והקימתי את-זרעך אחרך אשר יצא
ממעיק והכינתי את-ממלכתו : הוא יבנה בית
לשמי וכננתי את-כסא ממלכתו ער-עולם : אני
אהיה-לו לאב והוא יהיה-לי לבן אשר בהעותו
והכחתי בשבט אנשים ובנגעי בני אדם : והסדי
לא-יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר
הסרתי מלפניך : ונאמן ביתך וממלכתך ער-עולם
לפניך כסאך יהיה נכון ער-עולם : בכל הדברים
האלה וכלל החזיון הו' כן דבר נתן אל-דוד :

הפטרת

ויקרא יז א כשווא לכר

הפטרת תוריע מלכים ב' סימן ד'

וְאִישׁ בָּא מִבְּעַר שְׁלֹשָׁה וַיְבֵא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים
 לֶחֶם בְּבוּרִים עֶשְׂרִים לֶחֶם שְׁעָרִים וּכְרַמֵּל
 בְּעֵקְלָנוּ וַיֹּאמֶר תַּן לָעַם וַיֹּאכְלוּ : וַיֹּאמֶר מִשְׁרְתוֹ
 מַה אַתָּן זֶה לִפְנֵי מַה אִישׁ וַיֹּאמֶר תַּן לָעַם
 וַיֹּאכְלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֲכֹל וְהוֹתֵר : וַיִּתֵּן
 לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיֹּתֵרוּ כַּדָּבָר יְהוָה : וַנְּעַמֵּן שֶׁר־
 צָבָא מֶלֶךְ־אֲרָם הָיָה אִישׁ גְּדוֹל לִפְנֵי אֲדֹנָיו וַנִּשְׂא
 פָּנָיו כִּי־יָבֹו נִתְּיָהוּהָ תְשׁוּעָה לְאֲרָם וְהָאִישׁ הָיָה
 גְּבוּר חֵיל מְצָרַע : וְאֲרָם יֵצְאוּ גְדוּדִים וַיִּשְׁבּוּ
 מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נֶעְרָה קִטְנָה וַתְּהִי לִפְנֵי אִשֶׁת נְעַמָן :
 וְהָאִמֶר אֶל־גְּבוּרָתָהּ אַחֲלֵי אֲדֹנָי לִפְנֵי הַנְּבִיא
 אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן אִזּוּ יֹאסֵף אֹתוֹ מִצְרַעְתּוֹ : וַיְבֵא
 וַיַּגֵּד לְאֲדֹנָיו לֵאמֹר כֹּזֵאת וְכֹזֵאת דִּבְרָה הַנְּעִרָה
 אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־אֲרָם לֵךְ בֵּא
 וְאֶשְׁלַחָה סֹפֵר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּלֶךְ וַיִּקַּח בִּירוֹ
 עִשָׂר כִּבְרֵי־כֶסֶף וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים זָהָב וְעִשָׂר חֲלִיפוֹת
 בְּגָדִים : וַיְבֵא הַסֹּפֵר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְעַתָּה
 כִּבּוֹא הַסֹּפֵר הַזֶּה אֵלֶיךָ הִנֵּה שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ אֶת־
 נְעַמָן עַבְדִּי וְאֶסְפְּתוֹ מִצְרַעְתּוֹ : וַיְהִי כִּקְרָא מֶלֶךְ־
 יִשְׂרָאֵל אֶת־הַסֹּפֵר וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים
 אֲנִי לְהַמִּית וּלְהַחְיֹת כִּי־זֶה שְׁלַח אֵלַי לְאֹסֵף אִישׁ
 מִצְרַעְתּוֹ כִּי אֶךְ־דַּעֲוֵי־נָא וְרָאוּ כִּי־מֵתָאֵה הוּא לִי :
 וַיְהִי כַשְּׁמַע אֱלֹהִים אִישׁ־הָאֱלֹהִים כִּי־קָרַע מֶלֶךְ־
 יִשְׂרָאֵל

יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לְמַה
 קָרַעְתָּ בְּגָדֶיךָ יְבֹא־נָא אֵלַי וַיֵּדַע כִּי יֵשׁ נְבִיא
 בְּיִשְׂרָאֵל : וַיְבֵא נְעַמָן בְּסוּסוֹ וּבְרִכְבוֹ וַיַּעֲמֵד פְּתַח־
 הַבַּיִת לְאֱלֹהֵשֶׁע : וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֱלֹהֵשֶׁע מִלֵּאָף
 לֵאמֹר הַלֹּךְ וְרַחֲצֵת שִׁבְעַ־פְּעָמַיִם בִּירְדֵן וַיִּשָּׁב
 בְּשֶׁרֶף לֵךְ וְטָהַר : וַיִּקְצַף נְעַמָן וַיִּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה
 אָמַרְתִּי אֵלַי יֵצֵא יֵצֵא וְעוֹא וְעַמְד וְקָרָא בְּשֵׁם־יְהוָה
 אֱלֹהָיו וְהִנֵּף יָדוֹ אֶל־הַמָּקוֹם וְאֹסֵף הַמְּצוּרַע :
 הֲלֹא טוֹב אֲבָנָה וּפְרָפֵר נִהְרֹת דְּמִשְׁק מִכֵּל מִימֵי
 יִשְׂרָאֵל הֲלֹא־אֶרְחֵץ בְּהֵם וְטָהַרְתִּי וַיִּפֹּן וַיִּלֶךְ
 בַּחֲמֹד : וַיִּגְשׂוּ עַבְדָּיו וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אֲבִי
 דָּבָר גְּדוֹל הַנְּבִיא דָּבָר אֵלֶיךָ הֲלֹא תַעֲשֶׂה וְאֵף
 כִּי־אָמַר אֵלֶיךָ רַחֵם וְטָהַר : וַיִּרַד וַיִּטְבֵּל בִּירְדֵן
 שִׁבְעַ פְּעָמַיִם כַּדָּבָר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיִּשָּׁב בְּשָׂרוֹ
 כַּבְּשָׂר נֶעַר קָטָן וַיִּטָּהַר : וַיִּשָּׁב אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים
 הוּא וְכָל־מַחְנֵהוּ וַיְבֵא וַיַּעֲמֵד לִפְנָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה־
 נָא יָדַעְתִּי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי אִסִּי
 בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה קַח־נָא בְּרַכָּה מֵאֵת עַבְדֶּךָ : וַיֹּאמֶר
 חִי־יְהוָה אֲשֶׁר־עַמְדַתִּי לִפְנָיו אִסִּי־אֶקֶף וַיִּפְצַר־בוֹ
 לְקַחַת וַיִּמָּאן : וַיֹּאמֶר נְעַמָן וְלֹא יִתְּנָא לְעַבְדֶּךָ
 כִּשָּׂא צַמֵּד־פְּרָדִים אֲרַמָּה כִּי לֹא־יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדֶּךָ
 עֲלֶה וּזְבַח לְאֱלֹהִים אַחֲרַיִם כִּי אִסִּי־לְהוֹה : לְדָבָר
 הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה לְעַבְדֶּךָ כִּבּוֹא אֲדֹנָי בֵּית־רַמְזֵן
 לְחַשְׁתַּחֲוֹת שְׁמָה וְהוּא נִשְׁעַן עַל־יָדָיו וְהַשְׁתַּחֲוִיתִי
 בְּסוּסוֹ ק' אַמְנָה ק'

בית רמן בהשתחוית בית רמן יסלח-נא יהוה
לעבדך בדבר הזה : ויאמר לו קה לשלום ויקף
מאתו כבדת ארץ :

הפטרת מצורע כמנהג האיטליאני מלכים ב' סימן ז'

ויאמר אלישע שמעו דברי-יהוה פה אומר
יהוה בעת מחר סאה-סלת בשקל
וסאתים שערים בשקל בשער שמרון : וען
השליש אשר-למלך נשען על-ידו את-איש
האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים
היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך
ומשם לא תאכל :

וחספדים והאשכנזים מתחילין מכאן

וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער
ויאמרו איש אל-רעהו מה אנחנו
ישבים פה עד-מתנו : אם-אמרנו נבוא העיר
והרעב בעיר ומתנו שם ואם-ישבנו פה ומתנו
ועתה לכו ונפלה אל-מחנה ארם אם-יחינו נחיה
ואם-ימתנו ומתנו : ויקמו בנשף לבוא אל-מחנה
ארם ויבאו עד-קצה מחנה ארם והנה אין-שם
איש : ואדני השמיע את-מחנה ארם קול רכב
קול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל-אהיו
הנה שכר-עלינו מלך ישראל את-מלכי החתים
ואת-מלכי מצרים לבוא עלינו : ויקומו וינוסו
בנשף ויעזבו את-אחיהם ואת-סוסיהם ואת-

מלעיל נא כתיב ולא ק' מלעיל חמריהם

חמריהם המחנה כאשר היא וינסו אל-נפשם :
ויבאו המצרעים האלה עד-קצה המחנה ויבאו
אל-אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף
וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל-אהל
אחד וישאו משם וילכו ויטמנו : ויאמרו איש אל-
רעהו לא-כן אנחנו עשים היום הזה יום-בשרה
הוא ואנחנו מחשים וחקינו עד-אור הבקר
ומצאנו עון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית
המלך : ויבאו ויקראו אל-שער העיר ויגידו להם
לאמר באנו אל-מחנה ארם והנה אין-שם איש
וקול אדם כי אס-הסוס אסור והחמור אסור
ואהלים כאשר המה : ויקרא השערים ויגידו בית
המלך פנימה : ויקם המלך לילה ויאמר אל-
עבדיו אנידה-נא לכם את אשר-עשו לנו ארם
ידעו כירעבים אנחנו ויצאו מן-המחנה להחכה
בהשדה לאמר כירצאו מן-העיר ונתפשם חיים
ואל-העיר נבא : וען אחד מעבדיו ויאמר ויקחי
נא חמישה מן-הסוסים הנשארים אשר נשארו
בה הנם בכל-החמון ישראל אשר נשארו-בה
הנם בכל-חמון ישראל אשר-תמו ונשלחה ונראה :
ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה
ארם לאמר לכו וראו : וילכו אחריהם עד-הירדן
והנה כל-הדרך מלאה בגדים וכלים אשר-השליכו
ארם בהפזם וישבו המלאכים ויגידו למלך :

בב' ויין כשרה ק' המון ק' בחפוס ק' ויצא

וַיֵּצֵא הָעַם וַיְבִיאוּ אֶת מַחְנֵה אָדָם וַיְהִי סֵאֶה-סֵלֶת
בְּשֹׁקֶל וּסְאֵתִים שְׁעָרִים בְּשֹׁקֶל כְּדַבַּר יְהוָה : וְהַמֶּלֶךְ
הַפְקִיד אֶת-הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר-נִשְׁעַן עַל-יָדוֹ עַל-הַשַּׁעַר
וַיִּרְמְסוּהוּ הָעַם בְּשַׁעַר וַיָּמָת כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרַדְתַּת הַמֶּלֶךְ אֵלָיו : וַיְהִי
כְּדַבַּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר סֵאֵתִם
שְׁעָרִים בְּשֹׁקֶל וּסֵאֶה-סֵלֶת בְּשֹׁקֶל יִהְיֶה כַּעַת מֵחֵר
בְּשַׁעַר שְׁמֹרוֹן : וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֶת-אִישׁ הָאֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אַרְבּוֹת בַּשָּׁמַיִם הַיְחִיֹּת
כְּדַבַּר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הַנֶּפֶךְ רֵאֵה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא
תֵאָכֵל : וַיְהִי לוֹ כֵּן וַיִּרְמְסוּ אֹתוֹ הָעַם בְּשַׁעַר וַיָּמָת :

והאיטליאני מוסיפין כסימן ייג

וַיִּחַזַּן יְהוָה אֶתֶם וַיִּרְחַמֶם וַיִּפֶן אֲלֵיהֶם לְמַעַן
בְּרִיתוֹ אֶת-אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וְלֹא
אָבָה הַשְּׁחִיתֶם וְלֹא-הַשְּׁלִיכֶם מֵעַל-פָּנָיו עַד-עֵתָה :

הפסרת אהרי מות יחוקאל סימן כ"ב

וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : וְאַתָּה בְּיָאֲדֶם הַתְּשַׁפֵּט
הַתְּשַׁפֵּט אֶת-עַיר הַדְּמִים וְהַזֹּדְעָתָה
אֶת כָּל-תּוֹעֵבוֹתֶיהָ : וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה
עַיר שְׁפַכְתָּ דָם בְּתוֹכָהּ לְבוֹא עֵתָה וְעִשְׂתָּה גְלוּלִים
עָלֶיהָ לְטַמְאָהָ : בְּדַמָּה אֲשֶׁר-שִׁפַּכְתָּ אִשְׁמַת
וּבְגִלּוּלֶיהָ אֲשֶׁר-עִשְׂתָּ מִמָּאת וּתְקַרְבִּי יִמֶּךָ וּתְבוֹא
עַד-שְׁנוֹתַיךָ עַל-כֵּן נִתְתִּיךָ חֲרָפָה לְגוֹיִם וּקְדָסָה
לְכָל-הָאָרְצוֹת : הַקְרִבוֹת וְהַרְחִקוֹת מִמֶּךָ יִתְקַדְּסוּ-

כך

בְּךָ טַמְאָת הַשָּׁם רַבַּת הַמְּהוּמָה : הִנֵּה נְשִׂאֵי
יִשְׂרָאֵל אִישׁ לֹדְעוּ הָיוּ בְּךָ לְמַעַן שְׁפֹךְ-דָּם : אַב
וְאִם הִקְרוּ בְּךָ לְגַר עָשׂוּ בְּעֶשֶׂק בְּתוֹכָהּ יְתוּס
וְאֶלְמָנָה הִזְנוּ בְּךָ : קִדְּשִׁי בַיִת וְאֶת-שְׁבֻתֹתַי
חִלַּלְתָּ : אֲנִישֵׁי רִכְיִל הָיוּ בְּךָ לְמַעַן שְׁפֹךְ-דָּם וְאֶל-
הַהָרִים אָכְלוּ בְּךָ זֶמְהָ עָשׂוּ בְּתוֹכָהּ : עֲרוֹת-אַב
גִּלְהָ-בְּךָ טַמְאָת הַנְּדָה עֲנוּ-בְּךָ : וְאִישׁ אֶת-אִשְׁתּוֹ
רָעוּהוּ עֹשֶׂה תוֹעֵבָה וְאִישׁ אֶת-כַּלְתּוֹ טַמְאָ בְּזֵמָה
וְאִישׁ אֶת-אֶחָתוֹ בֶּת-אָבִיו עָנָה-בְּךָ : שָׁחַד לַקְּחוּ-
בְּךָ לְמַעַן שְׁפֹךְ דָּם נֶשֶׁף וְתַרְבִּית לַקַּחַת וּתְבַצְעֵי
רָעוּךָ בְּעֶשֶׂק וְאֵתִי שְׁכַחְתָּ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוָה : וְהִנֵּה
הַכִּיתִי כַּפִּי אֶל-בְּצַעַךָ אֲשֶׁר עִשְׂתָּ וְעַל-דַּמָּךָ אֲשֶׁר
הָיוּ בְּתוֹכָהּ : הִיעַמְד לִבְךָ אֶסְתַּחֲזַקְנָה יָדְךָ לַיָּמִים
אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אֹתָךְ אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי וְעִשְׂתִּי :
וְהַפִּיצוֹתִי אוֹתָךְ בְּגוֹיִם וּוְרִיתֶיךָ בְּאָרְצוֹת וְהַתְּמַתִּי
טַמְאָתְךָ מִמֶּךָ : וְנִחַדְתָּ בְּךָ לְעֵינַי גּוֹיִם וַיִּדְעַתְּ כִּי-
אֲנִי יְהוָה :

הפסרת קדושים כמנהג האיטליאני יחוקאל סימן כ"ג

וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית בַּחֲמִשִּׁי בַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
בָּאוּ אַנְשֵׁים מִזְּקֵנֵי יִשְׂרָאֵל לְדַרְשׁ אֶת-יְהוָה
וַיֵּשְׁבוּ לִפְנָי :

כאן מתחילים הספרדים

וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בֵּן אָדָם דִּבֶּר אֶת-
זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוָה

יהוה הדררש אתי אתם באים חי-אני אסי-אדרש
 לכם נאם אדני יהוה : התשפוט אתם התשפוט
 בן-אדם את-תועבת אבותם הודיעם : ואמרת
 אליהם כה-אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל
 ואשא ידי לדע בית יעקב ואודע להם בארץ
 מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם :
 ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ
 מצרים אל-ארץ אשר-תרתי להם זבת חלב
 ודבש צבי היא לכל-הארצות : ואמר אלהם איש
 שקוצי עיניו השליכו ובגדולי מצרים אל-תטמאו
 אני יהוה אלהיכם : וימררבי ולא אבו לשמע אלי
 איש את-שקוצי עיניהם לא השליכו ואר-גדולי
 מצרים לא עובו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות
 אפי בהם בתוך ארץ מצרים : ואעש למען שמי
 לבלתי חחר לעיני הגוים אשר-המה בתוכם
 אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ
 מצרים : ואוציאם מארץ מצרים ואביאם אל-
 המדבר : ואתן להם את-חקותי ואת-משפטי
 הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם :
 וגם את-שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני
 וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם : וימרו-בי
 בית-ישראל במדבר בחקותי לא-הלכו ואר-
 משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי בהם
 ואר-שבתתי חללו מאד ואמר לשפוך חמתי
 עליהם

עליהם במדבר לבלותם : ואעשה למען שמי
 לבלתי חחר לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם :
 וגם-אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא
 אותם אל-הארץ אשר-נתתי זבת חלב ודבש
 צבי היא לכל-הארצות : יען במשפטי מאסו ואת-
 חקותי לא-הלכו בהם ואת-שבתותי חללו כי
 אחרי גדוליהם לבם חלק : ותחס עיני עליהם
 משחתם ולא-עשיתי אותם כלה במדבר : ואמר
 אל-בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל-תלכו
 ואר-משפטיהם אל-תשמרו ובגדוליהם אל-
 תטמאו : אני יהוה אלהיכם בחקתי לכו ואת-
 משפטי שמרו ועשו אותם : ואת-שבתותי קדשו
 וחי לאות ביני וביניכם לדעת כי אני יהוה
 אלהיכם :

הפסרת קדושים כמנהג האשכנזים תרי עשר עמוס סימן ט

הלוא כבני כשנים אתם לי בני ישראל נאם-
 יהוה הלוא את-ישראל העליתי מארץ
 מצרים ופלשתים מפפתור וארם מקור : הנה עיני
 אדני יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אתה
 מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד
 את-בית יעקב נאם-יהוה : כי-הנה אנכי מצוה
 ונתעותי בכל-הגוים את-בית ישראל באשר ינוע
 בכברה ולא-יפור צרור ארץ : בחרב ימותו כל
 חטאי עמי האמרים לא-תגיש ותקדים בעדינו

הרעה : ביום ההוא אקים את סבת דוד הנפלת
וגדרתי את פרציהו והרסתיו אקים ובניתיה כימי
עולם : למען יירשו את שארית אדום וכל הגוים
אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה זאת :
הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקוצר
ודרך ענבים במשך הזרע והטיפו ההרים עמים
וכל הגבעות תתמוגגנה : ושכתי את שכבות עמי
ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים
ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם :
ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם
אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך :

הפטרות אמור יחזקאל סימן ס"ד

והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את-
משמרת מקדשי בתעות בני ישראל
מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני
להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה : המה יבאו
אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני לשרתני
ושמרו את משמרתי : והיה כבואם אל שערי
החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה
עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית
וכיתה : פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי
פשתים יהיו ערמתניהם לא יחגרוו ביזע : ובצאתם
אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם
יפשטו את בגדיהם אשר המה משרתים במ
מלא י ש ימנית
והניהו

והניהו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים
ולא יקדשו את העם בבגדיהם : וראשם לא יגלהו
ופרע לא ישלחו כסום וכסמו את ראשיהם : ויין
לא ישתו כל כהן כבואם אל החצר הפנימית :
ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם-
בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה
אלמנה מכהן יקחו : ואת עמי יורו בין קדש לחל
ובי יטמא לטהור יודעם : ועל דיב המה יעמדו
לישפט במשפטי ושפטו ואת תורתי ואת חקתי
בכל מעושי ישמרו ואת שבתותי יקדשו : ואל ימת
אדם לא יבוא לטמאה כי אם לטוב ולאם ולבן
ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש ישמאו :
ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו : וביום באו
אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש
יקריב הטאתו נאם אדני יהוה : והיתה להם לנחלה
אני נחלתם ואחזה לא תתנו להם בישראל אני
אחותם : הפנחה והחטאת והאשם המה יאכלום
וכל חרם בישראל להם יהיה : וראשית כל בכורי
כל וכל תרומת כל מכל תרומותיכם לפהגים יהיה
וראשית ערסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל-
ביתך : כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה
לא יאכלו הבהגים :

הפטרות בהר סיני כמנהג הספרדים והאשכנזים ירמיה סימן ל"ב

ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר :
למשפט ק' ישפטו ק' מלעל הנה

הנה הנמאל בן-שלם דרך בא אליך לאמר
 קנה לך את-שדי אשר בענתות כי לך משפט
 הנאלה לקנות : ויבא אלי הנמאל בן-דדי בדבר
 יהוה אל-חצר המטרה ויאמר אלי קנה נא את-
 שדי אשר-בענתות אשר בארץ בנימין כילך
 משפט הירשה וכה הנאלה קנה-לך ואדע כי דבר
 יהוה הוא : ואקנה את-השרה מאת הנמאל בך
 דדי אשר בענתות ואשקלה-לו את-הכסף שבעה
 שקלים ועשרה הכסף : ואכתב בספר ואחתם
 ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים : ואקה את-
 ספר המקנה את-החתום המצוה והחקים ואת-
 הגלוי : ואנן את-הספר המקנה אל-ברוך בן-נריה
 בן-מחסיה לעיני הנמאל דדי ולעיני העדים
 הכתבים בספר המקנה לעיני כל-יהודים הישבים
 בחצר המטרה : ואצוה את-ברוך לעיניהם לאמר :
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את-
 הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום
 ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי-הרש למען
 יעמדו ימים רבים : כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים בארץ
 הזאת : ואתפלל אל-יהוה אחרי תתי את-ספר
 המקנה אל-ברוך בן-נריה לאמר : אהה אדני
 יהוה הנה אתה עשית את-השמים ואת-הארץ
 בכלך הגדל ובזרעך הנטויה לא-יפלא ממך כל-
 דבר

דבר: עשה חסד לארפים ומשרם עון אבות אל-
 חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה
 צבאות שמו : גדל העצה ורכ העלילה אשר-
 עיניך פקחות על-כל-דרכי בני אדם לתת לאיש
 בדרכיו וכפרי מעליו : אשר-שמת אתות ומפתים
 בארץ מצרים עד-היום הזה וכישראל ובאדם
 ותעשה-לך שם ביום הזה : ותצא את-עמך את-
 ישראל מארץ מצרים באתות ובמפתים וביר
 חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול : ותתן להם
 את-הארץ הזאת אשר-נשבעת לאבותם לתת
 להם ארץ זבת חלב ודבש : ויבאו וירשו אתה
 ולא-שמעו בקולך ובתרותך לא-הלכו את כל-
 אשר צויתם להם לעשות לא עשו ותקרא אתם
 את כל-הרעה הזאת : הנה הסללות באו העיר
 ללכדה והעיר נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה
 מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה
 והנה ראה : ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה-
 לך השרה בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד
 הכשדים : ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר : הנה
 אני יהוה אלהי כל-בשר הממני יפלא כל-
 דבר :

הפטרות כהר סיני כמנהג האיטליאני והוא הפטרות בחקתי כמנהג
 הספרדים והאשכנזים בירמיה סימן י"ו
 יהוה עזי ומעוזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים
 ובתורתך ק יבאו

יבאו מאפסי ארץ ויאמרו ארץ שקר נחלו
 אבותינו הבל ואינכם מועיל : היעשה לך אדם
 אלהים והמה לא אלהים : לכן הנני מודיעם
 בפעם הזאת אודיעם את ידך ואת גבורתי וידעו
 כי שמי יהוה : הפאת יהודה פתובה בעט ברזל
 בצפון שמיר חרושה על לוח לבם ולקננות
 מזבחותיכם : כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם
 על עין רענן ער גבעות הנבהות : הררי בשדה
 חילך כל אוצרותיך לבן אתן במותיך בחטאת
 בכל גבוליך : ושמתה וכה מנחתך אשר נתתי
 לך והעבדתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת
 כי איש קדחתם באפי עד עולם תוקד : כה אמר
 יהוה ארור הנבר אשר יבטח באדם ושם בשר
 זרעו ומדי יהוה יסור לבו : והיה כערער בערבה
 ולא יראה כי יבוא טוב ועכן חרדים במדבר
 ארץ מלחה ולא תשב : ברוך הנבר אשר יבטח
 ביהוה והיה יהוה מבטחו : והיה בעץ שתול
 ערמים ועל יבבל ישלח שרשיו ולא ירא כי יבא
 חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג
 ולא ימיש מעשות פרי : עקב הלב מכל ואיש
 הוא מי ידענו : אני יהוה חקר לב בתן פליות
 ולתת לאיש פדרכו בפרי מעלליו : קרא דגל
 ולא ילד עשה עשר ולא במשפט פחצי ימו
 יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל : כסא כבוד מרום
 יראה ק' ברכיו ק' ימו ק' מראשון

מראשון מקום מקדשנו : מקוה ישראל יהוה כל
 עובדי יבשו יסורי בארץ יכתבו כי עובד מקור
 מיס חיים את יהוה : רפאני יהוה וארפא הושיעני
 ואושעה כי תהלתי אתה :

הפסרת בחקתי כמנהג האיטליאני יחוקאל סימן ליד

יהוה דברי יהוה אלי לאמר : בן אדם הנבא
 על רעי ישראל הנבא ואמרת אלהים
 לרעים כה אמר אדני יהוה הוי רועי ישראל
 אשר היו רעים אותם הלוא הצאן ירעו הרעים :
 את החלב תאכלו ואת הצמר תלבושו הבראה
 תזבחו הצאן לא תרעו : את הנחלות לא חוקתם
 ואת החולה לא רפאתם ונגשבת לא חבשתם
 ואת הנדחת לא השבתם ואר האבדת לא
 בקשתם ובחוקה רדיתם אתם ובפרך : ותפוצינה
 מבלי רעה ותהיינה לאכלה לכל חית השדה
 ותפוצינה : ישנו צאני בכל ההרים ועל פר גבעה
 רמה ועל כל פני הארץ נפצו צאני ואין דורש
 ואין מבקש : לכן רעים שמעו את דבר יהוה :
 חיאני נאם אדני יהוה אם לא יען היות צאני
 לבו ותהיינה צאני לאכלה לכל חית השדה מאין
 רעה ולא ידרשו רעי את צאני וירעו הרעים אותם
 ואת צאני לא רעו : לכן הרעים שמעו דברי יהוה :
 כה אמר אדני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את
 צאני מידם והשבתים מרעות צאן ולא ירעו עוד
 הרעים וסורי ק'

הרעים אותם והצילתי צאני מפיהם ולא תהיון להם לאכלה : כי כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאני ובקרתים : כבקר רעה ערו ביום היותו בתוך צאנו נפרשות כן אבקר את צאני והצילתי אתהם מכל המקומות אשר נפצו שם ביום עני וערפל : והוצאתים מן העמים וקבצתיים מן הארצות והביאותים אלי אדמתם ורעותים אלי הרי ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ : במרעה טוב ארעה אתם ובהרי מרום ישראל יהיה נוהם שם תרבענה בנוה טוב ומרעה שמן תרענה אלי הרי ישראל : אני ארעה צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה :

קריאת הפטרה לשבת וראש חדש

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה ברורה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה : ובראשי חרשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים : ושלושה עשרנים סלת מנחה ברורה בשמן לפי האחד ושני עשרנים סלת מנחה ברורה בשמן לאיל האחד : ועשרון עשרון סלת מנחה ברורה בשמן לכבש האחד עלה ריח נחת אשה ליהוה : ונסכיהם חצי ההין יהיה לפי ושלישית ההין לאיל ורביעית ההין לכבש וכן זאת

זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה : ושעור עינים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו :

הפטרה לשבת וראש חדש ישעיה סימן ס"ו

כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ תלם רגלי איזה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי : ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כג אלה נאם יהוה ואליה אביט אל עני ונכהרות וחרד על דברי : שוחט השור מכה איש זובח הששה ערה כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבנה מברך און נסיהמה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה : נס אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין ענה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא הפצתי בחרו : שמעו דברי יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מגדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו : קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאיביו : בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר : מי שמע כזאת מי ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי תלה נס ילדה ציון ארתי בגיה : האני אשפיר ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך : שמחו ארתי

כ צירי כב' טעמים כב' טעמים ס"א ע' כשוא לבר ח צירי כב' טעמים והל בצירי יוקרא יט 19 ירושלם

ירושלם וגילו בה כל-אהביה שישו אתה משוש
כל-המתאבלים עליה : למען תינקו ושבעתם משד
תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיו כבודה :
כי-כה אמר יהוה הנני נוטה אליה כנהר שלום
וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על-צד תנשאו
ועל-ברקים תשעשעו : כאיש אשר אמו תנחמנו
כן אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו : וראיתם
ושש לבכם ועצמותיכם פדשא תפרחנה ונודעה
יד-יהוה את-עבדיו וזעם את-איביו : כי-הנה יהוה
באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו
ונגעתו בלהבי-אש : כי באש יהוה נשפט ובחרבו
את-כל-בשר ורבו חללי יהוה : המתקדשים
והמטהרים אל-הנגזות אחר אחר בתוך אכלי-בשר
החזיר והשקץ והעכבר יהוה יספו נאם-יהוה :
ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את-
כל-הגוים והלשונות ובאו וראו את-כבודי : ושמתו
בהם אות ושלחתי מהם פלטים אל-הגוים תרשיש
פול ולוד משכי קשת תובל ויון האיים הרחקים
אשר לא-שמעו את-שמעי ולא-ראו את-כבודי
והנידו את-כבודי בגוים : והביאו את-כל-אחיכם
מכל-הגוים מנחה ליהוה בסוסים וברכב ובצבים
ובפרדים ובכרכרות על-הר קדשי ירושלם אמר
יהוה כאשר יביאו בני ישראל את-המנחה בכל
טהור בית יהוה : וגם-מהם אקח לכהנים ללוים

אמר יהוה : כי כאשר השמים החדשים והארץ
החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם-יהוה
כן יעמד זרעכם ושמכם : והיה מדי-חדש בחדשו
ומדי שבת בשבתו יבוא כל-בשר להשתחות
לפני אמר יהוה : ויצאו וראו בפגרי האנשים
הפשעים כי כי תולעתם לא תמות ואשם לא
תכבה והיו דראון לכל-בשר :

והוורים זה הפסוק כרי לסיים כבי טוב

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא
כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה :

תאם הוא ראש חדש גם באחד בשבת אומרים גם כן פסוק ראשון
ופסוק אחרון מהפטרת ויאמר לו יהונתן

הפטרת לשבת ערב ראש חדש שמואל א' סימן ב'

ויאמר-לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד
מושבה : ושלשת תרד מאד ובאת אל-
המקום אשר-נסתרת שם ביום המעשה וישבת
אצל האבן האזר : ואני שלשת החצים צדה אורה
לשלח-לך למטרה : והנה אשלח ארז-הנער לך
מצא את-החצים אם-אמר אמר לנער הנה החצים
ממך והנה קחנו ובאה כי-שלום לך ואין דבר
חי-יהוה : ואם-כיה אמר לעלם הנה החצים ממך
והלאה לך כי שלחך יהוה : והדבר אשר דברנו
אני ואתה הנה יהוה ביני ובינה עד-עולם : ויסתר
דוד בשדה והיו החדש וישב המלך על-הלחם

לאכל : וישב המלך על-מושבו בפעם בפעם אל-
מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול
ויפקד מקום דוד : ולא דבר שאול מאומה ביום
ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי
לא טהור : ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום
דוד ויאמר שאול אל-יהונתן בנו מדוע לא בא
בן-ישי גס-תמול גס-היום אל-הלחם : ויען יהונתן
אל-שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד-בית לחם :
ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא
צוחלי אחי ועתה אם-מצאתי חן בעיניך אמלטה
נא ואראה את-אחי על-בן לא-בא אל-שלהן
המלך : ויחר-אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן-
נעות המרדות הלוא ידעתי כי-בחר אתה לבן-
ישי לבשתך ולבשת ערות אמה : כי-כל-הימים
אשר בן-ישי חי על-הארמה לא תכון אתה
ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן-מורת
הוא : ויען יהונתן את-שאול אביו ויאמר אליו
נמה יומת מה עשה : ויטר שאול את-החנית
עליו להכתו וידע יהונתן כי-כרה היא מעם אביו
להמית את-דוד : ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי-
אף ולא-אכל ביום-החדש השני לחם כי נעצב
אל-דוד כי הכלמו אביו : ויהי בבקר ויצא יהונתן
השרה למועד דוד ונער קטן עמו : ויאמר לנער
רץ מצאנא את-החצים אשר אנכי מורה הנער

מלעיל

רץ

רץ והוא-ירה החצי להעברו : ויבא הנער עד-
מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי
הנער ויאמר הלוא החצי ממה והלאה : ויקרא
יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל-תעמד
ולקט נער יהונתן את-החצי ויבא אל-אדניו :
והנער לא-ידע מאומה אף יהונתן ודוד ידעו
את-הדבר : ויתן יהונתן את-כליו אל-הנער אשר-
לו ויאמר לו קח הביא העיר : הנער בא ודוד קם
מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש
פעמים וישקו איש את-רעהו ויבכו איש את-
רעהו עד-דוד הגדיל : ויאמר יהונתן לדוד לך
לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה
לאמר יהוה יהיה ביני וביניך ובין רעי ובין
זרעי עד-עולם :

קריאת ספסיר לשבת זכור

זכור את אשר-עשה לך עמלק בדרך בצאתכם
ממצרים : אשר קרה בדרך ויזנב בך כד-
הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים :
והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל-איביך מסביב
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה
תמחה את-זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח :

הפטרה לשבת זכור שמואל א' סימן ט"ו

ויאמר שמואל אל-שאול ארתי שלח יהוה
למשחה למךך על-עמו על-ישראל
ועתה

החצים ק

ועתה שמע לקול דברי יהוה:

כאן מתחילין האשכנזים והאיטלויאני

בזה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר-עשה
 עמלק לישראל אשר-שם לו בדרך בעלתו
 ממצרים: עתה לך והפיתה את-עמלק והחרמתם
 את-כל-אשר-לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש
 עד-אשה מעולל ועד-יונק משור ועד-שה מגמל
 ועד-חמור: וישמע שאול את-העם ויפקדם
 במלואים מאתים ארף רגלי ועשרת אלפים את-
 איש יהודה: ויבא שאול עד-עיר עמלק וירב
 בנחל: ויאמר שאול אלהי-קני לכו סרו רדו מתוך
 עמלקי פן-אספד עמו ואתה עשיתה חסד עם-
 כר-בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קני מתוך
 עמלק: ויך שאול את-עמלק מחוילה בואת שור
 אשר-על-פני מצרים: ויתפש את-אנג מלך-עמלק
 די ואת-כר-העם החרים לפי-הרב: ויחמל שאול
 והעם עד-אנג ועל-מיטב הצאן והבקר והמשנים
 ועד-הכרים ועל-כר-הטוב ולא אבו החרימם וכל-
 המלאכה נמבזה ונמס אתה החרימו: ויהי דבר
 יהוה אל-שמואל לאמר: נחמתי כיהמלכתי את-
 שאול למלך כירשב מאחרי ואת-דברי לא הקיים
 ויחר לשמואל ויועק אליהוה כל-הלילה: וישבם
 שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר
 בא-שאול הכרמלה והנה מצוי לו יד ויסב ויעבר

וירד

וירד הגלגל: ויבא שמואל אל-שאול ויאמר לו
 שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את-דבר יהוה:
 ויאמר שמואל ומה קול-הצאן הוה באוני וקול
 הבקר אשר אנכי שמע: ויאמר שאול מעמל-קי
 הביאום אשר חמל העם על-מיטב הצאן והבקר
 למען זבח ליהוה אלהיה ואת-היותר החרמנו:
 ויאמר שמואל אל-שאול הרף והגידה לך את
 אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו דבר:
 ויאמר שמואל הלוא אס-קטן אתה בעיניך ראש
 שבטי ישראל אתה וימשחה יהוה למלך עד-
 ישראל: וישלחה יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתם
 את-החטאים את-עמלק ונלחמת בו עד-כלותם
 אתם: ולמה לא-שמעת בקול יהוה ותעט אר-
 השלל ותעש הרע בעיני יהוה: ויאמר שאול
 אל-שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך
 אשר-שלחני יהוה ואביא את-אנג מלך-עמלק
 ואת-עמלק החרמתי: וינקה העם מהשלל צאן
 ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיה בגלגל:
 ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע
 בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב
 אילים: כי חטאת-קסם מרי ואון ותרפים הפצר
 יען מאסת את-דבר יהוה וימאסה ממלך: ויאמר
 שאול אל-שמואל חטאתי כי-עברתי את-פי-יהוה
 ואת-דבריך כי יראתי את-העם ואשמע בקולם:

ועתה

ויאמר ק'

ועתה שא נא את-חטאתי ושוב עמי ואשתחוה
 ליהוה : ויאמר שמואל אל-שאול לא אשוב עמך
 כי מאסתי את-דבך יהוה וימאסה יהוה מחיות
 מלך על-ישראל : ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף-
 מעילו ויקרע : ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את-
 ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעה הטוב
 ממך : וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי
 לא אדם הוא להנחם : ויאמר חטאתי עתה כפדני
 נא נגד-זקני עמי ונגד ישראל ושוב עמי
 והשתחויתי ליהוה אלהיך : וישב שמואל אחריו
 שאול וישתחו שמואל ליהוה : ויאמר שמואל
 הנישו אלי את-אנג מלך עמלק וילך אליו אנג
 מערבת ויאמר אנג אכן סר מר-המות : ויאמר
 שמואל באשר שבלה נשים חרבך כד-תשכל
 מנשים אמך וישסף שמואל את-אנג לפני יהוה
 בגלגל : וילך שמואל הרמתה ושאו ענה אל-
 ביתו נבעת שאול :

קריאת מפטיר לשבת פרה

ויברך יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר : זאת
 חקת התורה אשר-צוה יהוה לאמר דבר י
 אל-בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה
 תמימה אשר אין-בה מום אשר לא-עלה
 עליה על : ונתתם אותה אל-אלעזר הכהן
 והוציאו אותה אל-מחוז למחנה ושחט
 אותה

ע
 אותה לפניו : ולקח אלעזר הכהן מדמה
 באצבעו והזהר אל-נכה פני אהל-מועד
 מדמה שבע פעמים : ושרף את-הפרה לעינו
 את-ענה ואת-בשרה ואת-דמה על-פרשה
 ישרף : ולקח הכהן עץ ארו ואזוב ושני
 תולעת והשליך את-תוף שרפת הפרה : () וכבס
 בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל-
 המחנה וטמא הכהן עד-הערב : והשרף אתה
 יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא
 עד-הערב : ואסף איש טהור את אפר הפרה
 והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה
 לערת בני-ישראל למשמרת למי נדה
 חטאת הוא : וכבס האסף את-אפר הפרה את-
 בגדיו וטמא עד-הערב והיתה לבני ישראל
 ולגר הגר בתוכם לחקת עולם : הנגע במת
 לכל-נפש אדם וטמא שבעת ימים : הוא
 יתחטא-בו ביום השלישי וביום השביעי
 יטהר ואם-לא יתחטא ביום השלישי וביום
 השביעי לא יטהר : כל-הנגע במת בנפש
 האדם אשר-ימרת ולא יתחטא את-משכן
 יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל
 כי מי נדה לא-זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו
 בו : זאת התורה אדם כרימות באהל כל-הבא
 אל-האהל וכל-אשר באהל יטמא שבעת ימים :

וכל

ויקרא כ 20

וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו
טמא הוא : וכל אשר יגע על פני השדה בחלל-
הרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא
שבעת ימים : ולקחו לטמא מעפר שרפת
החטאת ונתן עליו מים חיים אר כלי : * (א) ולקח
אזוב וטבל במים איש טהור והוה ער-האהל
ועל כר-הכלים ועל הנפשות אשר היו-שם
ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר :
והוה הטהור על הטמא ביום השלישי וביום
השביעי והטמא ביום השביעי וכבס בגדיו
ורחץ במים וטהר בערב : ואיש אשר יטמא
ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך
הקהל פי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא-
זרק עליו טמא הוא : והיתה להם לחקת
עולם ומוה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי
הנדה יטמא עד הערב : וכל אשר יגע בו
הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד-
הערב : *

פ

חפטה לשבת פרה יחזקאל סימן ל"ו

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם בית ישראל
ישבים על אדמתם ויטמאו אותה בדרבם
ובעילותם כטמאת הנדה היתה דרבם לפני :
ואשפך חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על-
הארץ ובגלוליהם טמאוה : ואפיץ אתם בגוים
ויורו

ויורו בארצות בדרבם ובעוליתם שפוטתים :
ויבוא אל הגוים אשר באו שם ויחלקו את שם
קדשי באמר להם עסי יהוה אלה ומאוצו יצאו :
ואחמל על שם קדשי אשר חללהו בית ישראל
בגוים אשר באו שמה : לכן אמר לבית ישראל
בה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית
ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים
אשר באתם שם : וקדשתי את שמי הגדול המחלל
בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני
יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכס לעיניהם :
ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל
הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם : וזרקתי
עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם
ומכל גלוליתכם אטהר אתכם : ונתתי לכם לב
חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרת את-
לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר : ואת-
רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו
ומשפטי תשמרו ועשיתם : וישבתם בארץ אשר
נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה
לכם לאלהים : והושעת אתכם מכל טמאותיכם
וקראתי אל הדגן והרביתי אתו ולא אתן עליכם
רעב : והרביתי את פרי העץ ותנובת השדה
למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים :
וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא-

טובים

מ רפויה כז"ל

טובים ונקטרתם בפניכם על עונותיכם ועל
תועבותיכם : לא למענכם אני עשה נאם אדני
יהוה יודע לכם בושו והפלטו מדרכיכם בית
ישראל : כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם
מכל עונותיכם והושבתי את הערים ונבנו
החרבות : והארץ הנשמה תעבר תחת אשר
חיתה שממה לעיני כל עובר : ואמרו הארץ חלוא
הנשמה חיתה כגן עדן והערים החרבות
והנשמות והנהרות בצורות ישבו : וידעו הגוים
אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתני
הנהרות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי
ועשיתי :

כאן מסיימים הספרים

כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל
לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם : כצאן
קדשים כצאן ירושלם במועדיה בן תהיינה הערים
החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה :

קריאת מפטיר לשבת החדש

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים
לאמר : החדש הזה לכם ראש חדשים
ראשון הוא לכם לחדשי השנה : דברו אל בני ישראל
ישראל לאמר בעשר לחדש הזה יקחו להם
איש שה לבית אבתו שה לבית : ואם ימעט
בבית מחיית משה ולקח הוא ושכנו הקרב

אל

אל ביתו במקמת נפשתי איש לפי אכלו חלסו
על השה : שה תמים זכר בדשנה יהיה לכם
מן הכבשים ומן העזים תקחו : והיה לכם
למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה
ושחטו ארנו כל קהל עדת ישראל בין הערבים :
ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל
המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם :
ואכלו את הכבש כליה הזה עליאש ומצות
על מרים יאכלהו : אליה אכלו ממנו נא ובשל
מבשל במים כי אם עלי אש ראשו על כרעיו
ועל קרבו : ולא רותירו ממנו עד בקר והנותר
ממנו עד בקר באש תשרפו : וככה תאכלו אתו
מתניכם הגרים געליכם ברגליכם ומקלכם
בידכם ואכלתם ארנו בחפזון פסח הוא ליהוה :
ועברתי בארץ מצרים כליה הוה והפיתי כל
בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל
אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה : והיה הדם
לכם לאות על הבתים אשר אתם שם וראיתי את
הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכס נגף למשהית
בהלתי בארץ מצרים : והיה תיום הזה לכם
לזכרון וחתם אתו חג ליהוה לדורותיכם חקת
עולם תחנהו : שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום
הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כראכל חמץ
ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון

עד

עדין הַשְּׁבִיעִי : וּבַיּוֹם הַרְּאִשׁוֹן מִקְרֵא-קֹדֶשׁ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כְּרִי-
מְלֹאכָה לֹא-יַעֲשֶׂה בָהֶם אֶךְ אֲשֶׁר יֵאָכֵל לִכְרִי-
נַפֶּשׁ הוּא לִבְדּוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם : וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-הַמִּצְוֹת
כִּי בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת-צְבֹאוֹתֵיכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם
חֻקַּת עוֹלָם : בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֹדֶשׁ
בְּעֶרְב תֵּאָכְלוּ מִצֵּת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים
לַחֹדֶשׁ בְּעֶרְב : שִׁבְעַת יָמִים שָׂאֵר לֹא יִמְצָא
בְּבִתְיֹכֶם כִּי כָל-אֹכֵל מִחֻמְצֵת וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ
הַהוּא מַעֲדַת יִשְׂרָאֵל בְּנֵר וּבְאֹרֶחַ הָאָרֶץ : כָּל-
מִחֻמְצֵת לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵיתְכֶם תֹּאכְלוּ
מִצֹּת :

הפטרה לשבת החדש יחזקאל סימן מ"ח

כָּל הָעָם הָאָרֶץ יִהְיוּ אֶל-הַתְּרוּמָה הַזֹּאת לַנְּשִׂיא
בְּיִשְׂרָאֵל : וְעַל-הַנְּשִׂיא יִהְיֶה הָעוֹלוֹת וְהַמִּנְחָה
וְהַנֶּסֶךְ כַּחֲנִים וּבַחֲדָשִׁים וּבַשַּׁבָּתוֹת בְּכָל-מוֹעֲדֵי
בֵּית יִשְׂרָאֵל הוּא-יַעֲשֶׂה אֶת-הַחֻטָּאת וְאֶת-הַמִּנְחָה
וְאֶת-הָעֹלָה וְאֶת-הַשְּׁלָמִים לְכַפֵּר בְּעַד בֵּית
יִשְׂרָאֵל :

כאן מתחילין הספרדים והאיטאליאני

כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּקַּח
פָּר-בֶּן-בְּקָר תָּמִים וְחֻטָּאת אֶת-הַמִּקְדָּשׁ : וְלָקַח
הַכֹּהֵן מֵהֶם חֻטָּאת וְנָתַן אֶל-מוֹזוֹת הַבַּיִת וְאֶל-
אַרְבַּע

אַרְבַּע פְּנוֹת הָעוֹזֵרָה לְמוֹזֵבָה וְעַל-מוֹזוֹת שַׁעַר
הַחֹצֵר הַפְּנִימִית : וְכֵן תַּעֲשֶׂה בַשַּׁבָּעָה בַחֹדֶשׁ
מֵאִישׁ שְׁנָה וּמִפְתֵי וּכְפַרְתֶּם אֶת-הַבַּיִת : בְּרִאשׁוֹן
בְּאַרְבַּעַת עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם הַפֶּסַח הַזֶּה
שִׁבְעוֹת יָמִים מִצֹּת יֵאָכֵל : וְעֵשֶׂה הַנְּשִׂיא בַיּוֹם
הַהוּא בְּעָרְוֹ וּבְעַד כָּל-עַם הָאָרֶץ כֹּרֶחַטָּאת :
וּשְׁבַעַת יְמֵי-הַחֹג יַעֲשֶׂה עוֹלָה לִיהוָה שִׁבְעַת פָּרִים
וּשְׁבַעַת אֵילִים תְּמִימִים לַיּוֹם שִׁבְעַת הַיָּמִים וְחֻטָּאת
שַׁעִיר עִזִּים לַיּוֹם : וּמִנְחָה אֵיפָה לֶפֶר וְאֵיפָה לֶאֱיִל
יַעֲשֶׂה וְשֶׁמֶן הֵן לְאֵיפָה : בַּשַּׁבְּעִי בַחֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי
יוֹם לַחֹדֶשׁ כַּחֲג יַעֲשֶׂה כְּאֵלֶּה שִׁבְעַת הַיָּמִים
כַּחֻטָּאת כְּעֹלָה וּכְמִנְחָה וּכְשֶׁמֶן : כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה שַׁעַר הַחֹצֵר הַפְּנִימִית הַפְּנֵה קָדִים יִהְיֶה
סֹדֶר שֵׁשֶׁת יָמִי הַמַּעֲשֶׂה וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת יִפְתַּח וּבַיּוֹם
הַחֹדֶשׁ יִפְתַּח : וּבֹא הַנְּשִׂיא דְרָךְ אֹלֶם הַשַּׁעַר
מִחוּץ וְעַמֵּד עַל-מוֹזוֹת הַשַּׁעַר וְעֵשׂוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-
עוֹלָתוֹ וְאֶת-שְׁלָמָיו וְהִשְׁתַּחֲוֶה עַל-מִפְתַּן הַשַּׁעַר
וַיֵּצֵא וְהַשַּׁעַר לֹא יִסָּגֵר עַד-הָעֶרֶב : וְהִשְׁתַּחֲוֶה עִם-
הָאָרֶץ פְּתַח הַשַּׁעַר הַהוּא בַשַּׁבָּתוֹת וּבַחֲדָשִׁים
לְדַפְּנֵי יְהוָה : וְהָעֹלָה אֲשֶׁר-יִקְרִיב הַנְּשִׂיא לִיהוָה
בַיּוֹם הַשַּׁבָּת שֵׁשֶׁה כִּבְשִׁים תְּמִימִים וְאֵיל תָּמִים :
וּמִנְחָה אֵיפָה לֶאֱיִל וּלְכַבְשִׁים מִנְחָה מִתַּת יָדוֹ וְשֶׁמֶן
הֵן לְאֵיפָה : וּבַיּוֹם הַחֹדֶשׁ פֶּר בֶּן-בְּקָר תְּמִימִים
וְשֵׁשֶׁת כִּבְשִׁים וְאֵיל תְּמִימִים יִהְיוּ : וְאֵיפָה לֶפֶר
וְאֵיפָה

ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשוב
 ידו ושמן הזן לאיפה : ובבוא הנשיא דרך אולם
 השער יבוא וברכפו יצא : ובבוא עם הארץ לפני
 יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחוות
 יצא דרך שער נגב והבא דרך שער נגב יצא
 דרך שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר
 בא בו כי נכחו יצאו : והנשיא בתוכם בבואם
 יבוא ובצאתם יצאו : ובחגים ובמועדים תהיה
 המנחה איפה לפי ואיפה לאיל ולכבשים מת
 ידו ושמן הזן לאיפה : וכי יעשה הנשיא נדבה
 עולה או שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את
 השער הפנה קדים ועשה את עלתו ואת שלמו
 כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את השער
 אחרי צאתו : וכבש בן שנתו תמים תעשה עולה
 ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו : ומנחה
 תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן
 שלשית ההין לרם את הסלת מנחה ליהוה חקות
 עולם תמיד : ועשו את הכבש ואת המנחה ואת
 השמן בבקר בבקר עולת תמיד :

כאן מוסיימין הספרדים יוש מוסיפין

כדאמר אדני יהוה כדיתן הנשיא מתנה לאיש
 מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחותם היא בנחלה :
 וכייתן מתנה מנחלתו לאחר מעבדיו ותתה לו
 עד שנת הדור ושבת לנשיא אף נחלתו בניו
 יצא ק' יעשו ק' להם

להם תהיה : ולא יקה הנשיא מנחלת העם
 להונתם מאחותם מאחותו ינחיל את בניו למען
 אשר לא יפצו עמי איש מאחותו :

חפטרה שבת הגדול מלאכי סימן ג'

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם
 וכשנים קדמניות : וקרבת אליכם למשפט
 והייתי יעד ממחר במכשפים ובמנאפים
 ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר שכיר אלמנה
 ויתום ומטיגר ולא יראוני אמר יהוה צבאות :
 כי אני יהוה לא שנית ואתם בני יעקב לא
 כליתם : למימי אבתים סרתם מחקי ולא
 שמרתם שוכו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה
 צבאות ואמרתם בפה נשוב : היקבע אדם אלהים
 כי אתם קבעים אתי ואמרתם בפה קבענוך
 המעשר והתרומה . במארה אתם נארים ואתי
 אתם קבעים הגוי כלו : הביאו את כל המעשר
 אל בית האוצר והי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת
 אמר יהוה צבאות אס לא אפתח לכם את ארבות
 השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די : ונערת
 לכם באכל ולא ישחית לכם את פרי האדמה
 ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות :
 ואשרו אתכם פרי הגנים כי תהיו אתם ארץ הפץ
 אמר יהוה צבאות : חזקו עלי דבריכם אמר יהוה
 ואמרתם מה נדברנו עליך : אמרתם שוא עבד
 ויקרא כא 21

אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו
קדונית מפני יהוה צבאות : ועתה אנחנו
מאשרים זדים גם-נבנו עשי רשעה גם בחנו
אלהים וימלטו : אז נדברו יראי יהוה איש אל-
רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו
ליראי יהוה ולהשבי שמו : והיו לי אמר יהוה
צבאות ליום אשר אני עשה סגולה וחמלתי
עליהם כאשר יחמל איש על-בנו העבד אתו :
ושכתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים
לאשר לא עבדו : כי הנה היום בא בער בתגור
וחיו כל-יודים וכל-עשה רשעה קש ולהט אתם
היום הפא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם
שרש וענף : וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה
ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק :
ועסותם רשעים כי-יהיו אפר תחת כפות רגליכם
ביום אשר-אני עשה אמר יהוה צבאות : זכרו
תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על-
כל-ישראל חקים ומשפטים : הנה אנכי שלח
לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול
והנורא : והשיב לב-אבות ער-בנים ולב בנים
ער-אבותם פן-אבוא והפיתי את-הארץ חרם :

והזורים זה הפסוק כרו לסיים כדבר טוב

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא
יום יהוה הגדול והנורא :

קריאת מפטיר ליום שני של פסח

ובחדיש הראשון בארבעה עשר יום לחדיש פסח
ליהוה : ובחמשה עשר יום לחדיש הוה
חג שבועת ימים מצות יאכל : ביום הראשון
מקרא-קדש כל-מלאכת עבודה לא תעשו :
והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני-בקר שנים
ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו
לכם : ומנחתם סלת בלוגיה בשמן שלשה
עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל תעשו :
עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת
הכבשים : ושעור חטאת אחד לכפר עליכם :
מלבד ערת הכפור אשר לעלת התמיד
תעשו את-אלה : באלה תעשו ליום שבעת
ימים לחם אשה ריח-ניחח ליהוה על-עולת
התמיד יעשה ונספו : וביום השביעי מקרא-
קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו :

הפטרה יום שני של פסח מלכים ב' סימן כ"ג

וישלח המלך ויאספו אליו כל-זקני יהודה
ויירושלם : ויעל המלך בית-יהוה וכל-איש
יהודה וכל-ישרי ירושלים אתו והכהנים
והנביאים וכל-העם למקטן ועד-גדול ויקרא
באזניהם את-כל-דברי ספר הברית הנמצא בבית
יהוה : ויעמד המלך על-העמוד ויכרת את-
הברית : לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר

מצותיו

מצותיו ואת ערותיו ואת חקתיו בכל לב ובכל-
נפש לחקים את דברי הברית הזאת הכתבים על-
הספר הזה ועמד בל העם בברית :

כאן מתחילים קצת קהלות

ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני
המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה
את כל הכלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל
צבא השמים וישלשם מחוץ לירושלם בשדמות
קדרון ונשא את עפרם בית אל : והשבית את-
הבמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות
בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת המקטרים
לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים :
ויצא את האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם
ארגנחל קדרון וישרך אתה בנחל קדרון וידק
לעפר וישרך את עפרה ערקבר בני העם : ויתן
את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים
ארגת שם בתים לאשרה : ויבא את כל הכהנים
מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו
שמה הכהנים מגבע עד פאר שבע ונתן את
במות השערים אשר פתח שער הושע שרהעור
אשר על שמאור איש בשער העיר : אך לא יעלו
כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם-
אכלו מצות בתוך אחיהם :

מדלתין ואומרים אלו הפסוקים שם באותו סימן אחר י"א פסוקים ומכאן
מתחילים 1 געה

מתחילים האיטליאני

ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה
אלהיכם בכתוב על ספר הברית הזה : כי לא
נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את-
ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה : כי
אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה
הפסח הזה ליהוה בירושלם : וגם את האבות
ואת הידענים ואת התרפים ואת הגללים ואת
כל השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם
בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה
הכתבים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן
בית יהוה : וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב
אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאודו בכל
תורת משה ואחריו לא יקם כמהו :

והאיטליאני מוסיפים

אך לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה
אפו ביהודה על כל הכעסים אשר חכעסו מנשה :
ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל פני כאשר
חסרת את ישראל ומאסתי את העיר הזאת
אשר בחרתי את ירושלם ואת הבית אשר
אמרתי יהוה שמי שם : ויתר דברי יאשיהו
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על הספר
דברי תמים למלכי יהודה : בימיו עלה פרעה
גכה מלך מצרים על מלך אשר ענית פרעה

וילך

וילך המלך ואשיהו לקראתו וימיתו במגדו
בראתו אתו : וירכבו עבדיו מת מגדו ויבאהו
ירושלם ויקברו בקברתו ויקח עם הארץ את-
יהואחז בן אשיהו וימשחו אתו ומליכו אתו תחת
אביו :

קריאת מפטיר לשחרית יום כפור

ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה
לכם ועניתם את נפשותיכם כל-מלאכה
לא תעשו : והקרבתם ענה ליהוה ריח ניחח פר
בן בקר אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה
תמימם יחיו לכם : ומנחתם סלת בלולה בשמן
שלושה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד :
עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים :
שעיר-עיים אחד חטאת מקבד חטאת הכפרים
ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם :

הפטרת שחרית יום כפור ישעיה סימן נ"ז

ואמר סלוי-סלוי פנו-דרך הרימו מכשול מדרך
עמי : כי כה אמר רם וגשם שכן עד
וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת-דבא ושפל-
רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדבאים :
כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כירוח
מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי : בעון בצעו
קצפתי ואבהו אסתר ואקצף וילך שובב בדרך
לבו : דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם

נחמים

נחמים לו ולאבליו : בורא נוב שפתים שלום
שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו :
והרשעים בים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו
מימיו רפש וטיט : אין שלום אמר אלהי לרשעים :
קרא בגרון אל-תחשה בשופר הרם קולך והגד
לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם : ואותי יום
יום ידרשו ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר-צדקה
עשה ומשפט אלהיו לא עוב ישאלוני משפטי-
צדק קרבת אלהים יחפצון : למה צמנו ולא ראית
ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו
חפץ וכל-עצביכם תנגשו : הן לריב ומצה תצומו
ודחפות באגרוף רשע לא-תצומו ביום להשמיע
במרום קולכם : הכזה יהיה צום אבחרהו יום
ענות אדם נפשו הלכה כאגמן ראשו ושק ואפר
יציע הלזה תקרא-צום ויום רצון ליהוה : הלוא
זה צום אבחרהו פתח חרצפת רשע חתר אנדות
מוטה ושדח רצוצים הפשים וכל-מוטה תנתקו :
הלוא פרס לרעב לחמה ועניים מרודים תביא
בית כיי-תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא
תתעלם : אז יבקע בשחר אויך וארכתה מהרה
תצמח והקף לפניך צדקה כבוד יהוה יאספה :
אז תקרא ויהוה יענה תשמע ויאמר הנני אם-
הסר מתוכך מוטה שרח אצבע ודבר-און :
ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע ורח

ניב ק

בחדש

בְּחֶשֶׁךְ אֹרֶךְ וּאֶפְלֹתֶךָ כְּצֹהְרִים : וְנָחֶה יְהוָה תְּמִילָה
וְהַשְּׁבִיעַ בְּצַחְצֻחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעֲצַמְתֶּיךָ יַחְדָּיִן וְהִיִּית
כְּגֹן רוּחַ וּכְמִצָּא מַיִם אֲשֶׁר לֹא יִכְזָבוּ מִיָּמָיו : וּבְנֹו
מִמֶּךָ חֲרָבוֹת עֹלָם מוֹסְרֵי דוֹר־דוֹר תִּקְוָם וּקְרָא
דָּה נִדְרֵי פֶרֶץ מְשׁוֹכֵב נְתִיבוֹת לְשַׁבַּת : אִסְתָּשִׁיב
מִשַּׁבַּת רִגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קִדְשִׁי וּקְרָאת
לְשַׁבַּת עֲנֹג לְקִדּוֹשׁ יְהוָה מְכַבֵּד וּכְבֹדָתוֹ מַעֲשׂוֹת
דְּרִכֶּיךָ מִמִּצּוֹא חֲפָצֶךָ וּדְבַר דְּבַר : אִזּוֹ תִתְעַנֵּג
עַל יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל-בְּמוֹתַי אֶרֶץ וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דְּבַר :

והאיטלייאני מדלגים ואומרים אלו ב' פסוקים בסוף סימן ניש

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבְעֵי פֶשַׁע בִּיעֲקֹב נָאִם יְהוָה :
וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אֲמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עֲלֶיךָ
וּדְבַרִי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא-יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי
זִרְעָה וּמִפִּי זִרְעָה זִרְעָה אֲמַר יְהוָה מַעַתָּה וְעַד-עֹלָם :

הפטרת מנחה ליום כפור יונה סימן א'

והאיטלייאני מתחילין מזה הפסוק שבסוף עכריה

וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת-הַר עֲשׂוֹ
וְהִיתָה לִיהוָה הַמְּלוּכָה :

כאן מתחילין הספרדים והאשכנזים

וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יוֹנָה בְּנ־אֲמַתִּי לֵאמֹר : קוּם
קָךְ אֶל-נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא עֲלֶיהָ כִּי-
עָלְתָה רַעְתָם לִפְנֵי : וַיִּקַּם יוֹנָה לְבָרַח לְרִשְׁיִשָּׁה
מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא אֹנִיָּה בָּאֵת תְּרִשִׁישׁ
(, יתירה ויתן

וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ לְבֹא עִמָּהֶם תְּרִשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי
יְהוָה : וַיְהוֶה הַטִּיל רוּחַ-גְּדוֹלָה אֶל-הַיָּם וַיְהִי סַעַר-
גְּדוֹל בַּיָּם וְהָאֹנִיָּה חֲשָׁבָה לְהִשָּׁבֵר : וַיִּירָאוּ הַמַּלְחִים
וַיִּזְעְקוּ אִישׁ אֶל-אֱלֹהָיו וַיִּטְוּ אֶת-הַפְּלִים אֲשֶׁר
בָּאֹנִיָּה אֶל-הַיָּם לְהִקָּד מֵעֲלֵיהֶם וַיּוֹנֶה יָרֵד אֶל-
יַרְכְּתֵי הַסַּפִּינָה וַיִּשְׁכַּב וַיִּרְדָּם : וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב
הַחֵבֶל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה-לֶּךָ נִרְדָּם קוּם קְרָא אֶל-
אֱלֹהֶיךָ אוֹלֵי יַתְעַשֵּׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאכֵד :
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ לְכוּ וּנְפִיחָה גְּדוֹלוֹת וּנְדַעַה
בְּשִׁלְמֵי הָרַעְיָה הַזֹּאת לָנוּ וַיִּפְלוּ גְּדוֹלוֹת וַיִּפֹּל
הַגּוֹרֵל עַל יוֹנָה : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַנִּגְדָה-נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר
לְמִי-הָרַעְיָה הַזֹּאת לָנוּ מִה־מְלֹאכְתֶּךָ וּמֵאִיִן תְּבֹא
מָה אֲרַצֶּךָ וְאִי-מִזֶּה עִם אַתָּה : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַבְרֵי
אֲנֹכִי וְאֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרָא אֲשֶׁר-
עָשָׂה אֶת-הַיָּם וְאֶת-הַיַּבֶּשֶׁת : וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים
יָרְאֵה גְּדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִה-זֹּאת עָשִׂיתָ כִּי-
יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי-מִלִּפְנֵי יְהוָה הוּא בָרַח כִּי הִגִּיד
לָהֶם : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִה-נַעֲשֶׂה-לָּךְ וַיִּשְׁתַּק הַיָּם
מֵעַלְיָנוּ כִּי הִים הוֹרֵךְ וְסַעַר : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי
וְהִטְלֵנִי אֶל-הַיָּם וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעַלְיָכֶם כִּי יִרְעַע
אֲנִי כִּי בִשְׁלֵי הַסַּעַר הַגְּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם : וַיַּחְתְּרוּ
הָאֲנָשִׁים לְהַשִּׁיב אֶל-הַיַּבֶּשֶׁת וְלֹא יָכְלוּ כִּי הִים
הוֹרֵךְ וְסַעַר עֲלֵיהֶם : וַיִּקְרָאוּ אֶל-יְהוָה וַיֹּאמְרוּ
אֲנָה יְהוָה אֶל-נָא נֹאכְדָה בְּנַפְשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאֶל-

תתן

כב' טעמים

תתן עלינו דם נקיא כִּי־אַתָּה יְהוָה כִּי־אַשֶׁר חִפְצֵת עֲשִׂית : וַיִּשְׂאוּ אֶת־יֹונָה וַיִּטְהֹרוּ אֶל־הַיָּם וַיַּעֲמֵד הַיָּם מִזְעָפוֹ : וַיִּרְאוּ הָאֲנָשִׁים יְרֵאָה גְדוּלָּה אֶת־יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ־זֶבַח לַיהוָה וַיִּדְרוּ נְדָרִים : וַיִּמַן יְהוָה דָּג גְּדוֹל לִכְלֹעַ אֶת־יֹונָה וַיְהִי יֹונָה בְּמִעַי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלֹוֹת : וַיִּתְפַּלֵּל יֹונָה אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו מִמִּעַי הַדָּגָה : וַיֹּאמֶר קִרְאתִי מִצְרָה לִי אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִבְּטֶן שְׂאוֹל שְׁוַעֲתִי שָׁמַעַת קוֹלִי : וַתִּשְׁרִיכֵנִי מִצְוָה בְּלִבִּי יָמִים וַנְהַר יִסְבְּבֵנִי כַל־מִשְׁפְּרִיךְ וְגַלְיָה עָלַי עִבְרוּ : וְאֲנִי אָמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אַךְ אוֹסִיף לַחֲבֹשׁ אֶל־הַיִּכָּר קִדְשֶׁךָ : אֲפַפּוּנִי מִיָּם עַד־נֶפֶשׁ תְּהוֹם יִסְבְּבֵנִי סוּף חֲבוּשׁ לְרַאשֵׁי : לִקְצָבֵי חָרִים יִרְדְּתִי הָאָרֶץ בְּרַחֲמֵי בְעָרִי לְעוֹלָם וַתַּעַל מִשְׁחַת חַיִּי יְהוָה אֱלֹהֵי : בְּהַתְעַטֵּף עָלַי נֶפְשִׁי אֶת־יְהוָה זָכַרְתִּי וַתִּבּוֹא אֵלַיךְ תִּפְקֵתִי אֶל־הַיִּכָּר קִדְשֶׁךָ : מִשְׁמָרִים הַבְּלִי־שׁוֹא חֲסֵדֶם יַעֲזֹבוּ : וְאֲנִי בִקְוֹל תוֹדָה אוֹזְבַח־לֶךָ אֲשֶׁר נִדְרַתִּי אֲשַׁלְּמָה יִשְׁוַעֲתָה לַיהוָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַיִּקָּא אֶת־יֹונָה אֶל־הַיַּבֶּשֶׁה : וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יֹונָה שְׁנִית לֵאמֹר : קוּם לֶךָ אֶל־נִינּוּה הָעִיר הַגְּדוּלָּה וּקְרָא אֵלֶיָּה אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר אֵלַיךְ : וַיִּקַּם יֹונָה וַיֵּכֶף אֶל־נִינּוּה כַּדְּבַר יְהוָה וַנִּינּוּה הִיתָה עִיר־גְּדוּלָּה לְאֱלֹהִים מִהֲלֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים : וַיְחַל יֹונָה לְבֹוֹא בְעִיר מִהֲלֶךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר יְחִיר א מלעל

עוד

עוֹד אַרְבַּעִים יוֹם וַנִּינּוּה נִחְפָּכַת : וַיֹּאמִינוּ אֲנָשֵׁי נִינּוּה בְּאֱלֹהִים וַיִּקְרְאוּ־צוֹם וַיִּלְבְּשׁוּ שָׂקִים מִגְּדוּלָּם וְעַד־קֶטְנֶם : וַיַּגַּע הַדְּבַר אֶל־מֶלֶךְ נִינּוּה וַיִּקַּם מִכִּסְאוֹ וַיַּעֲבֵר אֶדְרֵתוֹ מֵעִלְיוֹ וַיִּכַּס שָׂק וַיֵּשֶׁב עַל־הָאָפֶר : וַיִּזְעַק וַיֹּאמֶר בְּנִינּוּה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וַנְדַלְיוֹ לֵאמֹר הָאָדָם וַהֲבַהֲמָה הַבֶּקֶר וַהֲצֹאֵן אֶל־יַטְעָמוֹ מְאוּמָה אֶל־יָרְעוּ וּמִיָּם אֶל־יִשְׁתּוּ : וַיִּתְכַּסּוּ שָׂקִים הָאָדָם וַהֲבַהֲמָה וַיִּקְרְאוּ אֶל־אֱלֹהִים בַּחֲזָקָה וַיִּשְׁבוּ אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הָרָעָה וּמִן־הַחֲמָס אֲשֶׁר בְּכַפְיָהֶם : מִי־יֹודֵעַ יָשׁוּב וְנָחַם הָאֱלֹהִים וַיֵּשֶׁב מִחֲרוֹן אָפוֹ וְלֹא נֹאכַד : וַיִּרְא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־שָׁבוּ מִדְּרָכָם הָרָעָה וַיִּנָּחַם הָאֱלֹהִים עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת־לָהֶם וְלֹא עָשָׂה : וַיִּרַע אֶל־יֹונָה רַעַה גְדוּלָּה וַיַּחַר לּוֹ : וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אָנָּה יְהוָה הֲלוֹא־זֶה דִּבַּרְתִּי עַד־הַיּוֹתִי עַד־אֲדַמְתִּי עַל־כֵּן קִדְמַתִּי לְכַרְתִּי תִרְשִׁישָׁה כִּי יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אֶל־חַנוּן וְרַחוּם אַרְךָ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד וְנָחַם עַל־הָרָעָה : וַעֲתָה יְהוָה קַח־נָא אֶת־נֶפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי מַחֲיִי : וַיֹּאמֶר יְהוָה הַחַיִּטִּב חַרָּה לָךְ : וַיֵּצֵא יֹונָה מִן־הָעִיר וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לְעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שֵׁם סִבָּה וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בְּצִל עַד אֲשֶׁר יִרְאָה מֶה־יְהִיָּה בְעִיר : וַיִּמַן יְהוָה אֱלֹהִים קִיקִיּוֹן וַיַּעַר מַעַד לַיֹונָה לַחַיּוֹת צֵל עַד־רֵאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ מִרְעָתוֹ וַיִּשְׁמַח יֹונָה עַד־הַקִּיקִיּוֹן שִׂמְחָה גְדוּלָּה : וַיִּמַן הָאֱלֹהִים תוֹלַעַת בַּעֲלוֹת הַשָּׁחַר

בב' טעמים

למחרת

למחרת ותך את הקקיון ויבש : והי' בורח
השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך
השמש על ראש יונה ויתעקף וישאל את נפשו
למות ויאמר טוב מותי מחי' : ויאמר אלהים אל-
יונה ההיטב הרהלך על הקקיון ויאמר היטב
הרהלי עד מות : ויאמר יהוה אתה חסד ער-
הקקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שבך
לילה היה ובן לילה אבד : ואני לא אחוס ער-
נינה העיר הגדולה אשר ישבה הרבה משתים-
עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו
ובהמה רבה :

ובוספים ואומרים אלו ג' פסוקים שכסף מיכה

מי ארל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית
נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא :
ישוב ירחמנו יכבש עונותינו ותשליך במצלות
ים כל חטאתם : תתן אמת ליעלב חסד לאברהם
אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם :

קריאת מפטיר ליום א' וב' של סוכות

ובחמישה עשר יום לחדש השביעי מקרא קודש
יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
וחגתם חג ליהוה שבעת ימים : והקרבתם עלה
אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה
עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימים יהיו : ומנחתם סלת בגולה בשמן
ש רפיה

שרשה

שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים
שני עשרנים לאיל האחד לשני האילם : ועשרון
עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים :
ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסכה :

הפטרת יום ראשון של סוכות זכריה סימן ייד

הנה יוסבא ליהוה וחלק שללך בקרבך : ואספתי
את כל הגוים אל ירושלם למלחמה
ונלכדה העיר ונשפו הבתים והנשים תשגלנה
ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יברח
מן העיר : ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם ביום
הלחמו ביום קרב : ועמדו רגליו ביום ההוא על
הר הזיתים אשר על פני ירושלם מקדם ונגבע
הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד
וכש חצי ההר צפונה וחציו נגבה : ונסתם גיא
הרי כי יגיע גיהריים ארצל ונסתם כאשר נסתם
מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה
אלהי בל קדשים עמך : והיה ביום ההוא לא-
יהיה אור יקרות יקפאון : והיה יום אחד הוא יודע
ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה
אור : והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם
חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון
בקנין ובחרף יהיה : והיה יהוה למלך על כל
הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד :

תשכנה ק' וקפאון ק'

יסוב

יָסוּב כָּל-הָאָרֶץ בְּעֶרְבָה מִגִּבְע לְרִמּוֹן גִּבְי יְרוּשָׁלַם
 וּרְאֵמָה וּיִשְׁבָּה תַחְתֶּיהָ לְמִשְׁעַר בְּנִימָן עַד-מְקוֹם
 שֶׁעַר הָרֵאשׁוֹן עַד-שַׁעַר הַפְּנִים וּמִגְדַל חֲנָנְאֵל עַד
 יַקְבִי הַמֶּלֶךְ : וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ וְחָרַם לֹא יִהְיֶה-עוֹד וַיִּשְׁבָּה
 יְרוּשָׁלַם לְבִטָּח : וְזֹאת תְּהִיָּה הַמַּגִּפָּה אֲשֶׁר יִגַּף
 יְהוָה אֶת-כָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל-יְרוּשָׁלַם הַמֶּלֶךְ
 בְּשָׂרוֹ וְהוּא עֹמֵד עַל-רִגְלוֹ וְעֵינָיו תִּמְקַנֶּה בְּחַרְתָּיו
 וּלְשׁוֹנוֹ תִמְקַן בְּפִיהֶם : וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא תִהְיֶה
 מִהוֹמַת-יְהוָה רַבָּה בָּהֶם וְהַחֲזִיקוּ אִישׁ יָד רֵעֵהוּ
 וְעִלְתָּה יָדוֹ עַל-יַד רֵעֵהוּ : וְגַם-יְהוּדָה תִלְחָם
 בְּיְרוּשָׁלַם וְאֶסֶף חֵיל כָּל-הַגּוֹיִם סָבִיב זָהָב וְכֶסֶף
 וּבְנָדִים לְרַב מְאֹד : וְכֵן תִּהְיֶה מִנְּפֶת הַסּוּם הַפְּרֹד
 הַגָּמַל וְהַחֲמוֹר וְכָל-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּמַּחֲנוֹת
 הַהֵמָּה כַּמַּגִּפָּה הַזֹּאת : וְהָיָה כָּל-הַנּוֹתָר מִכָּל-
 הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל-יְרוּשָׁלַם וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה
 לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וּלְחַג אֶת-חַג
 הַסּוּכוֹת : וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא-יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחוֹת
 הָאָרֶץ אֶל-יְרוּשָׁלַם לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת
 וְלֹא עֲלִיהֶם יִהְיֶה חֲגֻשָׁם : וְאִם-מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם
 לֹא-תַעֲלֶה וְלֹא כָּאֵה וְלֹא עֲלִיהֶם תִּהְיֶה הַמַּגִּפָּה
 אֲשֶׁר יִגַּף יְהוָה אֶת-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לְחַג
 אֶת-חַג הַסּוּכוֹת : וְזֹאת תִּהְיֶה חֲטָאת מִצְרַיִם וְחֲטָאת
 כָּל-חַגֻּשָׁם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לְחַג אֶת-חַג הַסּוּכוֹת :
 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל-מַצְלוֹת הַסּוּם קֹדֶשׁ לַיהוָה
 וְהָיָה

וְהָיָה הַסְּפִירוֹת בְּבֵית יְהוָה כַּמְזֻרְקִים לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ :
 וְהָיָה כָּל-סִיר בְּיְרוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיהוָה
 צְבָאוֹת וּכְבָאוּ כָּל-הַזּוֹבְחִים וּלְקַחוּ מֵהֶם וּבְשָׂרוֹ
 בָּהֶם וְלֹא-יִהְיֶה כְנַעֲנִי עוֹד בְּבֵית-יְהוָה צְבָאוֹת
 בַּיּוֹם הַהוּא :

הפטרת יום שני של סוכות מלכים א' סימן ו'

והוא הפטרת פקודי כמנהג האשכנזים ומתחילין מכאן

וְתִשְׁלַם כָּל-הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
 בֵּית יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת-קִדְשֵׁי
 דָּוִד אָבִיו אֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הַזָּהָב וְאֶת-הַכֶּלִים
 נְתָן בְּאֲצֵרוֹת בֵּית יְהוָה : אִזּוּ יִקְהַל שְׁלֹמֹה אֶת-
 זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת-כָּל-רֵאשֵׁי הַמַּטּוֹת נְשִׂאֵי הָאֲבוֹת
 לְבָנָיו יִשְׂרָאֵל אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלַם לְחַעֲלוֹת
 אֶת-אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה מֵעֵד דָּוִד חַיָּא צִיּוֹן :

כאן מתחילים הספרדים

וַיִּקְהָלוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל בִּירַח
 הָאֲתָנִים בַּחֹדֶשׁ הַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי : וַיָּבֵאוּ כָּל
 זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-הָאֲרוֹן : וַיַּעֲלוּ
 אֶת-אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-כָּל-כְּלֵי
 הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בְּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים וְחַלּוּם :
 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל-עַדַת יִשְׂרָאֵל חֲנוּעִים עָלָיו
 אֲתָו לִפְנֵי הָאֲרוֹן מִזִּבְחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא-
 יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מֵרֵב : וַיָּבֵאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-אֲרוֹן
 בְּרִית-יְהוָה אֶל-מְקוֹמוֹ אֶל-דְּבִיר הַבַּיִת אֶל-קֹדֶשׁ
 הַקִּדְשִׁים

הַקְדָּשִׁים אֶל־תַּחַת בְּנֵי הַכְּרוּבִים : כִּי הַכְּרוּבִים
 פָּרְשִׁים בְּנָפִים אֶל־מְקוֹם הָאָרוֹן וַיִּסְכּוּ הַכְּרוּבִים
 עַל־הָאָרוֹן וְעַל־בְּרִיז מִלְמַעְלָה : וַיֹּאמְרוּ הַכְּרוּבִים
 וַיִּרְאוּ רֵאשֵׁי הַכְּרוּבִים מִן־הַקְּדָשׁ עַל־פְּנֵי הַדָּבָר
 וְלֹא יָרְאוּ הַחֲזִיעָה וַיְהִי שֵׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה : אִין
 בְּאָרוֹן לֶקֶד שְׁנֵי לַחֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הִנֵּחַ שֵׁם
 מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר פָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיְהִי בְצֵאת הַכְּהֹנִים מִן־
 הַקְּדָשׁ וְהֶעֱנוּ מֶלֶא אֶת־בֵּית יְהוָה : וְלֹא־יִכְלְוּ
 הַכְּהֹנִים לַעֲמֹד לְשֶׁרֶת מִפְּנֵי הָעֲנָן כִּי־מֶלֶא כְבוֹד־
 יְהוָה אֶת־בֵּית יְהוָה : אִין אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר
 לְשִׁבְן בְּעַרְפֶּל : בָּנָה בְּנִיתִי בֵּית זָבַל לָךְ מִכֹּון
 לְשִׁבְתֶּךָ עוֹלָמִים : וַיִּסַּב הַמֶּלֶךְ אֶת־פְּנָיו וַיִּבְרַךְ
 אֶת כְּדֻקְתֵּךְ יִשְׂרָאֵל וְכֹל־קֶהֶל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
 וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו
 אֶת דְּוֹר אָבִי וּבִידוֹ מֶלֶא לֵאמֹר :

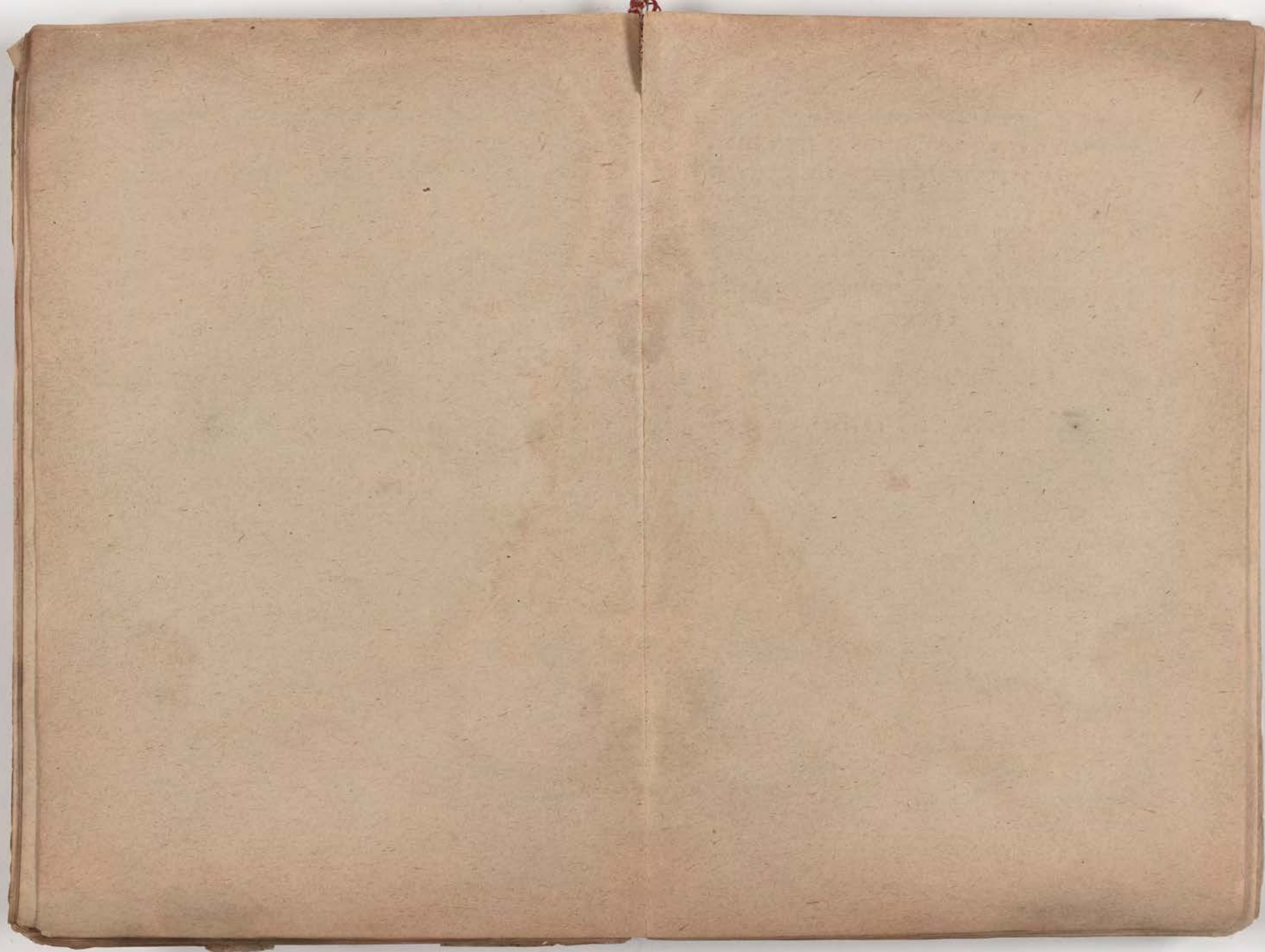
כאן מסיימין האיטליאני

מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל
 מִמִּצְרַיִם לֹא־בַחֲרֵתִי בְעִיר מִכֹּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל
 לְבָנוֹת בַּיִת לַהֲיוֹת שְׁמִי שֵׁם וַאֲבַחֲרָה בְּדוֹד לַהֲיוֹת
 עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל : וַיְהִי עִם־לִבְבִי דְוֹד אָבִי לְבָנוֹת
 בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 דְּוֹד אָבִי יַעֲן אֲשֶׁר הָיָה עִם־לִבְבִי לְבָנוֹת בַּיִת
 לְשְׁמִי הַטִּיבֶתָ כִּי הָיָה עִם־לִבְבִי : בָּן אִמָּה לֹא
 תִּבְנֶה

תִּבְנֶה הַבַּיִת כִּי אִם־בְּנֶה הֵיבֵא מִחֲלָצִיךָ הוֹאֵי־בְנֶה
 הַבַּיִת לְשְׁמִי : וַיִּקַּם יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר
 וַיִּקַּם תַּחַת דְּוֹד אָבִי וַאֲשַׁב־עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל
 כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַאֲבָנָה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל : וַאֲשֵׁם שֵׁם מְקוֹם לָאָרוֹן אֲשֶׁר־שֵׁם בְּרִית
 יְהוָה אֲשֶׁר פָּרַת עִם־אֲבֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאֹו אֶתֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם :

תם ונשלם ספר ויקרא *
 תהלה לאל נורא :

תפלת שחרית לשבת

סדר קימה

כשיעור משנתו יקום ויאמר

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחַיִּימוֹת בִּי נִשְׁמַתִּי בְּחַמְלָה
רַבָּה אֲמִינֶךָ :

קודם סנינוב אחר הסעודה יתחיל לכרך ברכה זו

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וַצִּוְנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם :

כל היום כשעוסק לרכיו בין גדולים בין קטנים יאמר

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם
בְּחַכְמָה וּבְרָא בּוֹ נְקֻבִים נְקֻבִים חַלּוּלִים חַלּוּלִים גְּרוֹי
וְדוּעַ לְפָנָי כַּפֵּא כְּבוֹדְךָ שֶׁאֵם יִפְתָּם אַחַר מַהֵם : או אֵם
יִפְתָּם אַחַד מַהֵם : או אֲפִשֶׁר לְהַתְקִים אֲפִילוֹ שְׁעָה אַחַת
בְּרוּךְ אַתָּה יי רֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת :

כרכת ארכבע כנפות

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וַצִּוְנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּהִי חֲשׂוּבָה
מִצְוַת צִיצִית לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ קִמְתִּיהָ כְּכָר פְּרֻטְיָהּ
וְדַקְדוּקִיהָ וּכְנֻזְתִּיהָ וְתַרְוִיעַ מִצִּוַת הַתְּלוּיִם כִּה אֲמֵן סְלָה :

עטיפת טלית גדול

כשעת כדוקת טלית של טלית גדול קודם כרכת ואמני אלו הפסוקים

בְּרָכּוֹ נִפְשֵׁי אֶרֶץ יי וי אֱלֹהֵי גְּרָלֶת מֵאֵד הוֹד וְהָרָר לְבָשֶׁת :
עוֹטָה אוֹר כְּשֶׁלְּמָה נוֹטָה שְׁמַיִם בְּרִיעָה :

קודם עטיפת טלית יאמר זה

לְשֵׁם יְחִוֵּד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ בְּחֵירוֹ וּרְחִימוּ
א שבת ליוחד

ליחד שם י"ה ביה ביהודא שלים בשם כל ישראל .
הריני מתעשף גופי בציצית וכן תתעשף נשמתו רמ"ח אברי
ושמ"ה גידי באור הציצית העולה תרי"ג וכ"שם ש"ני
מתכפר בטלית בעולם הזה בן אברהם לחלוקת דרבנן
ולטלית נאה לעולם הבא ועל ידי מצות ציצית יצא נפשי
רוחי ונשמתו ותפילתי מן החיצונים והטלית יפרוש בנפיו
עליהם ויצילם בנשך יעיר קנו ער גזליו ורחף ותהא
חשוכה מצות ציצית לפני הקדוש ברוך הוא באלו קומתיה
בכל פרייה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלויים בה
אמן סלה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
ויצונו להתעשף בציצית :

ויבסס ראשו בטלית ויאמר הלו הספוקים

מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל בנפיד יחסיו : ירוין
מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם : כי עמד מקור חיים
באורך נראה אור : משוך חסדך ליועדך וצדקתך לישירי לב :

פתיחת אליהו הנביא זע"א

כתב הארי"ז"ל שגוב לאדם לומר פתיחת אליהו קודם כל תפלה ותפלה וסוף
לעזר ולהועיל לפתוח סלב ויאמר קודם ויסי כועס ס' אלוהיו וגו' :

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחשבן אנת הוא
עלה על כל כל עלאין סמימא על כל סמימין לית מחשבה תפיסא
בך כלל אנת הוא דאפיקת עשר תקוין וקריין לון עשר ספירן לאנהגא
בסון עלמין סמימין דלא התגליין ועלמין דאתגליין ובהון אתכסיאת נ"א
אתכסיאת מבני נשא . ואנת הוא דקסיר לון וימחד לון ובנין דאנת מלגאו
כל מאן דאפריס חד מחבריה מאלין עשר אתחשיב ליה כאלו אפריס בך .
זאלין עשר ספירן אינון אולין ססדרן חד אריך וחד קצר וחד בינוני . ואנת
הוא דאנהג לון . ולית מאן דאנהג לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל
פטרה . לבושין תקינת לון דמנייה פרהון נשמתין לבני (דכני) נשא וכמה
גופין תקינת לון דאתקריאו גופא לבני לבושין דמכסיין עליהון ואתקריאו
כתקויה

כתקויה דה חסד דרועא ימנא . גבורה דרועא סמ"ל תפארת גופא נח
והוד תרין סוקין ויסוד סומא דגופא אות ברית קדם . מלכות פה תורה
סבעל פה קריין ליה . מוחא חכמה איסו מחשבה מלגו . בינה לבא ובה סלב
מבין ועל אלון תריין כתוב סהרות לה' אלהינו . כתר עליון איסו כתר
מלכות . ועליה אתמר מניר מראשית חרות ואיסו קרקפתא דתפילי (נ"א)
קרקפתא דלא מנח תפילי) מלגאו איסו יו"ד ס"א ו"ו ס"א דאיסו אורח
העולות איסו סקין דאילנא בדרעו וענשו (נ"א ונאפו) כמיה דאסקי
לאילנא ואתרבי בההוא סקין :

רבון העולמים אנת הוא עלת העלות סבת הסבות דאסקי לאילנא
בההוא נבישו וההוא נבישו איסו כנשמתא לגופא דאיהו חייס לגופא
ובך לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה דלגו ולבר ובראת סמ"ל וארעא ואפיקת
מנשו סמסא וסיסרא וכוכביא ומולי ובארעא אילנין ודשאין ונמתא דעדן
(ועשבין) וחיוון ועופין וכוזין ובערין ובני נשא לאסתמודעא בהון עלאין
ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין . ואיך אסתמודעאן מעלאי ותתאי ולית
דיעב בך כלל ובר מיכך לית יחודא (ס"א יחודא) בעלאי ותתאי ואנת
אסתמודע אדון על כלל . וכל ספירן כל חד חית ליה סס ידע ובהון אתקריאו
מ"אכיא ואנת לית לך סס ידע דאנת הוא ממלא כל סמסן ואנת הוא שלימו
דכלהו וכד אנת ססהלך מנסון אסתחרו כלסו סמסן כגופא בלא נשמת' אנת
חכים ולאו בחכמה ידיעא אנת היא מבין ולא מבינה ידיעא לית לך אתר
ידיעא הלא לאסתמודעא תוקסך וחילך לבני נשא ולאחואה לון איך אתנהג
עלמא בדינא וברחמי דאינון דק ומשפט כפוס עובדיהון דבני נשא . איך
איסו גבורה . משפט עמודא דאמנעיתא . דק מלכותא קרישא . מאזני
דק תריין סמכי קשוט . הון דק אות ברית . כלה לאחואה איך אתנהג
עלמא . הבל לאו דהית לך דק ידיעא דאיהו דין ולאו משפט ידיעא דאיהו
רחמי ולאו מכל אלין מדות כלל . קוס רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך
דאה רשותא הית לך (נ"א אתיביב לך) לגלאה רזין טמירין על ידך מה
דלא אתיביב רשו לגלאה לסוס בר נש עד כען :

קס רבי שמעון פתח ואמר לך ה' הגדולה והגבורה וגו' עלאין שמעו
אינון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אהערי משנתכון הקינו ורננו
פוכני עפר אלין אינון דקיקא דאינון מסטרא דסהו דאתמר בה הני ישנה
ולבי ער ולאו אינון מתים ובנין דה אתמר בהון הקי' ורננו וגו' רעיא
מהימנא אנת ואבסן הקינו ורננו לאתערותא דשכמתא דאיסי ישנה בגלותא
דעד כען דקיקא כללו דמיכין ושינתא בחוריהון מיד יסיבת שכנתא (נ"א)
אתערון) תלת קלין לבני רעיא מהימנא וימא ליה קוס רעיא מהימנא דהא
עלך אתמר קול דודי דופק לבנהי בהרבע אחוון דיליה וימא בהון פתחי לי
אחומי רעייתו יוכתי תמתי דהא תס עוגך בת ליון לא יוסף להגלותך .
שראשי ממלא טל . מזי ממלא טל . הלא אמר קב"ה אנת חשיבת דמימא
דאתחרכ

דחתרב כי מקדש דעאלנא כנותא דילי ועאלנא כסוכא . לזו הכי ללא
עאלנא כל זמנא דאנת בנלותא . הרי לך סימנא טראסי נמלא טל . ה"א
סכינתא בנלותא שלימו דילת דתיס דילס ה"א ט"ל . ודא חסו יו"ד ה"א ו"ו .
וה"א חסו סני תז ללא מחוסנן ט"ל אלף יו"ד ה"א ו"ו דסלוקו אתוון
לחוסנו ט"ל . דאסו מלא לסכינתא מכשעו דכל מקורין עלאין . מוד קס
רעיא מסימנא ודבסן קרושין עמיס ע"כ רזא דיחזלא . כול"ו :

לשם יחוד קודשא בריןך רוא ושכינתיה ברחילו ורחימו
ורחימו ורחילו ליחדא שם י"ה כו"ה ביחודא ש"ים
בשם כל ישראל הריני מתפלל תפלת (שחרית) (מוסף) .
ליחד ספירות העליונות ולהמשיך שפע וברכה עליהן ומשם
אל המדרגות התחתונות ומשם יושפע על נפשנו רוחנו
ונשמתנו לעבדך וליראה ולארכבה את שמך נצח סלה ועד .
ויהיה תפלתנו מקבלת ומרוצה לפני כפא כבודך להעלות
על ידי תפלתנו פירורי ניצוצי הקדושה אשר נתפרו בין
הקליפות חיל בלע וקאנו מבטנו יורישנו אל ובלע המות
לנצח ותצרה תפלתנו עם שאר תפלות הצדיקים היודעים
והמכונים כל בונת צירופי שמותיך הקדושים וכל החוורים
והוויני מדות העליונות הבאים על ידי התפלות והמרכוזת .
ותפלתנו זו אנו מכונים דרך כלל לדעת רבי שמעון בר
יוחאי הקדוש ולדעת רבי אלעזר בנו ולדעת יותם בן עוניה
הקדוש ופינו כפיהם ותפלתנו כתפלתם וכונתנו בכונתם
והרי אנו סומכים עליהם בכל מכל כל . והיו לרצון אמרי
פינו והניון לבנו לפניך יהוה צורנו וגואלנו :

ידיד נפש אב החכמן משוך עבדך אל רצונך ירוץ עבדך
כמו איל ושתחיה מול הדרך כי יערב לו ידוהתך .
מנופת צוף וכל טעם :

חרור נאה ויו העולם . נפשי חולת אחבתך . אנא אל נא
רפא נא להי בהראות לה נועם יונך . אז תתחוק ותתפאר .
והיתה

והיתה לך שפחת עולם :

ותיק יהמו רחמיך . וחוסה נא על עם אהובך . כי זה כמה
נכסוף נכסף . לראות בתפארת עורך . אנא אלי חמדת לבי .
וחוסה נא ואל התעלם :

הגלה נא ופרוש חביב . עלי את סבת שרומך . האיד ארץ
מכבודך . נגילה ונשמחה בך . מהר אהוב כי בא מועד .
והננו כימי עולם :

קודם שכנס לבית סכססת ישתחוו ויאמר זכ

מה שבו אהלך יעקב משבנתיך ישראל : ואני ברב חסדך
אבא ביתך אשתחור . אל היכל קדשך ביראריך : יי
אחבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך . ואני אשתחור
ואכרעה אכרעה לפני יי עשי : ואני תפלתי לך יי עת רצון
אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעד :

ארון עולם אשר מלך . כטרם כל יציר נברא : לעה נעשה
בחפצו כל . אזי מלך שמו נקרא : ואתרי בכלות הכל

ל כדו ימלוד נורא : והוא היה והוא הוה . והוא יהיה
בתפארה : והוא אחד ואין שני . להמשילו להחבירה : והוא
ראשון והוא אחרון לכל חומר ולכל צורה . כלי ראשית
כלי תכלית . וזו העו והמשרה : כלי ערך כלי דמיון . כלי
שנוי והתמורה : כלי חבור כלי פירוד . גדול כח והגבורה :
והוא אלי וחי גואלי . יצור חכלי ביום צרה . והוא נסי
ומנסי . מנת כוס ביום אקרא : והוא רופא והוא מרפא .
והוא צופר . והוא עורר : בידו אפקיד רוחי . בעת אישן
ואעירה : ועם רוחי גותי . ארני לי ור"א אירא : במקדשו
תגל נפשי . משיחנו ושלח מהרה : ואז נשיר בבית קדשי .
אמן אמן שם הנורא :

אברך את שם ה' אשר יענינו אף לילות וסרנו כליותי: שויתי ה' דגנדי חמיר כי מימיני כל אמוט: לכן שמח לבי ויגל כבודי אף כשרי ישכון לבטח: כי לא תשוב נפשי לשאול לא חתן הסיך לראות שחת: תודיעני אורה היום שובע שמחות את כניך נעימות בימיך נצח: מי אתן מציון ישועת ישראל בשוב ה' שכות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

שעריך בדפקי יה פתחה ולגל שואל לפניך יה סלחה.
לך תבוא תפלתי ושועי מקום כבש ועשרון ומנחה שריך מאור עיני רצה ושמוד לשוני ואם אשגה לפניך יה סלחה: שריך הרימותי לך לבי ועיני נטרו און וגם עין פקחה: שריך שמע קולי ושועתי הקשיבה ותפלתי מקום קרבן לקחה: שריך ענה קולי ושועתי ויבי ועניך על עם נבאה פקחה: שריך ראה כי נכנעה רוחי בקרבי ונשמתי מאד דלה ושחה: שריך רהום רחנן לפניך חטאנו סלח לנו ושלח לנו הרוחה: שריך חוס ורחם על פליטת אריאל והוציאם מצרה לרוחה: שריך מקום מקדש מכון מאו עולמים ושם נעלה ונראה בשמחה: שריך השיבם יה עם אדמתם ומכונם והשיבם בהשקט ובבטחה: שריך מחה עין ופישע וגם חטאה וודוננו ברחמיך יה סלחה: שריך לך עיני ותחננני יי הוציאנו מצרה לרוחה: שריך ארון עולם לך תמיד אקוח ישועתך לעם עני שלחה: שריך בני אולם ומלוך לעד לעולם ואודך על הר ציון ורחיה: שריך ירגנו שוכני ארץ וערץ ויאמרו לך יי תממלכה: שריך פתח שער לקבר התחננה והשמיענו קול ששון ושמחה: שריך

זה השער לה צדיקים יבואו בו: אודך כי עניחנו ותהי לי לישועה: אבן מסאו הכונים היתה לראש פנה: מאת ה' היתה זאת היא נפלאות בעינינו: זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו:

כל בריאי מעלה ומטה יעידון יגידון כלם כאחד יהוה אחר ושמי אודר: שלשים ושתים נתיבות שכולך וכל מבין

מכון סודם יספרו את גדלך והם יכירו כי הכל שרך ואתה האל המדך המיוחד: יעידון לכבות בהשבם עלם בנוי ומצאו כל יש בלהך שנוי במספר במשקל הכל כנוי כלם נחנו מדועה אחר: יעידון מראש ועד סוף יש לך סימן צפון וים וקדם ותימן שחק ותכל לך עד נאמן מזה אחר ומה אחר: יעידון הכל ממך נזכר וכוד אתה תעמד והם יאכרו אבוד: לכן כל יצור לך ימן כבוד כי מראש ועד סוף הלא אב אחר: יעידון

ובתורתך יי אלהינו כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחר: וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: יגדל אלהים חי וישחבה נמצא ואין עת אל מצואותו: אחר ואין יחיד כיתודו נעלם וגם אין סוף לאחדותו: אין לו דמות הגוף ואינו גוף לא גערוך אליו קדושרו: קדמון לכל דבר אשר נברא ראשון ואין ראשית לראשיתו: הנו ארון עולם לכל נוצר ויורה גדלתו ומלכותו: שפע נביאותו נתנו אל אנשי סגלתו ותפארתו: לא קם בישראל במשנה עוד נביא ומביט את המונתו: תורת אמת נתן לעמו אל על יד נביאו נאמן ביתו: לא יחליף האל ולא ימיר: התו לעוקמים לזולתי: צופה ויודע סתרינו מביט לסוף דבר בקדמותו: גומל לאיש חסיד כמפעלו: נותן לרשע רע כרשעתו: ישלח לקץ ימין משיחנו לפדורת מחבי קץ ישועתו: מתים יחיה אל ברוב חסרו ברוך עדי עד שם תהלתו: אלה שלש עשרה לעקרים הן הם יסוד דת אל ותורתו: תורת משה אמת ונביאותו ברוך עדי עד שם תהלתו:

פסוקי דזמרה

ותתפלל חנה ותאמר עלן לבי ביו רמוה קרני ביו רחב
 פי על אויבי כי שמחתי בישועתי : אין קדוש כיו
 כי אין בלתיך ואין צור כאלהינו : אל תרבו תדברו גבורה
 גבורה יצא עתק מפיהם כי אל דעות יי ולו נתבנו עלילות :
 קשת גבורים חתים ונבשלים אורו וזיל : שבעים בלחם
 נשכרו ורעבים חריו עד עקרה ידרה שבעה ורפת בניס
 אמללה : יי ממית ומחיה מוריד שאול ויעל : יי מוריש
 ומעשיר משפיל אף מרומם : מקים מעפר הל מאשפות
 ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחילם כי לוי
 מצקי ארץ וישת עליהם תבל : רגלי חסידיו ושמור ורשעים
 בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש : יי יחלו מריביו עליו
 בשמים ירעם יי ידיו אפסי ארץ ויתן עוז למלכו וירם קרן
 משיחו : ארונהו כמה רבדביו ותמהורו כמה תקיפין
 מלכותיה מלכות עלם ושלטניה עם דר ודר : ואנחנו עמך
 וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהתקך :
 ערב ובוקר וצהרים אישיחה ואחמה וישמע קולי : ברוך יחד
 בוככי בוקר ויריעו כל בני אלהים : לא אירא מרדכורת עם
 אשר סביב שתו עלי : ואני ביהוה הצפה אוחילה לאלהי
 ישעי ישמעני אלהי : אל תשמחי אויבתי לי כי נפלת קמתי כי
 אשב בחשך יי אור לי : כי לך יי הוחלתני אתה תענה אלני
 אלהי רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יי :
 תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד :
 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם תללויה :
 אלהי נשמה שנתת בי טהורה (ח א) אפה בראתה : אתה
 יצרתה : אתה נפתתה בי : ואתה משמרה בקרבי
 ואתה

ואתה עתיד לשלה ממני ולהחזירה בי לעתיד לבא . כל
 זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי
 אבותי שאתה הוא רבון כל המעשים : ארון כל הנשמות .
 מושל בכל הבריות . חי וקום לעד . ברוך אתה יי המחזיר
 נשמות לפגרים מתים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן לשכני בינה
 להבחין בין יום ובין לילה :

- בא"י אמי"ה פיקח עורים :
- בא"י אמי"ה מתיר אסורים :
- בא"י אמי"ה זקף כפופים :
- בא"י אמי"ה מלביש ערומים :
- בא"י אמי"ה הנותן ליעף כח :
- בא"י אמי"ה רוקע הארץ על המים :
- בא"י אמי"ה המכין מצעדי גבר :
- בא"י אמי"ה שעשה לי כל צדכי :
- בא"י אמי"ה אוזר ישראל בגבורה :
- בא"י אמי"ה עוטר ישראל בחפארה :
- בא"י אמי"ה שלא עשני גוי (האשח אומרת גויה) :
- בא"י אמי"ה שלא עשני עבד (האשח אומרת שפחה) :
- בא"י אמי"ה שלא עשני אשה (האשח אומרת שעשני ברצונו) :
- בא"י אמי"ה חמעכור חבלי שינה מעינינו ותנומה מעפעפינו :
- ייתי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתרגילנו
 בתורתך . ותרדפיקנו במצותך . ואל תביאנו לידי
 חטא . ולא לידי עברה ולא לידי נסיון . ולא לידי בדין .
 ותרחיקנו מיצר הרע ותדפיקנו ביצר הטוב . ותננו לאהבה
 לחן ולחסד ולרחמים בעיניך . ובעיני כל רואינו . ונמלנו

חסדים טובים · ברוך אתה יי גומל חסדים טובים לעמו
ישראל :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתצילנו היום
ובכל יום ויום · מעי פנים ומעוות פנים · מאדם רע ·
מאשה רעה · מיצר רע · מחבר רע · משכן רע · מפגע רע ·
מעין הרע · ומלשון הרע · ממלשינות · מעדות שקר · משנאת
הבריות · מעלילה · ממיחה משונה · מחולאים רעים ·
ממקרים רעים · מדין קשה · ומבעל דין קשה · בין שהוא
בין ברית ובין שאינו בין ברית ומדינה של גיהנם :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על דברי תורה : והערב נא יי אלהינו את
דברי תורתך בפנינו ובפיפיות עמך בית ישראל · ונהיה
אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי שמך ולומדי
תורתך לשמחה · ברוך אתה יי המלמד תורה לעמו ישראל :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
העמים ונתן לנו את תורתו · ברוך אתה יי נתן התורה :
וידבר יי אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו לאמר
כה תכרכו את בני ישראל אמור להם : יברכך יי

וישמרך : יאר יי פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישם
לך שלום : ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

אלהינו ואלהי אבותינו וברנו בזכרון טוב מלפניך ופקדנו
בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי קדם · וזכור

לנו יי אלהינו אהבת הקדמונים · אברהם יצחק וישראל
עבדיך · את הברית ואת החסד · ואת השביעה שנשבעת
לאברהם אבינו בהר המזריה · ואת העקדה שעקר את
יצחק בנו על גבי המזבח ככתוב בתורתך :

יהי

יהי אחר הדברים האלה ואלהים נסה את אברהם ויאמר
אליו אברהם ויאמר הנני : ויאמר קח נא את בנך את

יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המזרה
והעלהו שם לעולה על אחד ההרים אשר אמר אליך :

וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו
אחיו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום

אשר אמר לו האלהים : ביום השלישי וישא אברהם את
עיניו וירא את המקום מרחוק : ויאמר אברהם אל נעריו

שבו לכם פה עם החמור ואני והנער גלכה עד כה ונשחחיה
ונשובה אליכם : ויקח אברהם את עצי העלה וישם על

יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם
יחדו : ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר רבי ויאמר

הנני בנו ויאמר הנה האש והעצים ואיה השם לעולה :
ויאמר אברהם אלהים יראה לו השם לעולה בני וילכו

שניהם יחדו : ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן
שם אברהם את המזבח ויערוך את העצים ויעקד את יצחק

בנו וישם ארזו על המזבח ממעל לעצים : וישלח אברהם
את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו : ויקרא אליו

מלאך יי מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני :
ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי

עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את
יחידך ממני : וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר

נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו
לעולה תחת בנו : ויקרא אברהם שם המקום ההוא יי יראת

אשר יאמר היום בהר יי יראה : ויקרא מלאך יי אל אברהם
שגרת מן השמים : ויאמר כי נשבעתי נאם יי כי יען אשר

עשית

עשית את הרבר הוה ולא חשכת את בנך את יחידך : כי
ברך אברכך וחרברה ארבה את זרעך ככוכבי השמים
וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו :
והתברכו בזרעך כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקולי :
וישב אברהם אל נערו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע
וישב אברהם בבאר שבע :

ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יי זורקו בני אהרן
הכהנים את דמו על המזבח סביב :

רבנו של עולם : כמו שכבש אברהם אבינו את רחמי
לעשות רצונך בלבב שלם בן וכבשו רחמך את בערך
ויגורו רחמך על מדותיך ותתנהג עמנו יי אלהינו
במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנס לנו לפני משורת
הדיון ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעריך

ומאריך ומתלמד וקיים לנו יי אלהינו את הדבר
שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך כאמר : וזכרתי
את בריתי ועקיב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי

אברהם אזכור והארץ אזכור : ונאמר ואף גם זאת בהיותם
בארץ אויביהם לא מאסתם ולא געלתם לבלותם להפך
בריתי אתם כי אני יי אלהים : ונאמר וזכרתי להם ברית

ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים
להיות להם לאלהים אני יי : ונאמר ושב יי אלהיך את
שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יי

אלהיך שמה : אם יהיה נהדך בקצה השמים משם יקבצך
יי אלהיך ומשם יקחך : והביאך יי אלהיך אל הארץ אשר
ירשו אבותיך וירשתה והטיבך והרביך מאבותיך : ונאמר
על ידי נביאך יי חננו לך קוינו היה זרעם לבקרים אף
ישועתנו

ישועתנו כעת צרה : ונאמר : ועת צרה היא לעקב ומצנה
ישע : ונאמר : בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם
באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינצלם וינשאם כל ימי עולם :
ונאמר : מי אל כמוך נשא עין ועיבר על פשע לשארית
נחלתו לא החיך לעד אפו כי חפץ חסד הוא : ישוב ורחמנו
יכבד עינינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם : תתן
אמת לעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי
קדם : ונאמר : והביאתים אל הר קדשי ושמחתים בבית
הפלת עולותיהם וזבחתיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית
הפלה יקרא לכל העמים :

אלו דברים שאין להם שיעור הפאה והכבודים והראיון
וגמילות חסדים ותלמוד תורה : אלו דברים שאדם
עושה אותם אוכל מפרותיהם בעולם הזה ותקרו קומת לו
לעולם הבא : ואינו הן כבוד אב ואם וגמילות חסדים
ובקור חולים והכנסת אורחים והשכמת בית הכנסת והכאת
שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו ותלמוד תורה
כנגד כלם :

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר כבגלוי ומודה על
האמת ודובר אמת בלבבו וישכים ויאמר רבון העולמים
ואדוני האדונים לא על צדקותינו אנחנו מפילים
תחנונינו לפניך כי על רחמך הרבים : אדני שמעה אדני
סלחה אדני הקשיבה עשה אל תאחר למענך אלהי כי
שמך נקרא על עירך ועל עמך : מה אנו מה חיינו מה
חסדנו מה צדקותינו מה ישועתנו מה כחנו מה גבורתנו
מה נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים
באין לפניך : ואנשי השם כלא היו וחכמים ככלי מדע

וּבְיָמֵינוּ כִּכְלֵי הַשִּׁבְרִי כִּי רוּב מַעֲשֵׂינוּ תְהוֹי . יוֹמֵי חַיֵּינוּ הִכָּל
לִפְנֵיךָ וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הִכָּל הִכָּל : לְבַד
הַנְּשָׁמָה הַשְּׁהוּרָה שֶׁהוּא עֵתִידָה לָתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן לִפְנֵי כִסֵּא
כְבוֹדֶךָ . וְכֵל הַגּוֹיִם כִּאֵין נִגְדֶךָ . שְׁנֵאמַר הֵן גּוֹיִם כִּמֵּר מֵהַלִּי
וְכִשְׁתֵּק מֵאוֹנִים נִחְשְׁבוּ הֵן אִיִּים כִּדְק וְשׁוֹל . אֲבָל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ
בְּנֵי כְרִיתֶךָ בְּנֵי אֲבֵרָהִם אִתְּכֶךָ שְׁנִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמִּזְרִית
זָבַע יִצְחָק עִקְדֶךָ שְׁנִעֲקֶךָ עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֶךָ
כְּכוֹרֶךָ שְׁמֵאֲהַבְתֶּךָ שֶׁאֲהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתֶּךָ שֶׁשְׂמַחְתָּ בוֹ
קָרָאת אוֹתוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָוִן :

לְפִיכֶךָ אֲנַחְנוּ תִּיבִיבִים לְהוֹדוֹת לָךְ . וּלְשִׁבְחֶךָ וּלְפִאֲרֶךָ
וּלְרוֹמְמֶךָ . וּלְתֵן שִׁיר שִׁבְחָ וְהוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל
וְחִיבִים אֲנַחְנוּ לוֹמֵר לִפְנֵיךָ שִׁירָה כֹּכֵל יוֹם תְּמִיד . אֲשֶׁרֵנוּ
מֵה טוֹב חֲלָקֵנוּ . מֵה נְעִים גִּזְרֵנוּ . וּמֵה יָפָה מֵאֵד יְרוּשָׁתֵנוּ .
אֲשֶׁרֵנוּ כִּשְׁאֵנוּ מִשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים בְּבִתֵּי כְנַסְיוֹת וּבְבִתֵּי
מִדְרָשׁוֹת וּמִיחָרִים שְׁמֶךָ כֹּכֵל יוֹם תְּמִיד וְאוֹמְרִים פְּעַמִּים
בְּאַהֲבָה . שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְיִי אֱלֹהֵינוּ וְיִי אֶחָד : כִּלְמַסּ בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מְלֻכוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֵד : ע"כ

אַתָּה הוּא אֶחָד קִדְם שְׁבַרְאֵת הָעוֹלָם וְאַתָּה הוּא אֶחָד
לְאַחַר שְׁבַרְאֵת הָעוֹלָם . אַתָּה הוּא אֵל כְּעוֹלָם הוּא .
וְאַתָּה הוּא אֵל כְּעוֹלָם הַבָּא . וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ .
קִדְשׁ שְׁמֶךָ כְּעוֹלָמְךָ עַל עַם מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ וּבִישׁוּעַתֶּךָ מִרְכָּנוּ
תְּרוֹם וְתִגְבִּיחַ קִרְגָנוּ . וְהוֹשִׁיעֵנו בְּקִרְוֵב לְמַעַן שְׁמֶךָ . בְּרוּךְ
הַמִּקְדָּשׁ שְׁמוֹ כְּרַבִּים :

אַתָּה הוּא וְיִי הָאֱלֹהִים בְּשֵׁמִים מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּת
בְּשֵׁמֵי הַשָּׁמַיִם הַעֲלִיזִים וְהַתְּחַתּוֹנִים . אַתָּה הוּא
רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן . וּמִכְּלַעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים . קִבֵּץ
נְפוּצוֹת

נְפוּצוֹת קִיךָ מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ . יִכִּירוּ וְיִדְעוּ כָּל בָּאֵי
עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא אֱלֹהִים לְבַדְּךָ עֲלִיזִין לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ :
אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר
בָּם . וּמִי כֹכֵל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ בְּעֲלִיזִים וּבַתְּחַתּוֹנִים שִׁי אָמַר
לָךְ מֵה תַעֲשֶׂה וּמֵה תַפְעַל : אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים חֵי וְקִים עֲשֵׂה
עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד בְּעֵבֶר כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ . וְקִיִּים לָנוּ וְיִי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר שֶׁהַכְּשַׁחְנוּ
עַל יְדֵי צַפְנִיתָ הוֹדֵךְ כְּאִמּוֹר . בַּעַת הַהוּא אֲבִיא אֲתֶכֶם וּבַעַת
קִבְצֵי אֲתֶכֶם בִּי אֲתֵן אֲתֶכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ
בְּשׁוֹבֵי אֶת שְׁבוֹתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם אָמַר וְיִי :

זֵהוּ רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ וְיִי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּרְחַם עֲלֵינוּ
וְתַמְחוּל לָנוּ אֶת כָּל חַטָּאוֹתֵינוּ . וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת כָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַמְחוּל וְתַסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְשִׁתְּבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה כִּימֵינוּ וְנִקְרִיב לִפְנֵיךָ קִרְבָּן תְּמִיד שֶׁיִּכַּפֵּר בְּעַדְנוּ
כְּמוֹ שֶׁבַתְכָת עֲלֵינוּ כְּתוֹרְתֶךָ עַל יְדֵי מִשֶׁה עִבְדֶּךָ כְּאִמּוֹר :
וְיִדְבַר וְיִי אֵל מִשֶׁה לֵאמֹר : צוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַת
אֱלֹהִים אֶת קִרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחּוּחַ תִּשְׁמְרוּ
לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ : וְאִמְרַת לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ
לִי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֶלְה תְּמִיד : אֶת
הַכִּבְשֵׁ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּכֶקֶר וְאֶת הַכִּבְשֵׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֵרְבִים . וְעֵשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כִּתִּית
רְבִיעִית תְּהִין : עוֹלֹת תְּמִיד הַעֲשִׂיָה כְּהַר סִינַי לְרִיחַ נִיחּוּחַ
אִשָּׁה לִי : וְנִסְכּוֹ רְבִיעִית תְּהִין לְכִבְשֵׁ הָאֶחָד בְּקִדְשׁ הַסֶּךָ
גֶּסֶךְ שֶׁכֶר לִי : וְאֶת הַכִּבְשֵׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֵרְפִים בְּמִנְחַת
הַבֶּקֶר וּכְנִסְכוּ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחּוּחַ לִי :

וְבִיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֲשָׂרֹנִים
סֹלֶת

מִלֵּת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֵׁמוֹן וְנִסְכוֹ: עֲלֵת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל
עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה:

אֲתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךָ אֶת קִטְרֵת
הַפְּסָמִים בְּזֶמַן שֶׁבֵּית חֲמֻקֵּי שָׁמַיִם כְּאִשֶׁר צִוִּית אֹתָם
עַל יַד מֹשֶׁה נְכִיבָאֵךְ כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ: וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה
קַח לְךָ סָמִים נְטֹף וְשַׁחֲלֵת וְחִלְבֵּנָה סָמָם וְלִבְנָה זָכָה כֹּד
כְּבֹד יְהוָה: וַעֲשֵׂת אֲתָה קִטְרֵת רִקַּח מַעֲשֵׂה רִקַּח מִמֶּלֶת
טָהוֹר קָדֵשׁ: וְשַׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הֶרֶק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵרִית
כְּאִחַל מוֹעֵד אִשֶׁר אֲעֹד לְךָ שִׁמְהָ קָדֵשׁ קָרְשִׁים תְּהִיָּה לָכֶם:
וְנֹאמֶר: וְהִקְטִיר עֲדוּ אֲהֲרֹן קִטְרֵת סָמִים בְּבִקְרָה בְּבִקְרָה
בְּהִיטְבוֹ אֶת הַנְּרוֹת יִקְטִירֶנָּה: וְכִחְעֵלֵת אֲהֲרֹן אֶת הַנְּרוֹת
בֵּין הָעֲרֵבִים יִקְטִירֶנָּה קִטְרֵת תְּמִיד לִפְנֵי יי לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבְנֵי פְּטוּם הַקְּטִירָה כִּיצַד: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמְנָה
מָנִים הָיוּ בָּהּ: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנְיֵן יָמוֹת
הַחֹמָה: וְשְׁלֹשָׁה מָנִים יִתְּרִים שִׁמְהֵם מְכַנִּים כֵּהֵן גְּדוּל מְלֹא
הַפְּנִי בְּיוֹם הַכְּפֻרִים: וּמְחֻזְרֵן לְמַבְהֶשֶׁת בְּעֶרְבֵי יוֹם
הַכְּפֻרִים כְּרִי לְקִיּוֹם מִצוֹת הַקָּה מִן הַדָּקָה: וְאַחַר עֶשֶׂר
סָמָנִים הָיוּ בָּהּ וְאֵלוֹ הֵן הַצְּרִי: וְהַצְּפוּרֵן: וְהַחֲלִבֵּנָה:
וְהַחֲלִבֹנָה: מִשְׁקַל שֶׁבַעִים שֶׁבַעִים מָנָה: מוֹר: וְקִצִיעָה:
וְשִׁבּוֹלֵת נֶרְדִּי: וְכִרְכּוּם: מִשְׁקַל שֶׁשָּׁה עֶשֶׂר שֶׁשָּׁה עֶשֶׂר מָנָה
הַקִּשְׁטֵט שְׁנַיִם עֶשֶׂר: קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה: קִנְמוֹן תְּשַׁע: בּוֹרִית
כְּרִשְׁנָא תְּשַׁע קָבִין: וְיֵין קְפָרִיסִין סָאִין הֵלֵת וְקָבִין תְּלָתָא:
וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קְפָרִיסִין מִבִּיא חֲמַר חִיזֵר עֵתִיק: מִלֵּת
סְרוּמִית רוֹבַע: מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא: רַבִּי נֶתָן הַבְּבֵלִי אוֹמֵר
אִף מִכְּפַת הַיָּרְדֵן כָּל שְׁהוּא: אִם נֶתָן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה: וְאִם
חֲסַר אַחַת מִכָּל סְמָמָנֵיהָ חַיִּיב מִיתָה:

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצְּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שֶׁרֶף הַנוֹטֵף
מִעֲצֵי הַקֶּטֶף: בּוֹרִית כְּרִשְׁנָא לְמָה הוּא כְּאֵה כְּרִי
לְיֹפִית בָּהּ אֶת הַצְּפוּרֵן כְּרִי שֶׁתְּהֵא נָאֵה: וְיֵין קְפָרִיסִין לְמָה
הוּא כְּרִי לְשֵׁרוֹת כּוֹ אֶת הַצְּפוּרֵן כְּרִי שֶׁתְּהֵא עוּה: וְהֵלֵא
מִי רַגְלִיבֵי יִפִּין לָהּ אֶלָּא שְׁאִין מְכַנִּיסִין מִי רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ
מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תָּנוּ רַבִּי נֶתָן אוֹמֵר בְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הֶרֶק הֵיטֵב הֵיטֵב
הֶרֶק: מִפְּנֵי שֶׁהֶקוֹל יִפָּה לְבִשְׁמִים: פְּטָמָה לְחֻצָּאִין
כְּשֶׁרָה לְשִׁישׁ וְלִרְבִיעַ לֹא שְׁמַעֲנוּ: אִמֵּר רַבִּי יְהוֹרָה זֶה
הַכֶּלֶל אִם כְּמִדְתָּהּ כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין: וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל
סְמָמָנֵיהָ חַיִּיב מִיתָה:

תָּנוּ בַר קַפְרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשֶׁבַעִים שְׁנָה הִיתָה כְּאֵה
שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין: וְעוֹד תָּנוּ בַר קַפְרָא אֵלּוּ הָיוּ נוֹתֵן
בָּהּ קֶרְטוּב שֶׁל דְּבִשׁ אִין אֲדָם יִכּוֹל לְעֹמֹד מִפְּנֵי רִיחָה:
וְלְמָה אִין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָּל
שְׂאוֹר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִי: לִי הַיְשִׁיעָה
עַל עַמֶּךָ בְּרַכְהֶךָ סֵלָה: יי צְבָאוֹת עֲמַנּוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֵלָה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אֲדָם בִּטַּח בְּךָ: יי הוֹשִׁיעָה:
תְּמַלֵּךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: הִשִּׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה חֲרֵשׁ
יִמֵּינוּ בְּקֶרֶם וְעַרְבָה לִי מִנְחַת יְהוֹרָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשֵׁנִים קְרָמוֹנִיּוֹת:

אֲבִי הוּא מְסַדֵּר סֵדֵר הַמְעַרְכָּה מִשְׁמָא דְגַמְרָא וְאֵלְבָא
דְּאֵבָא שְׂאוּל: מְעַרְכָּה גְדוּלָה קוֹדֶמַת לְמְעַרְכָּה שְׁנִיָּה
שֶׁל קִטְרֵת: וּמְעַרְכָּה שְׁנִיָּה שֶׁל קִטְרֵת קוֹדֶמַת לְסְדוֹר שְׁנֵי
גְזִירֵי עֲצִים: וְסְדוֹר שְׁנֵי גְזִירֵי עֲצִים קוֹדֶם לְדִשׁוֹן מִזְבַּח
הַפְּנִימִי: וְדִשׁוֹן מִזְבַּח הַפְּנִימִי קוֹדֶם לְהַטְבַּת חֲמֵשׁ נְרוֹת:

והטבת חמש נרות קודמת לרם התמיד ורם התמיד קודם
להטבת שתי נרות והטבת שתי נרות קודמת לקטרת
וקטרת קודמת לאברים ואברים למנחה ומנחה לחביתין
וחביתין לנסכין ונסכין למוספין ומוספין לבזיכין ובזיכין
קודמין לתמיד של בין הערבים שנאמר וערך עליה העלה
והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלם כל הקרבנות
כרם :

אנא בכח גיולת ימינך תתיר צרורה קבל רנת עמך
שגבנו טהרנו נורא נא גבור דורשי יחודך כבבת
שמרם : ברכם שחרם רחמי צדקתך תמיד גמלם : תסין
קדוש ברוב טובך נהל עדתך יחיד גאה לעמך פנה וזכרי
קדושתך שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות :
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

רבון העולמים אתה צייתנו להקריב קרבן התמיד במועדו
ולהיות כהנים בעבודתם ולוים ברוכנם וישראל
במעמדם ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ובטל התמיד
ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי ברוכנו ולא ישראל
במעמדו ואתה אמרת ונשמח פרים שפתינו :

לבן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא זר
שיח שפחותינו חשוב ומקביל ומרוצה לפניך כאילו
הקרבנו קרבן התמיד במועדו ועמדנו ער מעמדו : ונאמר
ושחט אותו על ירך המזבח צפונה לפני יי וזרקו בני אהרן
הכהנים את דמו ער המזבח סביב : ונאמר זאת התורה
לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים :
איהו מקומן שר זבחים קדשי קדשים שחיטתן בצפון פר
ושעיר של יום הכפורים שחיטתן בצפון וקבול דמן
בכלי

בכלי שרת בצפון ודמן טעון הויר על בין הפדים ועל
הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעבבת שיירי
הדם היה שופך על יסוד מערכי של מזבח החיצון ואם לא
נתן לו עכב : פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיטתן
בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הויר על
הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעבבת שיירי
הדם היה שופך על יסוד מערכי של מזבח החיצון ואם לא
נתן לא עכב אלו ואלו נשרפין בבית הרשן : חטאת
הצבור והיחיד אלו הן חטאת הצבור שעירי ראשי חרשים
ולש מועדות שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון
ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות ביצר עלה
בכבש ופנה לסובב ובא לו לקרן דרומית מזרחית מזרחית
צפונית צפונית מערבית מערבית דרומית שיירי הדם
היה שופך על יסוד הדרומי ונאכלין לפניו מן הקלעים
לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות : העורה
קדש קדשים שחיטתה בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון
ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע ושעונה הפשט ונתוח
זבליד לאשים : זבחי שלמי צבור ואשמות אלו הן אשמות
אשם גולות אשם מעילות אשם שפחה חרופה אשם
גזיר אשם מצורע אשם תלוי שחיטתן בצפון וקבול
דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע
ונאכלין לפניו מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום
ולילה עד חצות : התורה ואיל גזיר קדשים קלים שחיטתן
בכל מקום בעורה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע
ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד
חצות : המזרם מהם כיוצא בהם אלא שהמזרם נאכל לפתנים
לנשיהם

לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם שְׁלֵמִים קְרָשִׁים קְרִישִׁים שְׁחִיטָתָן
 בְּכָל מְקוֹם בַּעֲוֶרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְנֹת שֶׁהֵן אֲרַבְעַת
 וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אֶרֶס בְּכָל מֵאֵכֶל לְשֵׁנֵי יָמִים וְלִילָה
 אַחֵר : הַמּוֹרֵם מֵהֶם בִּיּוֹצֵא כֹהֵם אֵלָּא שֶׁהַמּוֹרֵם נֹאכֵל לְבַדְהֵינִים
 לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם : הַבְּכוֹר וְהַמְעִשֵׂר וְהַפֶּסַח
 קְרָשִׁים קְרִישִׁים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בַּעֲוֶרָה וְדָמָן טָעוֹן מִתְנֵה
 אַחַת וּבְלֶבֶד שִׁתָּן כְּנֶגֶד הַיָּסוּד שְׁנֵה בְּאִכִּילָתָן הַבְּכוֹר
 נֹאכֵל לְכֹהֲנִים וְהַמְעִשֵׂר לְכָל אֶרֶס וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר
 בְּכָל מֵאֵכֶל לְשֵׁנֵי יָמִים וְלִילָה אַחֵר : הַפֶּסַח אֵינּוּ נֹאכֵל
 אֵלָּא בְּיִלְדָה וְאֵינּוּ נֹאכֵל אֵלָּא עַד חֲצוֹת וְאֵינּוּ נֹאכֵל אֵלָּא
 לְמַגּוּיָיו וְאֵינּוּ נֹאכֵל אֵלָּא צְלִי :

דְּבִי יִשְׁמַעְיָא אָמַר : בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת
 מְקַל וְחֹמֶר מְגֻזָּה שׁוֹחַ מְבַנֵּן אֵב וּבָתוּב אַחֵר :
 מְבַנֵּן אֵב וְשֵׁנֵי כְּתוּבִים מְבַלֵּל וּפְרֵט מְפָרֵט וּכְלָל כְּלָל
 וּפְרֵט וּכְלָל : אִי אֵתָה רֵן אֵלָּא כַּעֵין הַפְּרֵט מְבַלֵּל שֶׁהוּא
 צְרוּךְ לְפָרֵט וּמְפָרֵט שֶׁהוּא צְרוּךְ לְכָלֵל וְכֵל דְּבַר שֶׁהוּא
 בְּכָלֵל וְיִצֵּא מִן הַכָּלֵל לְלַמֵּד : לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצֻמוֹ יֵצֵא
 אֵלָּא לְלַמֵּד עַל הַכָּלֵל כִּלּוֹ יֵצֵא : וְכֵל דְּבַר שֶׁהוּא בְּכָלֵל
 וְיִצֵּא לְטָעוֹן טָעוֹן אַחֵר שֶׁהוּא כַּעֲנִינּוֹ יֵצֵא לְהַקֵּל וְלֹא
 לְהַחְמִיר : וְכֵל דְּבַר שֶׁהוּא בְּכָלֵל וְיִצֵּא לְטָעוֹן טָעוֹן אַחֵר
 שֶׁלֹּא כַּעֲנִינּוֹ יֵצֵא לְהַקֵּל וְלְהַחְמִיר : וְכֵל דְּבַר שֶׁהוּא בְּכָלֵל
 וְיִצֵּא לְדוֹן בְּדַבַּר חֲדָשׁ : אִי אֵתָה יָכוֹל לְהַתְּחִירוֹ לְכַלְלוֹ עַד
 שִׁיחְזִירוֹ הַכְּתוּב לְכַלְלוֹ בְּפִירוּשׁ : וְדַבַּר הַלְּמַד מֵעֲנִינּוֹ
 וְדַבַּר הַלְּמַד מִסּוּפּוֹ : וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת
 זֶה : עַד שִׁיבֵא הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בִּינֵיהֶם :

יְהוּדָה בֶּן תִּימָא אָמַר הָיוּ עוֹ בְּנֶמֶר וְקָל בְּנֶשֶׁר וְרֵץ בְּצִבִי
 וְנִבּוֹר

וְנִבּוֹר כְּאִרֵי לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אֲבִיךָ שְׁבַשְׁמִים : הוּא הִיָּה
 אָמַר עוֹ פְּנִים לְגִיהֵנָם וּבִשְׁת פְּנִים לְגַן עֵדֶן :
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּכַנֵּה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנְךָ בְּלִבְכֶם שְׁלָם :

ואומר קדיש ררבנן

הוֹדוּ לֵי קִרְאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעִמּוֹם עֲלִילוֹתָיו : שִׁירוּ לוֹ
 זְמֵרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נְפְלְאוֹתָיו : הַתְּהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁ
 יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ : דְרָשׁוּ יְיָ וְעוֹוּ בְּקִשׁוֹ פְּנֵי תְּמִיד : זְכוּ
 נְפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מוֹפְתָיו וּמִשְׁפָּטָיו פִּיהוּ : זְרַע יִשְׂרָאֵל
 עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו : הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו :
 זָכַר לַעֲוֹנֵם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוָּה לְאַלְפֵי דוֹר : אֲשֶׁר בָּרַת אֶת
 אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק : וְיַעֲמִידָה לְיַעֲקֹב לְחֵק לְיִשְׂרָאֵל
 בְּרִית עוֹלָם : לְאֹמֵר לְךָ אֲתָן אֶרֶץ כְּנַעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם :
 בְּהִיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ : וְיִתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל
 גּוֹי וּמִמַּמְלַכְתָּה אֶל עַם אַחֵר : לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֶׂקֶם וְיִוָּכַח
 עֲלֵיהֶם מְלָכִים : אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁחֵי וּבְנִבְיָאֵי אֶל תִּרְעוּ :
 שִׁירוּ לֵי כָל הָאָרֶץ בְּשֵׁרוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם יִשׁוּעָתוֹ : סִפְרוּ
 בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נְפְלְאוֹתָיו : כִּי גִדּוֹל יְיָ וּמְהַלָּל
 מְאֹד וְנִזְרָא הוּא עַד כָּל אֱלֹהִים : כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים
 אֱלִילִים : וְיְיָ שְׁמַיִם עָשָׂה : הוֹד וְהַדָּר לְפָנָיו עוֹז וְחִדְוָה
 בְּמִקּוֹמוֹ : הִבּוֹ לֵי מִשְׁפַּחוֹת עַמִּים הִבּוֹ לֵי כְּבוֹד וְעוֹז : הִבּוֹ
 לֵי כְּבוֹד שְׂמוֹ שְׂאוֹ מִנְחָה וּבָאוּ לְפָנָיו הַשְׁתַּחֲוִי לֵי בְּתַדְרַת
 קְדֹשׁ : חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ אֶף תְּכוֹן תִּבֵּל כָּל תְּמוּט :
 יִשְׁמַחוּ הַשְּׁמַיִם וְתַגַּל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ : יִרְעֵם
 הַיָּם וּמְלוֹאוּ יַעֲלוּץ הַשָּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ : אוֹ יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר

מלפני

מלפני יי כי בא לשפוט את הארץ : הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו : כיצ ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לישם קדשך להשתבח בתהלתך : ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליי : דוממו יי אלהינו והשתחוו להלם דגליו קדוש הוא : דוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו : והוא רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : אהה יי לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני : זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המת : הנו עון יאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים : נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא גותן עון ותעצמות לעם ברוך אלהים :

אל נקמות יי אל נקמות הופיע : הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים : ליי הושיעה על עמך ברבך סלה : יי צבאות עמנו משנב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בוטח בך : יי הושיעה המלך ועגנו ביום קראנו : הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם : נפישנו חתה ליי עורנו ומנגנו הוא : כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו : יהי חסדך יי עלינו באשר יחלנו לך : הראנו יי חסדך וישעך תתן לנו : קומה עורתה לנו ופרנו למען חסדך : אנכי יי אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו : אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו : ונאני בחסדך בטחתי וגל לבי בישועתך אשרירה ליי כי גמל עלי :

(כחוכה חומרים מזמור שיר חנכת הבית לדוד :)

אדוממך יי כי דליתני ולא שמחת אויבי לי : יי אלהי שועתי

שועתי אלהי ותרפאני : יי העלית מן שאור נפשי חייתי מירדי בור : זמרו ליי חסידיו והודו לזכר קדשו : כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ליון בכי ולבקר רנה : ואני אמרתו בשלוי בר אמוט לעולם : יי ברצונך העמדתה להררי עיו הסתרת פניך הייתי נבהל : אלהי יי אקרא ואל יי אתחנן : מרה בצע ברמי ברדתי אל שחת היורד עפר הוגיר אמתך : שמע יי וחנני יי היה עוזר לי : הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאורני שמחה : למען זמרך כבוד ולא ידום יי אלהי לעולם אודך :

לרוד ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו : ברכי נפשי את יי ואל תשכחי כל גמוליו : הסולח לכל עונכו הרופא לכל תחלואיכו : הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים : המשכוע בטוב ערוך תתחדש כנשר נעורייכי : עושה צדקות יי ומשפטים לכל עשוקים : יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו : רחום וחנן יי אך אפים ורב חסד : לא לנצח יריב ולא לעולם ישור : לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמר עלינו : כי כנבוה שמים על הארץ כבר חסדו על יראיו : ברחוק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו : ברחם אב על בנים רחם יי על יראיו : כי הוא ידע יצרנו וזכור כי עפר אנחנו : אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ : כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו : וחסד יי מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים : לשמרי בריתו ולזוכרי פקדיו לעשותם : יי בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה : ברכו יי מלאכיו גבורי כח עשי דברו לשמוע בקול דברו : ברכו יי כל צבאו משרתיו עשי רצונו : ברכו יי כל מעשיו בכל מקומות ממשלתי

מְשַׁלְתִי בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יי :

(כשכח תשובה אומרים יי הוא האלהים יי הוא האלהים : כ"פ)

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יְמַלֹּךְ לְעוֹלָם וָעַד : כ"פ

וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ כִּיּוֹם הַזֶּה יי אַחַד וְשֵׁמוֹ

אַחַד : הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּלֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת

לְשֵׁם קְדֹשְׁךָ לְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְיֶיךָ : בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן הַלְלוּיָהּ : כָּל

הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה יְהִי הַלְלוּיָהּ : וְשֵׁ כוֹסְגוֹס לֹמֵר

לְמַנְצָה בְּנִינְנוֹת מוֹמֹד שִׁיר : אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וְיִבְרַכְנוּ יָאֵר

פְּנֵי אֲתָנוּ סְלָה : לְדַעַת כְּאֶרֶץ דְּרַבְּךָ בְּכָל גּוֹיִם

יִשְׁמַחְךָ : יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים בְּכֶם : יִשְׂמָחוּ

וְיִרְנְנוּ לְאֵמִים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשׂוֹר וּלְאֵמִים בְּאֶרֶץ תִּנְחַם

סְלָה : יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם : אֶרֶץ נִתְּנָה

יְבִילָה וְיִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : וְיִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים וְיִרְאוּ אוֹתוֹ

כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ : ע"ב

לְמַנְצָה מוֹמֹד לְדוֹד : הַשְּׁמִים מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה

יְדֵיו מְגִיד רַקִּיעַ : יוֹם לְיוֹם יִבְעֵ אִמֹר וּלְיָלֵה

לְלֵילָה יִחוּהָ דַעַת : אֵין אִמֹר וְאֵין הִבְרִים בְּלִי נִשְׁמַע קוֹדֶם :

בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תִכַּד מְלִיחָם לְשִׁמְשׁ שֵׁם אֱהָל

בָּהֶם : וְהוּא כִּחְתָן יוֹצֵא מִחַפְתּוֹ יִשִּׁישׁ כְּנֶכְדָר לְרוּץ אֶרֶץ :

מִקְצֵה הַשְּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָר

מִחַפְתּוֹ : הַזֹּרֵת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוֹת יי נֶאֱמָנָה

מִחֲבוּמַת פְּתֵי : פְּקוּדֵי יי יִשְׁרִים מְשִׁמְחֵי לֵב מֵצוֹת יי בְּרַח

מֵאִירַת עֵינָיִם : יִרְאֵת יי טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד מִשְׁפְּטֵי יי

אֵמֶת צְדָקוֹ יִחְדוּ : הַנְּחַמְדִים מוֹהֵב וּמְפוֹ רֵב וּמְתוֹקִים מוֹדֵבֵשׁ

וְנִפְתַּת צוֹפִים : גַּם עֲבֹדְךָ נִזְרָר בָּהֶם בְּשִׁמְרֵם עֲקֵב רֵב :

לְשִׁנְאוֹת מִי וְכִין מְנַסְתְּרוֹת נִקְנִי : גַּם מוֹדִים חֲשַׁךְ עֲבֹדְךָ אֵל

זְמַשְׁלוֹ כִּי אִזְ אֵיתָם וְנִקְיָתִי מִפְּשַׁע רָב : יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי

וְהִנְיִן לְכִי לִפְנֵיךָ יי צוּרֵי וְנֶאֱלִי :

רְנְנוּ צְדִיקִים בְּיִי לְיִשְׂרָיִם נֶאֱוָה תִּהְיֶה : הוֹדוּ לֵי כְבוֹד

בְּנֶבֶל עֲשׂוֹר וְזָמְרוּ לוֹ : שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הִיטִיבוּ

גַּזְן כְּתְרוּעָה : כִּי יִשָּׁר דְּבַר יי וְכֵד מַעֲשֵׂהוּ בְּאִמּוֹנָה : אֱהָב

צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יי מְלֹאָה הָאָרֶץ : בְּדַבְּרֵי יי שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ

וְזָרוּחַ פִּי כָל צְבָאִם : כִּנֵּס כְּנֶד מִי הַיּוֹם נוֹתָן בְּאוֹצְרוֹת

תְּהוֹמוֹת : יִירָאוּ מִי כָל הָאָרֶץ מִמְּנוּ יִגּוּרוּ כִּד יוֹשְׁבֵי תֵבֵל :

כִּי רֵוָא אִמֹר וְיִחְיִי הוּא צוּה וְיַעֲמֹד : יי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם

הַנִּיא מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים : עֲצַת יי לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מִחֲשָׁבוֹת לְבוֹ

לְדַר וְדַר : אֲשֶׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יי אֱלֹהָיו הָעַם כָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ :

מִשְׁמִים רִבִּיט יי רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָרֶץ : מִמְּכוּן שְׁבֵתוֹ

הַשְּׁנִיחַ אֵל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : הַיּוֹצֵר יַחַד לְכֶם תְּמַכִּין אֵל

כָּל מַעֲשֵׂיהֶם : אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בְּרִב־חַיִל גְּבוּר לֹא יִצְלַל

בְּרִב־כַּח : שְׁקַר הַסּוֹס לְתִשׁוּעָה וּבְרוּב חֵילוֹ לֹא יִמְלֹט : הַגָּה

עֵין יי אֵל יִרְאוּ לְמִיחֲלִים לְחַסְדּוֹ : לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם

וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעֵב . נַפְשָׁנוּ חֲכָתָה לֵי עוֹרְנוּ וּמִנְנָנוּ הוּא : כִּי

כּוֹ יִשְׁמַח לְבָנוּ כִּי בִשֵׁם קְדָשׁוֹ בְּטַחְנוּ : יְהִי חֲסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ

בְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ :

לְדוֹד בְּשִׁנּוֹתָ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וּיְגַרְשֵׁרוֹ וְיִלָּךְ :

אֲבָרְכֶךָ אֶת יי בְּכָל עֵרַת תְּמִיד תִּהְיֶה כְּפִי : בְּיִי

תִּתְחַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנוּיִם וְיִשְׂמָחוּ : גִּדְלוּ לֵי אֲתִי וְנִרְוּמָה

שָׂמוּ יַחְדוּ : דְּרִשְׁתִּי אֶת יי וְעַנְנִי וּמִכָּל מַגְדוֹתֵי הַצִּילָנִי :

הַבִּיטוּ אֵלָיו וְנַחְרוּ וּפְנִיחָם אֵל יִחְפְּרוּ : זֶה עֵנִי קְרָא וְיִי שְׁמַע

וּמִכָּל צְרוּתָיו הוֹשִׁיעֵנו : הַגָּה מְלֹאךְ יי סְכִיב לִירְאָיו וְיִחַלְצֵם :

טעמו וראו כי טוב יי אשרי הגבר יחסה בו : יראו את יי
 קדשו כי אין מחסור ליראיו : כפירים רשו ורעבו ודורשו
 יי לא יחסרו כל טוב : לכו בנים שמעו לי יראת יי אלמדכם :
 מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב : נצור לשונך
 מרע ושפתך מדבר מרמה : סוד מרע ועשרה טוב בקש
 שלום ורדפהו : עיני יי אל צדיקים ואזניו אל שועתם : פני
 יי בעשי רע להכרית מארץ זכרם : צעקו ויי שמע ומכל
 צרותם הצילם : קרוב יי לנשברי לב ואת רכאי רוח ישוע :
 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יי : שומר כל עצמותיו
 אחת מהנה לא נשברה : תמותת רשע רעה ושנאי צדיק
 יאשמו : פודה יי נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו :
 תפלה למשרה איש האלהים אלני מעון אתה היית לנו
 בדר ודר : בטרים הרים ידרו ותחולל ארץ ותבל
 ומעולם עד עולם אתה אל : השב אנוש עד דבא ותאמר
 שוכני בני אדם : כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
 ואשמורה בלילה : זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלוף :
 בבקר יציץ וחלה לערב ימולל ויבש : כי כלינו כבאפך
 ובחמתך נבהלנו : שחה עונותינו לנגדך עלמנו למאור
 פניך : כי כל ימינו פנו כעברתך כלינו שנינו כמו הגה :
 ימי שנותינו כהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה
 ורחבם עמד ואון כי נו היש נעפה : מי יודע עוז אפך
 וכיראתך עברתך : למנות ימינו בן הודע ונביא רבב חכמה :
 שוכה יי עד מהי והנחם על עברתך : שבענו בבקר חסדך
 ונרננה ונשמחה בכל ימינו : שמחנו בימות עניתנו שנות
 ראינו רעה : יראה אל עברתך פעלך ותדרך על בניהם :
 יהי נועם אלני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
 ומעשה

ומעשה ידינו כוננה :

ישב בסתר ערוין בצל שדי יתלונן : אמר ריי מחסי ומצודתי
 אלהי אכטח בו : כי הוא צילך מפח יקחש מדבר
 חיות : באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסוחרה
 אמתו : לא תירא מפחד לילה מתן ועוף יומם : מדבר
 כאפל יהלוד מקטב ישוד צהרים : אפל מצדך אלה ורכבה
 מימינך אליך לא יגש : רק בעיניך תביט ושלמת רשעים
 תראה : כי אתה יי מחסי ערוין שמת מעונך : לא תאנה
 אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך : כי מלאכיו יצוה לך
 לשמרך בכל דרכיך : על כפיים ישאונך פן תגוף באבן
 רגלך : על שחל ופתן תדרוך תרמוס כפיר ותנון : כי כי
 חשק ואפלטוהו אשגבהו כי ידע שמי : יקראני ואענהו עמו
 אנכי בצרה אחצוהו ואכבדהו : ארך ימים אשביעו
 ואראהו בישועתי :

מומר שירו ליי שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו
 ימינו וזרוע קדשו : הודיע יי ישועתו לעיני הגוים
 גדה צדקתו : זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל
 אפסי ארץ את ישועת אלהינו : הריעו ליי כל הארץ פצחו
 ורננו וזמרו : זמרו ליי בכבוד וקול זמרה : בחצוצרות
 וקול שופר הריעו לפני המלך יי : ירעם הים ומלאו חבל
 וישבי בה : נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו : לפני יי כי
 בא לשפט הארץ ושפט חבל בצדק ועמים במישרים :
 שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עורי : עורי
 מעם יי עשה שמים וארץ : אל יתן למוט רגלך אל
 יגום שמרך : הנרה לא יגום ולא יישן שומר ישראל : יי
 שומרך יי צלך על יד ימינך : יומם השמש לא יכבה וירח
 בלילה

בְּלִילָה : יי וְיִשְׁמַרְךָ מִכָּל רָע וְיִשְׁמַר אֶת נַפְשְׁךָ : יי וְיִשְׁמַרְךָ צִאתְךָ וּבֹאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחֲרֵי בְּאוֹמְרִים לִי בַּיּוֹם הַזֶּה : יי גִּלְךָ : עֹמְדוֹת הָיוּ רְגִלֵינוּ בְּשַׁעְרֵיךָ יְרוּשָׁלַם : ירוּשָׁלַם הַכְנִינִי כְּעִיר שְׁחָבְרָה לָהּ יַחְדָּו : שָׁשָׂם עָלַי שְׂבָטִים שְׂבָטֵי יְהוָה עֲרִיֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יי : כִּי שָׁמָּה יוֹשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפַּט כִּסְאוֹת לְבַיִת הָדוֹד : שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם וְשְׁלוֹ אַהֲבִיךָ : יְהִי שְׁלוֹם כַּחֲלִיךְ שְׁלוֹהָ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ : לְמַעַן אֲחִי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ : לְמַעַן בַּיִת יי אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶלֶיךָ נִשְׁאֲתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַשָּׁמַיִם : הִנֵּה כְּעֵינַי עֹבְרִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינַי שֹׁפְחִי אֶל יַד גְּבַרְתָּהּ בֵּן עֵינֵינוּ אֶל יי אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנְנוּ : חַנְנוּ יי חַנְנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בּוֹ : רַב־תְּשַׁבַּח לָהּ נַפְשֵׁנוּ הַלְעַג הַשְּׂאֲנָנִים הִבּוֹ לְנָאִי יוֹנִים :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לִילֵי יי שֶׁהָיָה לָנוּ יְאֹמַר נָא וְיִשְׂרָאֵל : לִילֵי יי שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם : אִזְּוֵי חַיִּים בְּלַעֲוֵנוּ בְּחַרּוֹת אָפֶס כֵּנוּ : אִזְּוֵי הַמַּיִם שִׁטְפוּנוּ נַחֲלָה עֹבֵר עַל נַפְשֵׁנוּ : אִזְּוֵי עֹבֵר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַיּוֹדוּנִים : בְּרוּךְ יי שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ מִרְחָף לְשִׁנֵּיהֶם : נַפְשֵׁנוּ כַּצֶּפֶר נִמְלֶטָה מִפֶּחַ וְיִקְשִׁים הַפֶּחַ נִשְׁבַּר וְנִחַנְנוּ נִמְלֶטְנוּ : עֹדְרָנוּ בְּשֵׁם יי עוֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ : הַחֲלִינֵנוּ הַחֲלִינוּ אֶת שֵׁם יי הַחֲלִינוּ עֲבָדֵי יי : שְׁעוּמְרִים בְּכִית יי בְּחֲצֹרוֹת בַּיִת אֱלֹהֵינוּ : הַחֲלִינֵנוּ כִּי טוֹב יי וְזָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים : כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לֹו יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ : כִּי אָנֹכִי יָדַעְתִּי כִּי גְדוֹל יי וְאֲדֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹהִים : כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יי עֹשֶׂה בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בְּיָמֵינוּ וְכֹל תְּהוֹמוֹת : מַעֲלָה נְשִׂאִים מִקְצָה

מִקְצָה הָאָרֶץ בְּרִקִּים לְמַטֵּר עֹשֶׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו : שְׁחָבְרָה בְּכִוְרֵי מִצְרַיִם מֵאֲדָם עַד בְּהֶמָּה : שְׁלַח אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם כַּפְרֵעָה וּבְכָל עֲבָדָיו : שְׁחָבְרָה גֹיִם רַבִּים וְהִרְג מַלְכִים עֲצוּמִים : לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֲמּוּרִי וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וְכָל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן : וְנָתַן אֶרֶצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲמּוֹ : יי שִׁמְךָ לְעוֹלָם יי זְכָרְךָ לְדוֹר וָדוֹר : כִּי יִדְוִן יי עֲמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנַחֵם : עֲצָבֵי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְהַחַב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם : פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ : אֹנִיִּם לָהֶם וְלֹא יֵאוּיְנוּ אָף אִין יֵשׁ רוּחַ כְּפִיהֶם : כְּמוֹתֶם יְהִי עֹשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בּוֹטַח בָּהֶם : בַּיִת יִשְׂרָאֵל בְּרַכּוֹ אֶת יי בַּיִת אַהֲרֹן בְּרַכּוֹ אֶת יי : בַּיִת הַרְוִי בְּרַכּוֹ אֶת יי וְרֵאֵי יי בְּרַכּוֹ אֶת יי : בְּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם הַחֲלִינֵנוּ :

הִזְדוּ לִי כִּי טוֹב הוֹדוּ לְאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים הִזְדוּ לְאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ לַעֲשֵׂה הַשְּׁמַיִם בְּתַכּוּנָה לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִּים אֶת הַשָּׁמַשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בְּיוֹם אֶת הַיָּרֵחַ וּכּוֹכְבֵי־הַמַּשְׁלוֹת בְּלִילָה לְמַכָּה מִצְרַיִם בְּכַכּוּרֵיהֶם וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם בְּיַד חֹזֶקָה וּבְדוֹעַ נְטוּיָה לְגוֹזֵר יָם סוּף לְגוֹזֵרִים וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכּוֹ

וְגַעַר פְּרַעַה וְחִילוֹ בַיּוֹם סוּף
 לְמוֹלִיךְ עִמּוֹ בְּמִדְבָּר
 לְמַכַּח מְלָכִים גְּדֹלִים
 וַיַּחְרוֹג מְלָכִים אֲדִירִים
 לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
 וַיִּלְעֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
 וַיִּנְתֵּן אֶרֶצָם לְנַחֲלָה
 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדָה
 שְׁבַשְׁפְּלָנוּ וְזָכַר לָנוּ
 וַיִּפְרָקֵנוּ מִצְרַיִנוּ
 גִּיתוֹן לַחֵם לְכָל בָּשָׂר
 הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם
 בְּרוּךְ שְׂאֵמֶר וְהוֹדוּ הָעוֹלָם בְּרוּךְ אֲזַמֵּר וְעִישָׂה בְּרוּךְ גִּזְוֹר
 וּמְקַיִם בְּרוּךְ עֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל
 הָאָרֶץ בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַכְּבִיּוֹת בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב
 לִירֵאָיו בְּרוּךְ מַעֲבִיר אֶפְלָה וּמְבִיא אוֹרָה בְּרוּךְ אֵל חַי
 לַעֲדָה וְקַיָּם לְנֶצַח בְּרוּךְ שְׂאֵין דְּפָנָיו עוֹלָה וְלֹא שְׂכַחַה וְלֹא
 מִשׁוּא פָּנִים וְלֹא מִקַּח שָׂחַד צְדִיק הוּא בְּכָל דְּרָכָיו וְחֹסֵיד
 בְּכָל מַעֲשָׂיו בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּרוּךְ הַמַּנְחִיל מְנוּחָה
 לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שַׁבַּת קָדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׂמוֹ
 וּבְרוּךְ זָכָר לְעוֹלָמֵי עַד בְּרוּךְ אֲתָה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּרוֹשׁ אֵב הַרְחֵמֵן מְהֵלֵל בְּפִי עַמּוֹ
 מְשַׁבַּח וּמְפֹאֵר בְּלִשׁוֹן כָּל חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו וּבְשִׁירֵי דָוִד
 עֲבָדֶיךָ נַחֲלֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחֹת וּבְזִמְרוֹת נַהֲדֶיךָ
 נְגַדֶיךָ נִשְׁבַּחְךָ נִפְאָרְךָ נְרוֹמְמְךָ נְמַלְיֶכְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ
 וְנַעֲרִיצְךָ וְנַזְכִּיר שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים
 מְשַׁבַּח

מְשַׁבַּח וּמְפֹאֵר שְׂמוֹ עַד עַד : בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהֵלֵל
 בְּשִׁבְחֹת :

וט אומרים ברוך שאמר זה על דרך מקבלה שסיף פיו תיבות

בְּרוּךְ שְׂאֵמֶר וְהִיָּה הָעוֹלָם בְּרוּךְ הוּא בְּרוּךְ אֲזַמֵּר וְעִישָׂה
 בְּרוּךְ גִּזְוֹר וּמְקַיִם בְּרוּךְ עֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית בְּרוּךְ
 מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַכְּבִיּוֹת בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם
 שְׂכָר טוֹב לִירֵאָיו בְּרוּךְ חַי לַעֲדָה וְקַיָּם לְנֶצַח בְּרוּךְ פּוֹדֶה
 וּמַצִּיל בְּרוּךְ שְׂמוֹ בְּרוּךְ אֲתָה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַאֵל
 אֵב הַרְחֵמֵן מְהֵלֵל בְּפִי עַמּוֹ מְשַׁבַּח וּמְפֹאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו
 וְעַבְדָּיו וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבָדֶיךָ נַחֲלֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחֹת
 וּבְזִמְרוֹת וְנַגְדֶיךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ וְנְמַלְיֶכְךָ וְנַזְכִּיר שְׁמֶךָ
 מְלַכְנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפֹאֵר עַד
 עַד שְׂמוֹ הַגָּדוֹל בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהֵלֵל בְּשִׁבְחֹת : עֵיב
 מְזַמֵּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבַּת : טוֹב לְהוֹדוֹת לַיי וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
 עֲלֵינוּ : לְהַגִּיד בְּכֶקֶר חֲסִידֶיךָ וְאִמּוֹנֶתְךָ בְּלִילוֹת : עֲלֵי
 עֹשֶׂה וְעָלֵי נִבְרַע עֲלֵי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוּר : כִּי שִׂמְחַתְנִי יי בְּפַעֲלֶיךָ
 בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַגֵּן : מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי מֵאֵד עַמְּקוֹ
 מְחַשְׁבוֹתֶיךָ : אִישׁ בְּעַד רֹא יַדַע וּכְסִיל רֹא יִבִּין אֵת זֹאת :
 בְּפִרוֹת רִשְׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְצוּ כָל פְּעָלֵי אֵין לְהַשְׁמָדָם
 עַד עַד : וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם יי : כִּי הִנֵּה אֲוִיבְךָ יי כִּי הִנֵּה
 אֲוִיבְךָ יֵאָבְדוּ וַיִּתְפָּרְדּוּ כָל פְּעָלֵי אֵין : וְתָרַם כְּרֹאֵם קָרְנֵי
 בְּלוֹתֵי בְּשִׁמּוֹן רַעֲנָן : וְתִבְטַע עֵינֵי בְּשׁוּרֵי בְּקַמִּים עֲלֵי מְרַעִים
 תִּשְׁמַעְנָה אֲזוּנֵי : צְדִיק בְּתַמָּר יִפְרַח בְּאֵרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגַּח :
 שְׁתוּלִים בְּכִית יי בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ וּפְרִיחוּ : עוֹד יִנּוּבִין
 בְּשִׁיבַח הַשָּׁנִים וְרַעֲנָנִים יִתִּיו : לְהַגִּיד כִּי יִשָּׂר יי צוּרֵי וְלֹא
 עֹלְתָה

עולתה בו :

י מלך גאות לבש לבש יי עו התאזר אף תבון תכל כל
תמוט : נכון כסאך מאז מעולם אתה : נשאו נהרות יי
נשאו נהרות קולם ישאו נהרות הכים : מקולות מים רבים
אדירים משברי ים אהיר כמרום יי : עדתך נאמנו מאד
לביתך נאנה קדש יי לארך ימים :

יחי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו : יחי שם יי מבורך
מעתה ועד עולם : ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם
יי : רם על כל גוים יי על השמים כבודו : יי שמך לעולם
יי וברך לדר ודר : יי בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל
משלה : ישמחו השמים ותהל הארץ ויאמרו בגוים יי מלך :
יי מלך יי מלך יי ומלוך לעולם ועד : יי מלך עולם ועד
אברו גוים מארצו : יי הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים :
רבות מחשבות בלב איש ועצת יי היא תקום : עצת יי
לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר : כי הוא אמר ויהי
רוח צור ויעמד : כי בחר יי בציון אוה למושב לו : כי
יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו : כי לא ישט יי עמו
ונחלתו לא יעזוב : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה
להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : יי הושיעה המלך יעננו
ביום קראנו :

אשרי יושבי ביתך עיר ותלויך סלה : אשרי העם שכבת
לו אשרי העם שוי אלהיו :

תהלה לרנה ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד :
גדול יי ומחלל מאד ולגדלתו אין חקר : הור דודר ישבת
מעשיך ונבורתך יגירו : תבר כבוד הונך ורכרי נפלאתך
אשיחה

אשיחה : ועוזו נראותך יאמרו וגדלתך אספרנה : זכר
רב טובך וביעו וצדקתך ירננו : חנון ורחום יי ארך אפים
וגדלתחסד : טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו : יודוך יי
כל מעשיך וחסדיך יברכוכה : כבוד מרכותך ואמרו
וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר
מלכותו : מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל הור
ודר : סומך יי לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים : עיני
כל אלוך ישברו ואתה נתן להם את אכלם בעתו : פותח
את ירך ומשביע לכל חי רצון : צדיק יי בכל הרביו וחסיד
בכל מעשיו : קרוב יי לכל קוראיו לכר אשר יקראהו
באמת : רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם :
שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמוד : תהלת
יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו
נברך יה מעתה ועד עולם הללויה

הללויה הללי נפשי את יי : אהללה יי פתי אומרה לאלהי
בעורי : אל תבטחו בגדיבים בכן אדם שאין לו
תשועה : תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום תהיה אברו
עשתונותיו : אשרי שאל יעקב בעורו שברו עז יי אלהיו :
עשה שמים וארץ את הים ואת כל אשר כם השומר אמת
לעולם : עושה משפט לעשוקים נתן להם לרעים יי מתיר
אסורים : יי פוקח עורים יי זוקף כפופים יי אהב צדיקים :
יי שמר את גרים יתום ואלמנה יעורר ודרך רשעים יעות :
ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאות תהלה : בונה
ירושלם יי נדתי ישראל יכנס : הרופא לשבורי
לב ומחבש לעצבותם : מונה מספר לכוכבים כללם שמות

יִקְרָא : גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב כֹּחַ לְחִבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפֵּר : מְעוֹדָד
עֲנִיִּים וְיִ מְשֻׁפָּל רְשָׁעִים עַדֵי אֶרֶץ : עֲנֵנו לֵוִי בְּתוֹדָה וְזָמְרוּ
לְאֱלֹהֵינוּ כְּכִנּוֹר : הַמִּכְסֶּה שְׁמַיִם בְּעֵבִים הַמְכִיז לְאֶרֶץ מִטָּר
הַמְצַמֵּית הַרִים חֲצִיר : נוֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה לְבָנֵי עֶרְב אֲשֶׁר
יִקְרָאוּ : לֹא כְנֻבֹרֶת הַפּוֹס יַחְפֵּץ לֹא בְשִׁקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה :
רוֹצֵה וְיִ אֶת יִרְאִיו אֶת הַמִּיחֲלִים לְחִסְדּוֹ : שְׁבַחֵי יְרוּשָׁלַם
אֶת יִ הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן : כִּי חוֹק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בְּכַךְ בְּגִיד
בְּקִרְבֶּךָ : הַשֶּׁם גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם חֶלֶב חַטִּים וְשִׁבּוּעַד : הַשְׁלַח
אֲמַרְתָּו אֶרֶץ עַד מֵהַרְרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ : רַגְלוֹתָן שְׁלֵג בְּצִמֵר
כְּפוֹר כְּאֶפֶר יַפּוֹר : מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ כְּפֶתִים לִפְנֵי קִרְתּוֹ מִי
יַעֲמֵד : יִשְׁרַח דְּבָרוֹ וַיִּמְסַם יִשָּׁב רִחוֹ וַיִּזְרוּ מַיִם : מִגִּיד
דְּבָרָיו רַבְעַקֵב חָקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל : לֹא עֲשָׂה כֵן לְכֹל
גִּוִי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי יַדְעוּם הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֶת יִ מִן רֶשְׁמִים הַלְלוּהוּ בְּמַרְזָמִים :
הַלְלוּהוּ בְּלִ מְלֹאכֵיו הִלְלוּ בְּלִ צְבָאָיו : הַלְלוּהוּ
שְׁמֵשׁ וַיִּרַח הַלְלוּהוּ כֹל כּוֹכְבֵי אוֹר : הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם : יְהַלְלוּ אֶת שְׁם יִ כִּי הוּא צוּה
וְנִבְרָאוּ : וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקֻנָתָן וְלֹא יַעֲבוֹר : הַלְלוּ
אֶת יִ מִן הָאֶרֶץ תְּנִינִים וְכֹל תְּהוֹמוֹת : אֲשֶׁר וּבְרַד שְׁלֵג וְקִיטוֹר
רוּחַ סַעֲרָה עוֹשֶׂה דְּבָרוֹ : הַהָרִים וְכֹל גְּבוּעוֹת עֵץ פְּרִי וְכֹל
אֲרָזִים : הַחַיָּה וְכֹל בְּהֵמָה רִמֵּשׁ וְצִפּוֹר כִּנָּף : מְרִכֵי אֶרֶץ
וְכֹל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכֹל שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ : בַּחֲזִירִים וְגַם בְּתוֹלוֹת
זְקָנִים עִם נְעָרִים יְהַלְלוּ אֶת שְׁם יִ כִּי נִשְׁגַב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ
הוֹדוּ עַד אֶרֶץ וְשָׁמַיִם : וַיִּרְם קָרֵן לְעַמּוֹ תְהַלֵּה לְכֹל חֲסִידָיו
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ שִׁירוֹ לֵוִי שִׁיר חֲדָשׁ תְהַלְתּוּ בְקֹהֶל חֲסִידִים : וַיִּשְׁמַח
יִשְׂרָאֵל

יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָם : יְהַלְלוּ שְׁמוֹ
בְּמַחֲוֹל בְּתוֹף וְכִנּוֹר וְזָמְרוּ לוֹ : כִּי רוֹצֵה וְיִ בְעַמּוֹ יַפְאֵר
עֲנִיִּים בִּישׁוּעָה : יַעֲזֹזוּ חֲסִידִים בְּכִבוֹד יִרְגְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם :
רוֹמְמוֹת אֵל בְּנִרוֹנָם וְהָרַב פִּיפּוּיֹת בְּיָדָם : לַעֲשׂוֹת נִקְמָה
בְּגוֹיִם תּוֹכְחוֹת בְּלֹא מַיִם : לְאַסּוֹר מַלְכֵיהֶם בְּזָקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם
בְּכִבְלֵי בְרוֹל : לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּרוֹב הַרְרָה הוּא לְכֹל
חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֻז : הַלְלוּהוּ
בְּגִבּוֹרוֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרוֹב גְּדֹלוֹ : הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַת
שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר : הַלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמַחֲוֹל הַלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעִנֵּב : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה : כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ : כַּהֲתִיחַ

בְּרוּךְ יִ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ יִ מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם
הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ יִ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
נִפְלְאוֹת לְבַדּוֹ : וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ
אֶת כָּל הָאֶרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת יִ לְעֵינֵי כָל הַקָּהֶל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה
יִ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מַעֲוֹדָם וְעַד עוֹדָם : לֵךְ יִ
הַגְּדִלָה וְהַגְּבִירָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַחַת וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם
וּבְאֶרֶץ לֵךְ יִ הַמְּמַלְכֶה וְהַמְרַנְשָׂא לְכֹל לְרֹאשׁ : וְהַעֲשֵׂה
וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכֹל וּבִידֶךָ כֹּחַ וְגִבּוֹרָה וּבִידֶךָ
לְגִדֵל וּלְחַוֵּק לְכֹל : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ וּמְהַלְלִים
לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ : וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמְסָ עַל כָּל בְּרִיָּה
וְתַהֲלֵה : אַתָּה הוּא יִ לְבִדְךָ אַתָּה עֹשֵׂית אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם וְכֹל צְבָאָם הָאֶרֶץ וְכֹל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכֹל אֲשֶׁר
בָּהֶם וְאַתָּה מְהִיָּה אֶת בְּרָם וְצְבָאָ הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים :

אתה

אתה הוא יי האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור
בשדים ושמת שמו אברהם : ומצאת את לבבו נאמן לפניך
זכרות עמו הבדירה לתת את ארץ הפנעני החתי האמורי
והפרוי והיבנסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את הכריד כי
צדיק אתה : ותרא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם
שמעת על ים סוף : ותתן אתות ומופְרָיִים בפרעה ובכל
עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הוידו עליהם ותעש לה
שם כהיום הזה : והיִם בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים
ביבשה ואת דורפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים עוים :
ויושע יי ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל
את מצרים מת על שפת הים : וירא ישראל את
יד הַגְּדֹלָה אשר עשה יי במצרים ויראו העם את יי
ויאמנו בני ובמשה עבדו :

או ישיר משה ובני ישראל את השירה
הזאת ליי ויאמרו לאמר

אשירה ליי כי גאה גאה סוס ורכבו רמה
ביום : עני וזמרת יה
ויהי לי לישועה זה אלי ואגנהו אלהי אבי
וארוּמְנָהוּ : יי איש

מלחמה יי שמו : מרכבות פרעה וחילו
ירה בים ומבחר שלשיו
טבעו בים סוף : תהמות יבסומו ירדו
במצולות כמו אבן :

ימינך יי נאדרי בכח וברוב גאונך תהרס קמיך
תשלח חרוֹנְךָ יאכלמו בקש : וברוח אפיך
נערמו

נערמו מים נצבו כמו נד
נזלים קפאו תהמות בלב ים : אמר אויב
ארדוף אשיג אחלק שלל חרבי תורישמו ידי :
נשפת ברוחך כסמו ים צללו בעופרת במים
כאלים יי מי כמכה נאדר בקדש נורא
תהלות עושה פלא :

נשית ימינך תבלעמו
ארץ : נחית בחסדך עס זו גאלת נהלת בעוד
אל נוה קדשך : שמעו
עמים ירגזון חיל אחו ישבי פלשת : או נכהלו
ארופי אדום אירי מואב

יאחזמו רעד נמנו עליהם אימתה ופחד
כל ישבי כנען : תפוד
בגדל זרועך ידמו באבן עד יעבור עמך יי
עד יעבור עם זו קניית :

תבאמו ותטעמו לשבתך פעלת יי
מקדש אלני כוננו ידריך : יי ימלוך לעולם ועד :
יי מלכותיה קאים לעֵם ולעַמֵי עַלְמֵיָא :

כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יי עליהם את
מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים :
כי ליי רַמְלוּכָה ומושל בגוים : ועלו מושיעים בחר ציון
לשפוט את הר עשו והיתה ליי המלוכה : והיה יי למלך
על

על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אהר ושמו אהר :
נשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורוח כל בשר
תפאר ותרוםם וזכרך מלכנו תמיד מן העולם ועד
העולם אתה אל ומבדל עריך אין לנו מלך נואל ומושיע
פודה ומציל ועונה ומרחם בכך עת צרה וצוקה אין
לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה :

אלהי הראשונים והאחרונים אלוהי כר בריות ארון כר
תולדות המהלך בכל המשבחות המנהג עולמו
בחסד ובריותיו ברחמים וני ער לא ינום ולא יישן המעורר
ישנים והמקיץ נרדמים מתיח מתים ורופא חולים פוקח
עורים וזקף כפופים המשיח אלמים והמפענח נעלמים
ולך לברך אנחנו מודים :

ואלו פינו מלא שירה כים ולשוננו רנה כהמון גבוי
ושפתותינו שבח כמרחבי קנע ועינינו מאירות בשמש
וכנרם וירינו פרושות כנשרי שמים ורגלינו קלות כאילות
אין אנו מספיקין להורות לך יי אלהינו ולברך את שמך
מלכנו על אחת מאלף אלפי אקפים ורוב רבי רבבות
פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו
מלפנים ממצרים גאלתנו יי אלהינו מבית עבדים פדיתנו
ברעב ונהנו ובשבע כלפלתנו מחרב הצלתנו ומדבר
מלשתנו ומחלאים רעים ורבים הליתנו עד הנה עזרונו
בתמיד ולא עזבונו חסדיך על כן אכרים שפלתנו בנו
ורית ונשמה שנפתח באפנו ולשון אשר שמו בפינו הן
הם יורו ויברכו וישבחו ויפארו וישוררו את שמך מלכנו
תמיד כי כל פה לך יודה וכל לשון לך תשבח וכל עין
לך תצפה וכל בך לך תברע וכל קומה לפניך תשתחוה
והלכות

והלכות ויראוך וכך קרב וכליות יזמרו לשמך בדרך
שנאמר כל עצמותי תאמרנה יי מי כמוך מציל עני מהוק
ממנו ועני ואביון מגזלו : שועת עניים אתה תשמע צעקת
הדל תקשיב ותושיע וכתיב רננו צדיקים ביי לישירים
נאווה תהלה :

בפי	י	שרים	תת	ר	ומם :
ובשפתי	צ	דיקים	תת	פ	רך :
ובלשון	ח	סידים	תת	ק	דש :
ובקרב	ק	רושים	תת	ה	לל :

במקהלות רבבות עמד בית ישראל שכן חובת כל היצורים
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות

להלל לשבח לפאר לרומם להדר ולנצח ער כל
דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך : ובכן
ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש
בשמים ובארץ כי לך נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד שיר ושכחה הדר וזמרה עז וממשלה
נצח גדולה גבורה תהלה ותפארת קדושה ומלכות
ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש ומעולם ועד עולם
אתה אל ברוך אתה יי מלך גדול ומהלל בתשבחות אל
ההודאות ארון הנפלאות בורא כל הנשמות רבון כל
המעשים הבוחר בשירי זמרה מלך (אל) חי העולמים
אמן :

ותגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כדעתייה
וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויבע קץ
משיחיה וישכלל היכליה ויפרוק עמיה בחיובין וביומיכון
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :
יהא

זֶהָא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבַרְךְ לְעֵלַם לְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא וְיִתְבַרְךְ
וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוּמַם וְיִתְנַשָּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלָּל שְׁמִיָּה דְקִדְוִשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעוֹלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
שִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֲלָמָא וְאִמְרוּ אָמֵן
ואומר סזון ברכו את יי המבורך : ואומר סקטל כלתא

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכו המלכים הקדוש כדוך סוף : שהוא
ראשון וסוף אחרון ומכלעדיך אין אלסים : וסי סס ס' מבורך
מעטת ועד עולם : ושמו מרומם על כל כרעה ותכלה :

וענין בקול רס ברוך יי המבורך לעולם ועד :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך
עשה שלום ובורא את הכל : הכל יודוך והכל
ישבחוך : והכל יאמרו אין קדוש כני הכל ירוממוך סלה
יוצר הכל : האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח
ובוקע חלונֵי רקיע מוציא חמה ממקומה : ולבנה ממכון
שבתה : ומאיר לעולם כלו ויושביו שברא במדת רחמים
המאיר לארץ ולהרים עליה ברחמים : ובטובו מחדש בכל
יום תמיד מעשרה בראשית : מזה רבו מעשיך יי כלם
בחכמה עשית מלאה הארץ קנייך : המלך המרומם לבדו
מאז : המשבח והמפואר והמתנשא מימרת עולם : אלהי
עולם ברחמיו הרבים רחם עלינו : ארון ענינו צור משגבנו
מגן ישענו משגב בערנו : אין ערוך לך : ואין זולתך : אפס
בלתך ומי דומה לך : אין ערוך לך יי אלהינו בעולם הזה
ואין זולתך מלבנו לחיי העולם הבא : אפס בלתך גאלנו
לימות המשיח : ומי דומה לך : ושיענו לתחית המתים :

אל ארון על כל המעשים : ברוך ומבורך בפי כל נשמה :
גדלו וטובו מלא עולם : דעת ותכונה סוככים הורו :
המתנאה

הַמִּתְנַאֵה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ . וְנִהְדָּר בְּכַבּוֹד עַל הַמְרַבֵּבָה :
זְכוֹת וּמִשׁוֹר לְפָנָי כְּסֹאֵי . חֶסֶד וְרַחֲמִים מְלֵא כְבוֹדוֹ : שׁוֹבִים
מְאוֹרוֹת שְׁבִרָאִם אֱלֹהֵינוּ . יִצְרֵם בְּרַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל .
כַּח וּנְכוֹרָה נְתַן בְּהֵם . לְהַיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב הַבַּל . מְלֵאִים
וְיוֹ וּמְפִיקִים נוֹגֵה . נֹאֵה וְיוֹם בְּכָל הָעוֹלָם : שְׂמֵחִים בְּצִאתָם
שְׂשִׁים בְּבוֹאֵם . עוֹשִׂים בְּאִימָה רִצּוֹן קוֹנִיָּהֶם : פֶּאֶר וְכַבּוֹד
נוֹתְנִים לְשִׁמּוֹ . צְהַלְוֵה וְרַנָּה לְזִכָּר מְלִכּוֹתָיו : קָרָא לְשִׁמְשׁ
וְיִרְחֵ אִיר . רָאָה וְהִתְקִין צִוֵּית הַלְבָנָה : שֶׁבַח יִתְנוּ לָךְ כָּל
צְבָא מְרוֹם . תְּפָאֶרֶת וְגִדּוּלָה שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ :
לֵאל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים . וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלֶּה
וְיִשָּׁב עַל כְּסֵא כְבוֹדוֹ . תְּפָאֶרֶת עֲטָה לְיוֹם הַמְנוּחָה .
עֲזָנָה קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת . זֶה שִׁיר שֶׁבַח שֶׁר יוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבו
שָׁבַת אֵל מִכָּל מְלֵאכְתּוֹ . וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבַּח וְאוֹמֵר מוֹמֵד
שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת : לְפִיכֵךְ יִפְאָרוּ לָאֵל כָּל יִצְוֵרָיו שֶׁבַח וְיִקָּר
וְגִדּוּלָה וְכַבּוֹד יִתְנוּ לְמֶלֶךְ יוֹצֵר כָּל הַמְנוּחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שַׁבַּת קָדֵשׁ :

שְׁמֵךְ יי אלהינו יתקדש ויכרך יתפאר מלבנו בשמים
כמעל ועל הארץ מתחת על כל שבח מעשי ידיך
ועל מאורי אור שצרת המה ופארוך סלה :
תתברך לגצח צורנו מלבנו וגואלנו בורא קדושים ישתבח
שְׁמֵךְ לְעַד מְלַכְנוּ יוֹצֵר מִשְׁרָתִים . וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתָיו
כָּלֶם עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם . וּמְשִׁמְעִים בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל
דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם . כָּלֶם אֱהוּבִים . כָּלֶם
בְּרוּרִים . כָּלֶם גְּבוּרִים . כָּלֶם קְדוֹשִׁים . כָּלֶם עוֹשִׂים בְּאִימָה
וּבִירְאָה רִצּוֹן קוֹנִיָּהֶם . וְכָלֶם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקִדּוּשָׁה .
וּבְטַהֲרָה . בְּשִׁירָה . וּבְזִמְרָה . מְבַרְכִין . מְשַׁבְּחִין . מְפָאֲרִין .
וּמְקַדְּשִׁין

ומקדישין ומעריצין וממקיזין את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מוהר ונותנים רשות זה לזה להקדיש ליוצרים בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה קדושה כלם כאחד עונים באימה ואומרים ביראה קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעמתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יי ממקומו :

לאל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקיים ומירוחת יאמרו ותשבחות ישמעו כי הוא לבדו מרום וקדוש פועל גבורות עושה חדשות בעל מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות נורא תהלות ארון הנפלאות המחודש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית כאמור לעושה אוזרים גדולים כי לעולם חסדו והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא ברוך אתה יי יוצר המאורות :

אהבת עולם אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו אבינו מלכנו בעבור שמך הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדנו חקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם בן חתנו אבינו אב הרחמן הרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו בינה להבין להשכיל לשמוע לתלמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך ויחד לבנו לאהבה ויראה את שמך לא גבוש ולא נכלם ולא נפשל לעולם ועד כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך ורחמך יי אלהינו

אלהינו ותסדיך הרבים אל ועובנו נצח סלה ועד מהר והבא עלינו ברכה ושלוש מהרה מארבע כנפות כל הארץ ושבור עול הגוים מעל צוארנו והוליכנו מהרה קוממיות לארצנו כי אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו מלכנו לשמך הגדול באהבה להודות לך וליחדך ליראה ולאהבה את שמך ברוך אתה יי הבוחר בעמו ישראל באהבה :

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאריך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובילכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ירך והיו למוטפות בין עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך : ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם : וחרה אף יי ככם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והארמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ השוכה אשר יי נותן לכם : ושמרתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו למוטפות בין עיניכם : ולפדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובילכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות

ביתך

ביתך ובשעריך : למען ירבו ימיכם וימי בניכם על הארמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ : ויאמר יי אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אללהם ועשו להם ציצת על כנפי כנדיהם לדרותם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצה וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם :

ס"ז חור ה' אלהיכם אמת לפסלום רמ"ח מיכות

אמת וציב ונכון וקים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתקן ומקבל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו דוד ור' הוא קים ושמו קים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד קימת : ודבריו חיים וקיימים ונאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים על אבותינו עלינו ועל בנינו ועל דורותינו ועל כל הדורות ורע ישראל עבדיך : על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקים באמת ובאמונה חוק ולא יעבור : אמת שאתה רוא יי אלהינו ואלהי אבותינו מלכנו מלך אבותינו גאל אבותינו צורנו צור ישועתינו פורנו ומצילנו מעולם הוא שמך ואין לנו עוד אלהים וזלתך סלה : עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור ברום עולם מושבך ומשפטך וצדקתך עד אפסי ארץ : אמת אשרי איש שישמע למצותיך ותורתך

ותורתך ודברך ושים על לבו : אמת שאתה רוא ארון לעמך ומלך גבור לריב ריבם לאבות ובנים : אמת אתה הוא ראשון ואתה רוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע : אמת ממצרים גאלתנו יי אל הינו מבית עבדים פדיתנו כל בכוריהם הרגת ובכורך ישראל גאלת וים סוף להם בקעת וזדים טבעת וידידים עברוים ויבסו מים צריהם אחר מהם לא נותר : על זאת שבחו אהובים ורוממו לאל ונתנו ידידים ומירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקים רם ונשא גדול גבור ונורא משפיל גאים ערי ארץ מגביה שפלים עד מרום מוציא אסירים פודה עניים עוזר דלים העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו תהלות לאל עליון גאלם ברוך הוא ומבורך משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם : מי כמכה באלם יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה פלא : שירה חדשה שבחו גאוקים לשמך הגדול על שפת הים יחד ככם הודו והמליכו ואמרו יי ימלוד לעולם ועד : ונאמר גואלנו יי צבאות שמוקדוש ישראל ברוך אתה יי גאל ישראל : אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך : ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה : (בשבת תשובה אומרים וזכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו בספר חיים למענך אלהים חיים :) מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם : אתה

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע
(בקין מזריח השל) (ובחורף משיב רוח ומזריח
הגשם) מכבלל היום בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו
לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי רומה לך מלך
ממית ומחיה ומצמית ושועה :

(בשבת תשובה אומרים מי כמוך אברהםן וזכר יצוריו
ברחמים לחיים)

ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יי מחיה המתים:
כחזון אומר השלית לזכור

נקדישך ונעריצך בנועם שית סוד שרפי קדש חמשלשים
לך קדושה וכן כתוב על יד נביאך וקרא זה
אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו לעממתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יי ממקומו:
וברברי קדשך כתוב לאמר ימלוך יי לעולם אלהיך ציון
לדר ודר הללויה עיב

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יתלליך סלה
(כי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוך אתה יי האל
הקדוש : (בשבת תשובה אומרים המלך הקדוש :)
תשמח משה במתנת חלקו כי עבד נאמן קראת לו כליל
תפארת בראשו נתת בעמדו לפניך על הר סיני
ושני לחות אבנים הוריד בידו וכתוב בהם שמירת שבת
וכן כתוב בתורתך : ושמרו בני ישראל את השבת לעשות
את השבת לדורותם ברית עולם ביני ובין בני ישראל את
היא לעולם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ
וביום השביעי שבת וינפש : ולא נתתו יי אלהינו לגווי
הארצות

הארצות ולא הנחלתו מלכנו לעובדי אלילים גם במנוחתו
לא ישכנו ערלים כי לעמך ישראל נתת באהבה לזרע
יעקב אשר בם בחרת :

ישמחו במרכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו ויתענגו משובך והשביעי רציח
בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו משובך

שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו כל ישראל
מקדשי שמך ברוך אתה יי מקדש השבת :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב
העבודה לרביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה
באהבה תקבל ברצון ותחי לרצון המיד עבודת ישראל
עמך :

כשכת וראש חדש אומרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע יראה וירצה ישמע
יפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו וזרון ירושלים
עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כר עמך בית
ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים ביום
ראש החדש הזה ביום מקרא קדש הזה רחם בו עלינו
ולהושיענו וזכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה
והושיענו בו לחיים טובים בדרך ישועה ורחמים חוס
זכוננו וחמוד ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל
מלך חנון ורחום אתה עיב

אתה ברחמך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו ותחויינה עלינו
כשובך

בְּשׂוֹכֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּחַיֶּה הַמְּחַיֶּה

מֵמֵתִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיִּינוּ וּמִנֵּן יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר נִזְדַּרְהָ לְךָ וְנִסְפַּר תְּהַלְתֶּךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָרֵךְ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לְךָ וְעַד נִסִּיךְ שֶׁבָבֵל
יּוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָבֵל עַת עָרַב וּבָקֵךְ
וְצַהֲרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ רַחֲמֶיךָ כִּי לֹא תִמּוּ
חֲסִדֶיךָ כִּי מַעֲלָם קוֹיֵנו לְךָ :

מודים דרכנו

מֵדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ וּצֹר בְּרָאשִׁית בְּרִכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל שְׂרָחִיתֵנוּ וְקוֹיֵמָתֵנוּ
בֵּן חַיֵּינוּ וְתַחֲנֵנוּ וְתַאֲסוּף גְּלוּתֵנוּ לַחֲצוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר
חֲקִיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵנוּ שְׁלֵם עַל שְׂאֵנוּ מֵדִים
לְךָ בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת :

בשבת חכום אומרים

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת שְׁעִשִׂית לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָרִים
בְּזִמְנֵי הַזֶּה : בְּיָמֵי מַתְתִּיהָ בֵּן יוֹחָנָן בְּהֵן גְּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי וּבְנָיו
בְּשַׁעֲמֹדָה מְלָכוֹת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁבְּחָם
מִתּוֹרֶתְךָ וְלַהַעֲבִירָם מִחֲמֵי רְצוֹנֶךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
עֲמַדְתָּ לָחֵם בַּעַת צַרְתָּם רַבַּת אֶת רִיבָם הִנֵּת אֶת דִּינָם
נִקְמַתְתָּ אֶת נַקְמָתָם מִסַּרְתָּ נְבוֹרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד
מַעֲשִׂים וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְזוֹרִים
בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרֶתְךָ לְךָ עֲשִׂית שָׁם גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ
וְלַעֲמֶךָ

וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂית תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּחַיִּים הָרִים
וְאַחַר כֵּךְ כָּאוּ בְּנֵיךְ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפְנֵנו אֶת הַיְכָלְךָ וְיִתְהַרְוּ
אֶת מִקְדְּשֶׁךָ וְהִרְלִיקוּ גְרוֹת בְּחֲצוֹת קִדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ
שְׁמוֹנֵה יָמִים אֵלֶינוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה וְעֲשִׂית עִמָּהֶם נְסִים
וְנַפְלְאוֹת וְנִזְדַּרְהָ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה :

וְעַל כָּכֶם יִתְפַּרֵּךְ וְיִתְרַזַּם וְיִתְנַשֵּׂא תְמִיד שִׁמְךָ מִלְּכַנּוּ
לְעוֹלָם וָעֶד וְכָל חַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה :

(בשית אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך) :
וְיִחַלְלוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב
הָאֵל יִשְׁוֹעַתֵנוּ וְעוֹרַתֵנוּ סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלֶךְ נֶאֱחָה לְהוֹדוֹת :

כחום שלום לכוור אומר

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַת הַמִּשְׁלֶשֶׁת בְּתוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַחֲרָן
וּבְנָיו כְּהֻנִּים עִם קְדוֹשֶׁיךָ בְּאֲמֹר : יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵאָר
יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַנֶּךָ : יֵשֶׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשָּׁם לְךָ שְׁלוֹם :
וְשִׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַנִּי אֲבָרְכֶם :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכַת חַיִּים חֵן וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים
עֲדִינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וּבְרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּלִנּוּ
כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי כְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ הוֹרָה
וְחַיִּים אֲהַבָה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרַכַת וְשְׁלוֹם וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְכַרֵּךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרֹב עוֹן
וְשְׁלוֹם : (בשבת תשובה אומרים

וּבְסַפֵּר חַיִּים בְּרַכַת וְשְׁלוֹם וּפְרַנְסָה טוֹבָה וְיִשְׁוֹעָה וְנַחֲמָה
וְנִזְדַּרְהָ טוֹבוֹת נוֹכַר וְנִכְתָב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל

ישראל לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יי המבכרך את עמו ישראל בשלום אמן :
 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :
 אלהי נצור לשוני מרע ושפחתי מדבר מדמה ולמקללי
 נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי
 בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי וכל הקמים עלי
 לרעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבותם יהיו כמוץ
 לפני רוח ומלאך יי היתה : עשה למען שמך עשה למען
 ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך למען
 יחלצוני ידידי הושיעה ימינך וענני יהיו לרצון אמרי פי
 והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :
 עושה שלום במרומיו הוא ברחמי עושה שלום עלינו ועד
 כל עמו ישראל ואמרו אמן :

כשכת ראש חדש וכשכת חנוכה ואומרים כאן סגל.

סדר ההלל

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
 וצונו לקרא את ההלל :

(כשכת חנוכה ואומרים לגמור את ההלל .

הללויה הללו עבדי יי הללו את שם יי יהי שם יי מבורך
 מעתה ועד עולם ממזרח שמש עד מבוא מהלל
 שם יהוה : רם על כל גוים יי על השמים כבודו : מי בוי
 אלהינו המגביהו לשבת : המשפילי לראות בשמים וכארץ :
 מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיבי עם נדיבים
 עם נדיבי עמו : משיבי עקרת הפית אם הכנים שמתור
 הללויה :

כצאת

כצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לויעו היתה יהודה
 לקדשו ישראל ממשלותיו : הים ראה ויגוס הירדן
 יסוב לאחור : ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן : מה
 לך הים כי תגוס הירדן תסוב לאחור : ההרים תרקדו
 כאילים גבעות כבני צאן : מלפני ארון חילי ארץ מלפני
 אלוה יעקב : ההופכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים :

כשכת חנוכה ואומרים

לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד על הסדך על אמתך :
 למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם ואלהינו בשמים
 כל אשר חפץ עשה : עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם :
 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו : אונים להם ולא
 ישמעו אף להם ולא ירחיקו : יריהם ולא ימשיך רגליהם
 ולא יחלכו לא יהנו בגרונם : כמוהם יהיו עשיהם כל אשר
 בטח בהם : ישראל בטח ביי עורם ומגנם הוא : בית אהרן
 בטחו ביי עורם ומגנם הוא : יראי יי בטחו ביי עורם ומגנם
 הוא : עיב

יי זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן :
 יברך יראי יי הקטנים עם הגדולים : יסף יי עליכם
 עליכם ועל בניכם : ברוכים אתם ליי עושה שמים וארץ :
 השמים שמים ליי והארץ נתן לבני אדם : לא המתים
 יהללו יה ולא כל יורדי דומה : ואנחנו נברך יה מעתה
 ועד עולם הללויה :

כשכת חנוכה ואומרים תחבתי

אהבתי כי ישמע יי ארת קולי תחנני : כי הפה אהנו לי
 וכימי אקרא : אפפוני חכלי מות ומצרי שאול
 מצאוני צרר ויגון אמצא : ובשם יי אקרא אנה יי מלטה
 נפשי

נפשי : חנון יי וצדיק ואלהינו מרחם : שמר פתאים יי
הלוחי ולי יהושע : שובי נפשי למנוחתי כי יי גמל עליכי :
כי הלצת נפשי ממות את עיני מן המעה את רגלי מדחי :
אתהקך לפני יי בארצות החיים : האמנתי כי ארבר אני
עניתי מאד : אני אמרתי בחפזי כל הארס כזוב : עיב
מה אשיב ליי כל תגמלוהי עלי : כוס ישועות אשא ובשם
יי אקרא : נדרי ליי אשם נגדה נא לכל עמו : יקר
כעני יי המותה לחסידיו : אנא יי כי אני עבדך אני עבדך
כן אמתך פתחת למוסרי : קך יזבח זבח תודה ובשם יי
אקרא : נדרי ליי אשם נגדה נא לכל עמו : בתצרות בית
יי בתוככי ירושלם הללויה :

הללו את יי כל גוים שבחוהו כל האמים : כי נבר עלינו
חסדו ואמת יי לעולם הללויה :

חזרו ליי כי טוב כי לעולם חסדו :
יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו :
יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו :
יאמרו נא יראי יי כי לעולם חסדו :
מן המצר קראתי יה ענני במרחביה : יי לו לא אירא מה
יעשה לי ארם : יי לי בעוזרי ואני אראה בשנאי : טוב
לחסות ביי מבטוח בארם : טוב לחסות ביי מבטוח בנדיבים :
כל גוים סבכוני בשם יי כי אמילם : סכוני גם סכוני בשם
יי כי אמילם : סכוני כרכורים דועכו באש קוצים בשם יי
כי אמילם : דחה דחיתני לנפל ויי עזרני : עזי וזמרת יה ויהי
לי לישועה : קול רנה וישועה באהלו צדיקים ימין יי עשה
חיל : ימין יי רזממה ימין יי עשה חיל : לא אמות כי אחיה
ואספר מעשי יה : יסוד יסרני יה ולמורת לא נתנני : פתחו

לי שערי צדק אבא כם אודה יה : זה השער ליי צדיקים
יבאו בו : אודך כי עניתני ותהי לי לישועה : אודך אבן
מאסי הכונים היתה לראש פנה : אבן מאת יי היתה זאת
היא נפלאה בעינינו : מאת זה היום עשה יי נגילה ונשמחה
כו : זה אנא יי הושיעה נא : אנא אנא יי הצליחה נא : אנא
ברוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי : ברוך אל יי ויאמר
לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח : אל אלי
אתה ויאודך אלהי ארוממך : אלי הודו ליי כי טוב ביי
לעולם חסדו :

יחלוד יי אלהינו כל מעשיך וחסדיך וצדיקים עושי רצונך
ועמך בית ישראל כלם ברנה יודו ויברכו וישבחו
ויפארו את שם כבודך : כי קך טוב להודות ולשמך געים
לזמר : ומעולם ועד עולם אתה אל :

ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחות : אמן :

ואומר חזון קדיש תקבל וקודם שיוטילו ספר תורה ואמר

אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו :
אין כמות באלהים יי ואין כמעשיך : יהי יי אלהינו
עמנו כאשר הורה עם אבותינו אל יעובנו ואר ימשנו :
הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם :
ויהי בנסוע הארץ ויאמר משה קומה יי ופצו אויביך ונסו
משנאיך מפניך : קומה יי למנוחתך אתה וארון ערך :
כהניך ילכשו צדק וחסידים ירגנו : בעבור דוד עבדך אל
תשב פני משיחך :

ברוך שמייה דמארי עקמא בריך בתך ואתך : יהא
רעותך עם ישראל עמך לערם ופרקן ימנך אחוי
לעמך בבירת מקדשך לאמטוי לנא משוב נהורך ולקבלא
צלוחנא

צִדְוֹתֶינָא בְּרַחֲמֵי יְיָ רַעֲוֵא קְרִיב דְּתוֹרִיד קִין חִיּוּן בְּטִיבּוּ
 וְלִהְיִי אֲנָא עֲבֵדְךָ פְּקִידָא בְּגוֹ צִדְיָקִיא לְמַרְחָם עֲלֵי וּלְמַנְטֵר
 יְתִי וְיִת כֶּר דִּילִי וְדִי לְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל אֲנִתְּ הוּא אֲזִין דְּכִלְיָא
 וּמְפָרְנָם דְּכִלְיָא אֲנִתְּ הוּא שְׂרִיט עַל כִּלְיָא אֲנִתְּ הִיא
 דְּשִׁלִּיט עַל מַלְכוּיָא וּמַלְכוּתָא דִּילְךָ הִיא אֲנָא עֲבֵדָא דְּקוֹדְשָׁא
 בְּרִיד הוּא דְּסַגִּידָנָא קָמִיה מִן קָמִי דִּיקֵר אֹרְיָתִיה בְּכַל עֵידָן
 וְעֵידָן לֹא עַל אֲנִשׁ רַחֲוִיצָנָא וְלֹא עַל כֶּר אֱלֹהִין סְמוּכָנָא
 אֲרָא בְּאַלְהָהּ דְּשָׁמַיָא דְּהוּא אֱלֹהָהּ דְּקִשׁוּט וְאוֹרְיָתִיה
 קִשׁוּט וְנִבְיָאוּהִי קִשׁוּט וּמְסַגֵּי לְמַעְבַּד טַבּוֹן וְקִשׁוּט בִּיה
 אֲנִתְּ רַחֲוִין וְלִשְׁמִיה יְקִירָא קְדִישָׁא אֲנָא אִימֵר תְּשַׁבְּחֵן
 יְהֵא רַעֲוֵא קְרִיב דְּתַפְתַּח לְבִי בְּאוֹרִיתְךָ וְתִיְהִיב לִי בְּגִין
 דְּכִרְוִן דְּעֵבְדִין רַעֲוִיךָ וְתִשְׁלִים מִשְׁאַלִין דְּלִבָּאֵי וְלִבָּא דְּכַל
 עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְטַב וְלִחֲוִין וְלִשְׁלָם אָמֵן :

וויילאו ספר תורה * וסגלות לכור אומר

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה וְדִבֵּר יְיָ מִירוּשָׁלַם :
 בְּרִיד הַמְּקוֹם שְׁנַת הַזֶּה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרִיד הוּא :
 אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁבְכָה לֹז אֲשֶׁרִי הָעָם שְׂוִי אֱלֹהִיו גְּדִלוֹ לִי
 אֲתִי וְנִרְוִמְמָה שְׁמוֹ יַחַד : וסקל אומר
 רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ לַהֵלֶם רַגְלֵיו קְדוֹשׁ הוּא : רוֹמְמוּ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ לַהֵר קְדוֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ :
 אִיִן קְדוֹשׁ כִּיִּי כִּי אִיִן בְּלִתְךָ וְאִיִן צוּר כְּאַלְהֵינוּ : כִּי מִי
 אֱלוֹהַּ מְבַלְעֵדֵי יְיָ וּמִי צוּר זֹלָתֵנוּ אֱלֹהֵינוּ : תּוֹרָה צִוְּתָהּ לָנוּ
 מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב : עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחֲוִיקִים בָּהּ
 וְתוֹמְכִיהָ מֵאֲשֶׁר : דְּרִכְיָה דְּרִבִּי נֹעֵם וְכַל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם :
 שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרְתְךָ וְאִיִן דְּמוּ מְכֻשׁוּל : יְיָ עַל לְעַמּוֹ יִתֵּן
 יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

כִּי שֵׁם יְיָ אֲקָרָא חֲבוּ נִדְל לְאַלְהֵינוּ : הַכֹּל תָּנוּ עִזוּ לְאַלְהִים
 וְתָנוּ כְּבוֹד לְתוֹרָה :

ומנכוס ספר תורה ומלאס הכתב לנטס ואומרים

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה צִוְּתָהּ
 לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב :

הָאֵל תָּמִים דְּרַבּוּ אֲמַרְתִּי יְיָ צְרוּפָה מִן הוּא לְכֹל הַחוּסִים בּוֹ :
 וקורין ספר תורה ומפטורין :

ששכת שלפני ראש חודש אומרים

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם לְכִינּוּ אֶת בֵּית חֲיִינוּ
 וְלִהְיִיב שְׂכִינְתוֹ לְתוֹכוֹ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְאָמְרוּ אָמֵן :
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם לְבִרְחָם עַל פְּלִיטָתֵינוּ
 וְלַעֲצוֹר הַמַּגִּפָּה וְהַמְּשַׁחֵת וְהַחֲרִיב וְהַרְעֵב וְהַשְׁבִּי
 וְהַבְּזֶה מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם לְקִיּוּם לָנוּ אֶת כָּל חַכְמֵי
 יִשְׂרָאֵל הֵם וְנִשְׁיָהֵם וּבְנֵיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם בְּכָל מְקוֹמוֹת
 מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת
 טוֹבוֹת בְּשׁוֹרֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ
 וְאָמְרוּ אָמֵן :

מִי שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאַכּוּתֵינוּ וּמַמְצִירִים גְּאֻלָּם הוּא יִגְאֹר
 אוֹתָנוּ וְיִשִּׁיב בָּנִים לְגִבּוֹלָם בְּסִימָן טוֹב יְהֵא לָנוּ רֹאשׁ
 חֹדֶשׁ פְּלוֹנוֹ בְּיוֹם פְּלוֹנִי וְפְלוֹנִי יַחֲדָשׁוּהוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרִיד הוּא
 עֲלֵינוּ וְעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם לְטוֹבָה וְלִכְרַכָּה :
 לְשִׁשׁוֹן וְלִשְׁמַחָה לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה לְפִרְסָה וְלִכְלִפְלָה
 לְשִׁמּוּעוֹת טוֹבוֹת וְלִבְשׁוֹרֹת טוֹבוֹת וְלִנְשִׁמּוּסֵי בְּעַתָּם :

ולרפואה

וְלִפְּנֵי אֱלֹהֵי שְׁלָמָה וְלִגְּאוּלָּה קְרוּבָה וְאָמְרוּ אָמֵן :

כשבת שלפני ראש חודש אב כמקום ימי לילון אומרים

מְחַדֵּשׁ חַרְשִׁים . יִקְבֹּץ קְרוֹשִׁים : אֲנָשִׁים וְנָשִׁים . לְעֵיר
הַבְּנוּיָה : וְיֵה זֶרֶה הַחֹדֵשׁ לְטוֹבָה וְחֹדֵשׁ וְרִצּוֹן יֵצוּ אֵל .
רַב הַעֲלִילָה :

ואחר כך ואמר מי שעשה נסים לאבותינו ח"ל :

כשבת קודם עשרה בטבת ושבעה עשר בתמוז ח"ל מנחה

אֲחִינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁמְעוּ . צִום (פלוני) יִהְיֶה יוֹם (פלוני)
וְהַפּוֹךְ אוֹרְנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׁמִחָה
בְּרַכְתִּיב . כֹּה אָמַר יי צְבָאוֹת צִום הַרְבִּיעִי וְצוּם הַחֲמִישִׁי
וְצוּם הַשְּׁבִיעִי וְצוּם הַעֲשִׂירִי וְהַיְהוּדִי לְבֵית יְהוּדָה וְהוֹדֵר לְשִׁשּׁוֹן
וְלִשְׁמִחָה וְלִמְעֵרִים טוֹבִים וְהַאֲמַת וְהַשְּׁלוֹם אָהָבוּ :

ומכרך למלך ולקהל

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לְמַלְכִים וּמְמַשְׁלָה לְנַסִּיכִים וּמְלַכּוֹתוֹ מְלַכּוֹת
כָּד עוֹלָמִים . הַפּוֹצֵה אֶת הַדּוֹר עַבְדוֹ מִחֶרֶב רָעָה .
הַנּוֹתֵן בַּיּוֹם הַרְבֵּי . וּבַמַּיִם עֵינִים נְתִיבָה . הוּא יְבָרֵךְ וַיִּשְׁמֹר .
וַיַּנְצֹר . וַיַּעֲזֹר . וַיְרַחֵם וַיַּגְדֵּל . וַיִּנְשֵׂא לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ .
לְאֲדוֹנָיו הַמֶּלֶךְ :

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו וַיִּחַיְהוּ וַיִּחַיְהוּ . וּמְכַל צָרָה
וְנִקְ וַיַּעֲלֶהוּ . מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו וְרוּחַ וְנִגְבִּית
כּוֹכַב מְעַרְבָתוֹ . וַיִּאֲרֹךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ . מֶלֶךְ מַלְכֵי
דְּהַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו וְתָן בְּלִבּוֹ וּבְלִבְ כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת
לְעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעַם כָּד יִשְׂרָאֵל אֲחִינוּ . בְּיָמָיו וּבְיָמָיו
תִּשְׁעֵה וְהוֹדֵרָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לְבִטָּח . וְכָא לְצִוּוֹן גּוֹאֵל . וְכֵן
יְהִי רִצּוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

כִּי שִׁבְרָךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן וְדָוִד
וְשְׁלָמָה . וְכָל תְּקֵהוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת וְהַטְּהוֹרוֹת . הוּא

יְבָרֵךְ אֶת כָּל תְּקֵהל הַקְּדוֹשׁ הוּא . גְּדוּלִים וְקַטְנִים . הַם
וּבְנֵיהֶם . וְנִשְׁתֵּהם . וְתַלְמִידֵיהֶם . וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם מְלַכָּה
דְּעֵלְמָה הוּא יְבָרֵךְ יִתְכַוֵּן וַיִּזְכֹּת יִתְכַוֵּן . וַיִּשְׁמַע בְּקַל צְלוֹתְכֶם .
הַתְּפַרְקוּן וְתִשְׁתַּזְכְּוּן מְכַל צָרָה וְעַקְתָּא . וַיְהִי מִמְּרָא דִּי
בְּסַעֲדָכֶם . וַיִּגַּן בְּעַרְכֶם . וַיַּפְרוֹשׁ סִבְתָּ שְׁדוּמָה עֲלֵיכֶם . וַיִּטַּע
בְּיַנִּיכֶם אֲהַבָּה וְאַחֲוָה שְׁלוֹם וְרִיעוּת . וַיִּסְלַק שְׁנֵאֲרַת תְּנַם
מִבְּנֵיכֶם . וַיִּשְׁבּוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צְוֹאֲרֵיכֶם . וַיַּקְיִים בְּכֶם
מִקְרָא שְׁכַתוֹב . וַיִּי אֲרָהוּ אֲבוֹתֵיכֶם יִסְף עֲדֵיכֶם בְּכֶם אֵלָף
פְּעָמִים וַיְבָרֵךְ אֶתְכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם . (כשבת תשובה
אומרים וַיִּכְתְּבֵנוּ הָאֵל בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים .) וְכֵן יְהִי רִצּוֹן
וְנֹאמַר אָמֵן :

יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך :

אֲשֶׁרִי וַיִּשְׁבִּי בֵּיתְךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה : אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁכַבָּה
לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁוִּי אֲדָהוּ :

תְּהַלְלָה לְדָוִד אֲרוּמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
וְעַד : בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וְעַד :
גְּדוּל יי וּמַחֲלֵל מֵאֵד וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר : הוֹד לְדָוִד יִשְׁבַח
מְעַשֵּׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ וַיִּגְדֹּל : הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֵךְ וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
אֲשִׁיתָה : וְעוֹז גְּבוּרָתֶיךָ יֹאמְרוּ וַיְגִדְלֶתְךָ אֲסַפְּרָנָה : זָכַר
רַב טוֹבֶךָ יִבְעִי וַצְּדִקְתֶּךָ יִרְצָנוּ : חַנּוּן וְרַחוּם יי אֲרָךְ אַפִּים
וַיְגִדְלֶתְךָ : טוֹב יי לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מְעַשֵּׂי : יוֹדוּךָ יי
כָּל מְעַשֵּׂיךָ וְחַסִּדֶיךָ יְבָרְכֶיכָה : כְּבוֹד מְלַכּוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
וַיִּגְבוּרָתֶךָ יְדַבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתֶיךָ וְכְבוֹד הַדָּר
מְלַכּוֹתוֹ : מְלַכּוֹתֶיךָ מְלַכּוֹת כָּל עוֹלָמִים וּמְמַשְׁלֶתְךָ בְּכָל דּוֹר

וְדָר : סוּמְךָ יי לְכָל הַנוֹפְלִים וְיוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים : עֵינַי
כָּל אֱלֹהִים יִשְׁכְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֹלָם בְּעַתּוֹ : פּוֹתַח
אֶת יָדְךָ וּמְשִׁיבֵעַ לְכָל חַי רִצּוֹן : צְדִיק יי בְּכָל הַרְכִּיז וְחֹסֵד
בְּכָל מַעֲשָׂיו : קְרוֹב יי לְכָל קוֹרְאָיו לְכָר אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ
בְּאֵמֶת : רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם :
שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל אֲחֻבָּיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיר : תְּהִלַּת
יי יִדְבַר פִּי וְיִבְרַךְ כָּל בָּשָׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעַד : וְאַנְחֵנוּ
נִבְרַךְ יְהִי מַעֲשֶׂה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

בְּרֹךְ יי אֲשֶׁר נִתְּנָן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר
לֹא נִפְל דְּבַר אֶחָד מִכָּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד
מֹשֶׁה עַבְדּוֹ : יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ
אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִשְׁשֵׁנוּ : לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ אֵלָיו לְלֶכֶת בְּכָל
דְּרָכָיו וּלְשָׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת
אֲבוֹתֵינוּ : וְיִהְיוּ דְבָרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּי לִפְנֵי יי קְרוֹבִים
אֵל יי אֱרֹהֵנוּ יוֹמָם וּלְיָלֵה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן הַעֲתֵךְ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי
יי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד : לֹא יִמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ
וְהַגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלֵה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת בְּכָל הַכְּתוּב
בּוֹ כִּי אַז תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ וְאֹז תִּשְׁכַּח : הֲלֹא צִוִּיתִיךָ חֹק
וְאִמְרָן אֵל תַּעֲרוֹץ וְאֵל תַּחַת כִּי עִמְךָ יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר
תַּלְךָ :

וְאָמַר חֲמוּן כְּקוֹל רֶס שְׁנֵי פַעַמִּים

יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ :

וּמְחִזְרֵין סֵפֶר תּוֹרָה לְמַקּוּמָהּ וְאָמַרְסִים

מְזֻמָּר לְדוֹר רַבּוֹ לִיּוֹ בְּנֵי אֵלִים הַכּוֹ לִיּוֹ כְבוֹד וָעוֹז : הַכּוֹ
לִיּוֹ כְבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוִי לִיּוֹ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ : קוֹל יי
עַל

עַל הַמִּים אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים יי עַל מִים רַבִּים קוֹל יי בְּכַח
קוֹל יי בְּהַרְדֵּר : קוֹל יי שׁוֹבֵר אֲרוֹזִים וְיִשְׁבֵּר יי אֶת אֲרוֹזֵי
הַלְבַּנּוֹן : וְיִרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנּוֹן וְשִׁרְיוֹן כְּמוֹ בֹן רְאָמִים :
קוֹל יי חוֹצֵב לְהַכּוֹת אֵשׁ : קוֹל יי יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יי מִדְּבַר
קֹדֶשׁ : קוֹל יי יַחִילֵל אֵילוֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרוֹת וּבְהִיבְלוּ כְלוֹ
אוֹמֵר כְּבוֹד : יי לְמַבּוֹל יִשָּׁב וְיִשָּׁב יי מִדְּךָ לְעוֹלָם : יי עוֹז
לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִכְרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

כַּשֶּׁמֶכְנֹסִין סֵפֶר תּוֹרָה לְטוֹכֵל לְאִמְרַת חֲמוּן

שׁוֹבֵחַ לְמַעֲוֹנְךָ וְשׁוֹכֵן בְּבֵית מְאֹוֶיךָ כִּי כָּל פֶּה וְכָל לָשׁוֹן
יִתְנֶה הוֹד וְהַדָּר לְמַלְכוּתְךָ : וּבְנַחַח יֹאמֵר שׁוֹבֵחַ יי
דְּבָבוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל : הַשִּׁיבֵנוּ יי אֱלֹהִים וְנִשְׁוֹבֵחַ חֲדָשׁ יְמֵינוּ
בְּקָדָם :

וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּהּ רַבָּא בְּעַלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיָּהּ
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּהּ וַיִּצְמַח פּוֹדָקְנִיָּהּ וַיִּקְרַב
מְשִׁיחִיָּהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְבָר בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אַמֵּן : וְהוּא שְׁמִיָּהּ רַבָּא מְבַרַךְ
לְעַלְמָא לְעַלְמֵי עַלְמֵיָא יַחְבְּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלַּל שְׁמִיָּהּ דְּקוֹדֶשׁ
בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא הַשְׁבַּחְתָּא
וְנַחְמָתָא דְאָמִירָן בְּעַלְמָא וְאָמְרוּ אַמֵּן :

מוסף לישבת

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב . הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְרַגְנוּרָא .
אֵל עֲלִיּוֹן גֹּמֵל חֲסִדִים טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת .
וּמְכַיָּא גּוֹאֵר לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :
(בשבת תשובה אומרים זכרנו לחיים מלך הפץ בחיים
כתבנו בספר חיים למענה אלהים חיים :)
מֶלֶךְ עֲזוּר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן . בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם :
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רֵב לְרוֹשְׁיֵיעַ
(בקיץ מוריד הטל) (ובחורף משיב הרוח ומזריד
הגשם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים .
סוֹמֵךְ נּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתוּרֵי אֲסוּרִים . וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
לְיִשְׂרָאֵל עַדְּרָא . מִי כְמוֹךָ בַּעַד גְּבוּרָתוֹ וּמִי רוֹמְמוֹ לְךָ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמַחֲיֵה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :
(בשבת תשובה אומרים מי כמוך אב ררחמן וזכר יצוריו
ברחמים לחיים)
וְנִגְמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים . בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֵה הַמֵּתִים :

בחדש קומר סלית סבור

בְּתֵר יִתְּנוּ לְךָ יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּאָכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה . עַם עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִשָּׁה . יַחַד כָּלֵם קְרוּשָׁה לְךָ יִשְׁלִישׁוּ .
בְּדַבַּר הָאֲמוּר עַל יַד נְבִיאֲךָ . וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר . קְרוּשׁ
קְרוּשׁ קְרוּשׁ יִרְוֶה צְבָאוֹת מֵלֵא כָּל הָאֲרָץ כְּכֹדוֹ : כְּכֹדוֹ
מֵלֵא עוֹלָם וּמִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֲלִים . אֵיךְ מְקוֹם כְּכֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ :
לְעַמְתָּם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים . בְּרוּךְ כְּכֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ :
מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ . הַמִּיחֲדִים שְׁמוֹ עַדְּרָא וְכָךְ
בְּכֹל

מוסף לשבת לא

בְּכָל יוֹם תְּמִיד וְאוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה . שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד : הוּא אֱלֹהֵינוּ . הוּא אֲבִינוּ . הוּא
מִלְכֵנוּ . הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ . הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ . וְיִנְאַרְנוּ שְׁנֵיתָ .
וְיִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָל חַי לֵאמֹר . הֵן נִאלֵהֵי אֲתָכֶם
אַחֲרֵיתָ בְּרֵאשִׁיתָ : לְהַיּוֹת לְכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם :
וּבְדַבְּרֵי קִדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר . יִמְלוֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן
לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ : עֵיב
אַתָּה קְרוּשׁ וְשִׁמְךָ קְרוּשׁ וּקְרוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה .
(כי אל מלך גדול וקדוש אתה) בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל
הַקְדוּשׁ : (בשבת תשובה אומרים המלך הקדוש :)
לְמִשָּׁה צִיּוֹת עַל הַיָּם סִינַי מְצוּרַת שִׁבְתָּ זְכוּר וְשִׁמּוֹר וְכוּ
צִיּוֹתֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהּ קָרְבָן מוֹסֵף שִׁבְתָּ
בְּרֵאשִׁית :

יש אומרים במקום למשם טות תכנת סגור

הַכֹּנֵת שִׁבְתָּ רְצִיתָ קָרְבְּנוֹתֶיךָ צִיּוֹת פִּירוֹשׁוֹרָה עִם סְדוּרֵי
נְסֻכֵיךָ מְעַנְנִיָּה לְעוֹלָם כְּכֹד יִנְחִלוּ טוֹעֵמֵיךָ חַיִּים
זְכוּ וְגַם הָאוֹתֵיכִי דַבְּרִיָּה גְדוּלָה בְּחָרוּ אוֹ מִסִּינַי נְצַטְוִי צִוּוּי
פְּעֻלָּתְךָ בְּרֵאשִׁית וְהַצִּוּוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהּ קָרְבָן מוֹסֵף
שִׁבְתָּ בְּרֵאשִׁית : יְהִי רְצוֹן וְכוּ

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּעַלְנוּ
בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִמְעֵנוּ בְּנִבְלוֹנוּ וְשִׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֵת קָרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִין בְּסִדְרָן וּמוֹסְפִין כְּהַלְכָתְךָ . אֵת
מוֹסֵף יוֹם הַשִּׁבְתָּ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת
רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יַדֵי מִשְׁרֵה עֲבָדֶיךָ
בְּאֲמוּר :

וביום

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים
סלת מנחה גדולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו
על עלת התמיד ונסכה :

ושמחו במרכותך שומרי שבת וקראי עונג עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך והשביעי רצית
בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת : ובר למעשרה
בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו מטובך
שמחת נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנהיגנו
אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינחתו בו כל ישראל
מקדשי שמך ברוך אתה יי מקדש השבת :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך :

ואתה ברחמיך הרבים תפויץ בנו ותרצנו ותחיננו עינינו
בשובך לרצון ברחמים ברוך אתה יי המחוויר שכנינו
לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא
לדוד ודוד גדולה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים
בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיד שבכר
יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכר את ערב ובקר
וצהרים השוב כי לא כלו רחמיך מרחם כי לא תמו
חסדיך כי מעולם קיינו לך :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והוראות לשמך הגדול והקדוש על שהחיינתנו וקיימתנו
בן החיינו ותחננו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור
חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים
לך ברוך אל ההוראות :

כשכת חנוכה לומר

על הנסים ועל הפרקו ועל הגבורות ועל תשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה : כימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו
כשעמדו מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבחם
מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים
עמדת להם בעת צרתם רכת את ריבם הנת את דינם
נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד
מעטים ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים וזדים
ביד עוסקי תורתך קד עשית שם גדול וקדוש בעולמך
ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו כהיום הזה
ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופגנו את היבול וטהרו
את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו
שמונה ימים אלו בחקר ובהודאה ועשית עמכם נסים
ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה :

ועל כפם יהפךך וירחמם ויתנשם תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה :

(בשית אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך) :

ויהללו

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך
אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות :

כחזקם שלח לבור אומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה חמשת בתורה
כתובה על ידי משה עבדך האמור מפי אהרן
ובניו כהנים עם קדושיך באמור : יברכך יי וישמך : יאר
יי פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישם לך שלום :
ושמו את שמך על בני ישראל ואני אברכם :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו כלנו
באחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורה
וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום וטוב
בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עוז
ושלום : (בשבת תשובה אומרים

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה
וגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנהנו וכל עמך
ישראל לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן :

יהיו לרצון אמרי פי והניין לבי לפניך יי צורי וגואלי :

אלהי נצור לשוני מדע ושפתותי מדבר מדמה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה פתח לבי
בתורתך ואחרי מצותיך תרהף נפשי וכל הקמים עלי
לרעה מהרה הפד עצתם וקלקל מתשבותם יהיו כמין
לפני רוח ומלאך יי דוחה : עשה למען שמך עשה למען
ימינך

ימינך עשיר למען תורתך עשיר למען קדושתך למען
יחלצון ידידיך חישיער ימינך וענני יהיו לרצון אמרי פי
והניין לבי לפניך יי צורי וגואלי :

טוב לומר שיר למעלות אשא עיני

עשיר שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל
כל עמו ישראל ואמרו אמן :

מוסף לשבת וראש חודש

אומר חכות וגבורות וקדושת שם וכמקום למטה לות אומר

אתה יצרת עולמך מקדם כלית מלאכתך ביום השביעי
בחרת בנו מכל האמות ורצית בנו מכל השונות

וקדשתנו במצותיך וקרבנהנו מלכנו לעבודתך ושמך
הגדול והקדוש עלינו קראת : ותתן לנו יי אלהינו באהבה
שבתות למנוחה וראשי חודשים כפרה ולפי שחטאנו
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הרבה עירנו ושמים
מקדשנו וגלה יקרנו ונשל כבוד מבית חיינו ואין אנו
יכולין להקריב לפניך קרבן ולא כהן שיכפר בערנו :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו
בשמחה לארצנו ותטענו בגב לנו ויש נעשה לפניך

את קרבנות חובותינו תמידין ככדון ומוספין בהלכתן את
מוספי יום השבת הנה ויום ראש החודש הנה נעשה
ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמו שכתבת עלינו
בתורתך על ידי משה עבדך באמור :

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשורונים
סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו עלת שבת בשבתו
על עלת התמיד ונסכה :

וּבְרָאשֵׁי חֲדָשִׁים תִּקְרִיבוּ עוֹלָה לַיהוָה פְּדִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם
וְאֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִים :
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר שֶׁלֹּא עֲשׂוּנִים רַפֵּר וְשָׁנִי
עֲשׂוּנִים לְאֵיל וְעֲשׂוּן לְכֶבֶשׂ וְיוֹן כְּנִסְכּוֹ וְשַׁעִיר לְכַפֵּר וְשָׁנִי
תְּמִידִין כִּהְלַכְתֶּן :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֲדָשְׁעֵלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
וְלִבְרָכָה לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמֹחָה לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה
לְפָרְנִסָּה וְלִכְלֻפָּה לְמַחֲלֵת חֵטָא וְלִסְלִיחַת עוֹן וְיִהְיֶה
הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוּף וְנֶקֶץ לְכָל צָרוֹתֵינוּ תַּחֲלָה וְרֵאשׁ לְפָרִיז
נִפְשָׁנוּ כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָאֻמוֹת בְּחַרְתָּ וְחָקִי רָאשִׁי
חֲדָשִׁים לָהֶם קִבְעַת :

וְשִׂמְחָה בְּמִרְכּוֹתֶיךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת וְקוֹרְאֵי עוֹנֵג עִם מִקְדָּשִׁי
שְׂבִיעֵי כֶּלֶם יִשְׁבְּעוּ וְיִתְעַנְּנוּ מִשׁוֹבֵךְ וְהַשְּׂבִיעֵי רִצִּית
כּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ חֲמֵדַת יָמִים אוֹתוֹ קָרַאת וְכָר לְמַעֲשֵׂה
בְּרָאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצָּה נָא בְּמִנּוּחַתֵּנוּ קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ שִׁים חֲלַקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִשׁוֹבֵךְ
שִׂמְחָה נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ וְשִׁחַר לְבָבוֹ לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ
יְי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצִּיּוֹן שַׁבַּת קִדְשֶׁךָ וְיִנּוּחוּ בּוֹ כָּד יִשְׂרָאֵל
מִקְדָּשִׁי שִׂמְךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְי מִקְדָּשׁ הַשַּׁבַּת וְיִשְׂרָאֵל וְרָאשִׁי
חֲדָשִׁים :

רִצָּה יְי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שַׁעֲרֵי וְהַשֵּׁב
הַעֲבוּדָה לְדַבְרֵי בִיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתָּם מִתַּרְהָ
בְּאַהֲבָה תִּקַּבֵּל בְּרִצִּיּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצִּיּוֹן תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ וְתַחֲיוּנָה עֵינֵינוּ
בְּשׁוֹבֵךְ

לד
כְּשׁוֹבֵךְ לְרִצִּיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה יְי הַמְּחַיֵּר שְׂכִינָתוֹ
לְרִצִּיּוֹן :

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּרנוּ צוּר חַיֵּנוּ וּמִן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא
לְהוֹר וְרוֹר נוֹדְרָה לְךָ וְנִסְפָּר תִּהְלַתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ וְעַל נְפִשׁ שְׂבָבָל
יוֹם עַמְּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָבָל עַתְרֵךְ וְבָקָר
וְצַהֲרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ בְרַחֲמֶיךָ מִרַחֵם כִּי לֹא תִמָּו
תִּסְרִיד כִּי מַעֲלָם קוֹיֵנוּ לְךָ :

מזדים ורכבן

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ כָּל בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׂמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיּוּמָתָנוּ
בֵּין חַיֵּינוּ וְתַחֲנוּנוֹ וְתַאֲסֵף גְּלוּיֹתֵינוּ לְחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר
חֲקִיד וְלַעֲשׂוֹת רִצִּיּוֹנָה וְלְעִבְדְּךָ בְּלִבֵּב שְׁלָם עַל שְׂאֵנוּ מִזְדִּים
לְךָ בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת :

כזבת חוכם אומרים

עַל הַנְּסִיּוֹם וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת שַׁעֲשִׂית לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמִים הַהֵם
בְּיוֹם הַזֶּה : כִּימֵי מַתְתִּיָּה בֵּן יוֹחָנָן בְּהֵן גְּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאֵי וּבְנֵי
כְּשַׁעֲמָדָה מְלָכוֹת וְיוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשִׁכְחָם
מִתּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֲקֵי רִצִּיּוֹנְךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
עֲמַדְתָּ לָהֶם כַּעַת צַרְתָּם רַבַּת אֶת רִיבָם דָּגַת אֶת דִּינָם
נִקְמַת אֶת נַקְמָתָם מִסֵּרַת גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד
מַעֲשִׂים וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְזָרִים
בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ לְךָ עֲשִׂית שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ
וְלַעֲמֶךָ

וְלַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוּלָה וּפְרָקוּ בְּהַיּוֹם הַזֶּה -
וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵי לְרִבְרִי בֵּיתְךָ וּפְנִי אֶת הַיְכָלְךָ וְטָהְרוּ
אֶת מִקְדָּשְׁךָ וְהִרְלִיקוּ גִדּוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְעוּ
שְׁמוֹנֶה יָמִים אֵלּוּ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים
וּנְפִלְאוֹת וְגִדְרָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה :

וְעַל כֵּן יִתְפָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד שִׁמְךָ מִלְּבָנֹה
לְעוֹלָם וָעֶד וְכָל הַחַיִּים יִירֹדוּ סֵלָה :

(בש"ת אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני בריהך) :

וְיִהְיֶה לָּךְ וּבְרַכְנוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב

הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב בְּרוּךְ

אַתָּה יי הטוב שמך ולך נאה להודות :

כתום שלח לכוז אומר

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבְרָכָה חֲמִשְׁלֶשֶׁת בְּתוֹרָה

הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מִשְׁחַ עֲבָדֶיךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַחֲרָי

וּבְנוֹי בְּהַיּוֹם עִם קְרוֹשֶׁךָ בְּאֵמֶת : וּבְרַכְךָ יי וּשְׁמֶךָ : יֵאָר

יי פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וְיִחַנֶּךָ : יֵשָׂא יי פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וְיִשֵּׁם לְךָ שְׁלוֹם :

וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים

עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וּבְרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ כְּלָנוּ

כְּאַחַד בְּאֹר פְּנֵיךָ כִּי בְּאֹר פְּנֵיךָ נָתַתָּ לָנוּ אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה

וְחַיִּים אַהֲבָה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וְטוֹב

בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כְּרוֹב עוֹז

וְשְׁלוֹם : (בשבת תשובה אומרים

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרָנְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה

וְגִדְרוֹת טוֹבוֹת נִבְרָה וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ

יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם) :

ברוך

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבַרֵּךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן :

יְהִי לְרִצּוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵ וּשְׁפָחוֹתַי מִדְּבַר מַרְמָה וּלְמַקְלָלֵי
נַפְשֵׁי תְּדוּם וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהִירָה פָּתַח לְבִי

בְּתוֹרָתְךָ : וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי וְכָל הַקָּמִים עָלַי

לְרַעָה : מִהֲרָה הֲפֵר עֲצָתְךָ וּמְקַלֵּךְ מַחְשְׁבוֹתַי : יְהִי כְמוֹן

לְפָנַי רִנָּה וּמְלֶאכֶד יי הוֹחָה : עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן

יְמִינְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְרוֹשֶׁתְךָ לְמַעַן

יִחַלְצֵנוּ דִּירְדִיךָ הַיְשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי : יְהִי לְרִצּוֹן אֲמֵרֵי פִי

וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּר וְגֹאֲלֵי :

טוב לומר שיר למעלות אשח עמי

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו וְעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַד

כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

אחר חזרת המוסף מחזן אומר קדוש תחקבל ואחר כך אומרים

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאֲמַר וְעַמְּךָ כָּלֵם

צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ נִצְר מַשְׁעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי

לְהַתְּפָאֵר : אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעָמַל בְּתוֹרָה

וְעֲשֵׂה נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרוֹ גָּדַל בְּשֵׁם טוֹב וְנִפְטָר בְּשֵׁם טוֹב

מִן הָעוֹלָם וְעָלָיו אָמַר שְׁלֵמָה בְּחֻמְתּוֹ טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן

טוֹב וְיוֹם הַמּוֹת מִיוֹם הַיּוֹלָדוֹ : לְמוֹד תוֹרָה הֲרַבָּה וְיִהְיֶה

לְךָ שְׂכָר הֲרַבָּה וְרַע מִתָּן שְׂכָרְךָ שֶׁל צְדִיקִים לְעֵתִיד לְבָא :

רַבִּי חֲנִינָה בֶן עֲקִישָׁא אָמַר רְצִיחַ הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזִכּוֹת

אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הֲרַבָּה לָהֶם תוֹרָה וּמִצּוֹת שְׁנֵאֲמַר

יי חֲפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִיל תוֹרָה וַיֵּאדִיר :

אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ אֵין בְּאֲדוֹנֵנוּ אֵין בְּמַלְכֵנוּ אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ :

מִי בְּאֱלֹהֵינוּ מִי בְּאֲדוֹנֵנוּ מִי בְּמַלְכֵנוּ מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ :

נודה

נודה לאלהינו נודה לארוננו נודר למלכנו נודר
למושיענו ברוך אלהינו ברוך ארוננו ברוך מלכנו
ברוך מושיענו אתה הוא אלהינו אתה הוא ארוננו
אתה הוא מלכנו אתה הוא מושיענו אתה תושיענו
אתה תקום תרחם ציון כי עת להננה כי בא מועד :

יש מוספים לומר פטום סקטורת

תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מוכטח לו
שהוא בן העולם הבא שנאמר הליכות עולם לו
אל תקרי הליכות אלא הלכות אמר רבי אלעזר אמר
רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר
וכל בנגד למודי וי רוב שלום בנגד אל תקרי בנגד א
בונגד יהי שלום בחילך שלום כארמנותך למען אחי
ורעי אדרבה נא שלום כך למען בית יי אלהינו אבקשה
טוב לך וראיה בנים לבנגד שלום על ישראל שלום רב
לאהבי תורתך ואין למו מכשול יי עני לעמו יתן יי יברך

את עמו בשלום וקומר סחון

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די כרא כרעותיה
וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב
משיחיה בחיבון וביומיבון ובחיו דכל בורא ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן יהיא שמייה רבא מברך
לעלם לעלמי עלמיא ותברך וישתבח ויתפאר ויתרומם
ויתנשא ויתגדר ויתעלה ויתחלל שמייה דקודשא
ברוך הוא לעילא מן כל ברבתיא שרתא תשבתתא
ונחמתא דאמרו בעלמא ואמרו אמן :

עד ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי
תלמידיהון דעסקין באורייתא קרישתא די בארתא

הרין

לוי הרין ודי בכל אתר ואתר יהא קנא ולהון וקבון שלמא
הנא וחסדא ורחמי ומוני ריחיו מן קדם אלקא מאריה
שמיא וארעא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה
ושזבא ורפואה וגאולה ופליחה וכפרה וריח ותיעלה לנו
ולכל עמו ישראל ואמרו אמן עושה שלום במרומו הוא
ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו
אמן :

ברכו את יי המבורך :

וענינס בקול רם

ברוך יי המבורך לעולם ועד :

עלינו לשבח לארון הכל לתת גדרה ליוצר בראשית
שרא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות
הארמו שרא שם חלקנו בהם וגורלנו ככל המזנס
שהם משתחיים להכל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע
ואנחנו משתחיים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים
ממעל ושכינת עוזו בנבחי מרומים הוא אלהינו ואין עוד
אחר אמת מלכנו ואפס זולתו ככתוב בתורה וידעת
היום והשבות אל לבבך כי יי רוא האלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

יש מוספים לומר על כן נקום לך וחרון עולם :

יי נתני בצדקתך למען שררי הישר לפני הרכך ויעקב
הלך לררכו ויפגעו בו מלאכי אלהים ויאמר יעקב
באשר ראם מתנה אלהים זה ויקרא שם המקום הוא
מתנים :

לשבת זכור

בזמנים פה לזכורנו יע"ק למר קודם מי כמנך זה סטוע

אך זה היום קניתי
בו מצאתי ראיתי
אנילה אנדילה
מחרב היונה

לשיר את נקמת צר
ישע מן המצר
אל צור אלי מבצר
בשמחה וברננה :
אנילה

בבסוף אז קנני
צאן לטבח שמני
אך שקר בד חקר
חי אל אויב פנה

איש יד צורר הרע
כי צדיק לא ברע
הכל רוח זרע
בשמחה וברננה :
אך שקר

לשע נחש בריח
פתח מלך הדיח
הם רשע בא ישע
על יד איש חרבונוח

אז בכת ואל
לשמיד את ישראל
מלא השבית גואל
בשמחה וברננה :
הם רשע

חמן ובני הבית
הודי עלי בויח
זמרו דברו
עד שיבה עד וקנה

בלם על עץ נתלו
אך שרים נבהרו
חסדי אל לא יכלו
בשמחה וברננה :

זמרו

מחר שמחו גם גירו
זון שקר חובילו
הבינו הרנינו
כל פלך ומרינה

עמי אחי רעי
עתה אל תוד מעי
שישו אל שעשועי
בשמחה וברננה :

חוקר

לשבת זכור

לו

חוקו באל לכטוח
קמים גבורי כח
נקומה גרומה
חיש תרוץ אלמנה

כי יוסר היכל
מחר חרב תאכל
מדכנו כל יוכל
בשמחה וברננה :

נקומה

למכזן שבתו השגח
נתן ברת הרתיח
הובישו הובישו
זפרח שושנה

אוי האל רחמן
זכר זרע חמן
גם הם כשוד שלמן
בשמחה וברננה :

הובישו

מוציא אסירים פורה
כל צר צורר צורה
יעתירו יקטירו
מרדרור עם לבנה

מלך עולם ועד
הכרת כי בא מועד
פתח אהל מועד
בשמחה וברננה :

ועתירו

יקבוצן מפור
מבין עם אכור
זכר טוב יזכר
יסיר עול ככר

בגבורה נאור
כי עובר אל זר
אל עם כשה אובר
ידבש יש משור :

ילבש

שסרו אויבים
חבור עצבים
השב לו נזר
השב עבודה

עוברים ושבים
את הונו פור
והכרת עמלק ממור
לבן אלעזר :

השב לו

אורת

שבת 40 יוד

אזרח שמך יהוה כי פדיתיה אותי אביעה חירות מנר
קדם קדמותי ואומר ליהודה מחסי ומצודתי
אלהי אבטח בו ואומר קרא אקרא מהקל שמך יהוה
על הנסים שעשית בימי מרדכי ואומר במקלות נערי
זקני מי כמכה באלים יהוה

מי כמוד ואין כמוד מי דומה לך ואין דומה לך
ארוץ חסדך כל יחול אמתך מבצר עז ומגול כי היות
מעוז להל ומעוז לאביון בצר לו בימי חרפי
מקדמי כי דבר רוח ויהיום אם גרשני עוני דודי
לי ואני לו נמלני מאז טובות גלויות ודועות ללבכות
גם אם יהיו הצרות קרובות אשרי כל חוכי לו דמי
מתקוממי אנה ודגלי ארים בדבר כל חוזה הנה אלהינו
זה קיונו לו היום אביעה חירות הוי מני קדם עתידות
נפלא כס המבין צפוני סודות יוצרי מבטן לעבד לו ויהו
בימי אחשורוש מלך חקם על כבדוש נשא ורם על כל
קצין וראש ווי הנית לו זמן בשנת שלש למלכותו
להראות לכל עבריו תכונתו ואבני נור מתנוססות על
ארמתו ועפרות זהב לו חקק לכל בני שושן נתן והקדיש
קריאיו כחתן בחצר גנת ביתן אורח למושב לו טעם
עשות רצון כר איש ויצרו ואין אינם לאיש יון עברו
ולתת לכל שואר די מחסורו אשר יחסר לו יחר אפפו
כל הנדרשים גם ושתה המלכה עשתה משתה נשים
ומשתה הנשים באנשים שבעת ימים וספרו לו בטוב לב
המלך ביון אמר להביא לפניו את יפת העין ותמאן
בדברו לאמר אין העוה פניה ותאמר לו לקרובים אליו
היושבים עלי כן שאל ויעצהו ממוכן הוא המן לפורענות

מוכן

מוכן לבו יקבץ און לו מועצותיו בדת נתינות הוי לעמי
רפואות צפונות כי לולי אגרות ראשונות גם פליטה לא
היתה לו נועץ לקרא לכל המוני להביא כל יפת האר
לפניו והנערה אשר תישב בעיניו מהור ומחרנה לו סנסן
ליאיר האיר וורח וישש כנכור דרוץ ארח טרם מכה ציץ
רפואה ברח כי הפלה וי תסיד לו עמו גאמנה הדסרה
תמה היא אסתר בת הדודי ברה כחמה וכמות אביה ואמה
לקחה מרדכי לו פגעה חן והלך נחלים ותלקה אסתר
אל בית המלך גורת נחלים ומרדכי צוה לה לכו לשלום
כי הוא אלניך והשתתו לו צדק לבשה כממלכתה לא
הגירה אסתר עמה ומולדת והמלך אחבה וירכ הפארטה
כי מיו היתה לו קשכ רכ קשכ צרור המור מפרוסי המלך
הקבועים לשמור והנם חושכים על המלך לאמר הכז
נתחכמה לו רחשה אסתר למלך כאמרי שפר בשם מרדכי
ונכתב בפפר בקש ונמצא לפני צבי עופר כי בול הרים
ישאו לו שניהם נתלו על העץ כי שמע מרדכי לשונם
בהועץ נשקה למלך כס המות רועץ אולי יפתח ונ בלה
לו תשיערה ואת צפונה רדור אחרון נכתבה על ספר
הזכרון להיות לו מן המלך תגמול ויתרון כי פועד אדם
יש לו

אחר כל אלה הדברים אחשורוש את המן הרים וינשאהו
מעל כל השרים ותועפות הרים לו נמנע מרדכי
מסגוד לרשע נין עמלק אשר מבטן פשע וזה הוסיף על
חטאתו פשע לא יאכה וי סלוח לו יום כרעו לו כל עברי
המלך ומרדכי ברומו ריולך בקש לתרחר ריב על
עם כל והקד עובר ומתעבר על ריב לא לו יעץ תחמלות

כשבים

כשבים בצדו . ויבו בעיניו בנאון חמדו . לשלוח יד במרדכי
 לבדו . בו לדבר יחבל לו : הרבה כסף וזהב לבלי חוק .
 ויאמר בלבו זה עת לשחוק . ויבא עצות מרחוק . לרשת
 משכנות לא לו : ויפל פור וירד בגורל הרה . וירא כי בארד
 מת אבי תעודרה . ולא זכר כי היא עת הידה . חבלי
 יולדה יבאו לו : הוב אורב יעצוהו רעיוניו . וישאל שאלה
 מארזיו . ונס הוא שני אריות שניו . ומתעעות לבאי לו :
 הן עם אחר נזורו . ודתייהם שונות ודתך בל ינצורו . רוח
 וירעו וסופתה יקצורו . קמה אין לו : הכינותי כסף לנגוד
 יעל . לאבד זה הגוי הננעל . כל הכרכים אשר לא ברעו
 לבעד . וכר הפה אשר לא נשק לו : להביא אל גני המלך
 אוסף . עשרת אלפים בברי כסף . ונפש אכה לכל בית
 יוסף . פעם אחת ולא אשנה לו : ויאמר לו המלך יהי לך
 קנייך . וזאת טבעתי על יד ימיך . והעם לעשות בו כטוב
 בעיניך . וביא עד קצו ואין עוור לו : יצא וסופרי המלך
 נקראו . ויכתבו ככל אשר הורהו . ובכל עם ועם רצים
 יצאו . שרי הרבב אשר לו : היה דברו נחון לאמר כרם
 חמר ביום אחד לזמור . בשדשה עשר בארד החל וגמור
 לא אוסף עוד עבור לו : קרע מרדכי בגדיו לפני אל . ויצעק
 מר על גולת אריאל . הבנים אין לישראל . אם יורש אין
 לו : טרף טרף שאר המוני . מי נתן למשפר יעקב למוני .
 וישראל לביזיום הלא יי . זו טאגו לו . נערות אסתר
 הגידוה דבר . שמענו צעקה ביעגים במרדכי . ומרדכי
 בלבוש שק עבר . לא ידענו מה היה לו : בגדים שרחה
 להלבישו . ולא קבל ממרירות נפשו . ותשלח להתך לחקרו
 ולדרשו . לדעה מה יעשה לו : רוחו הוציא להתך וחור .

ופרשת

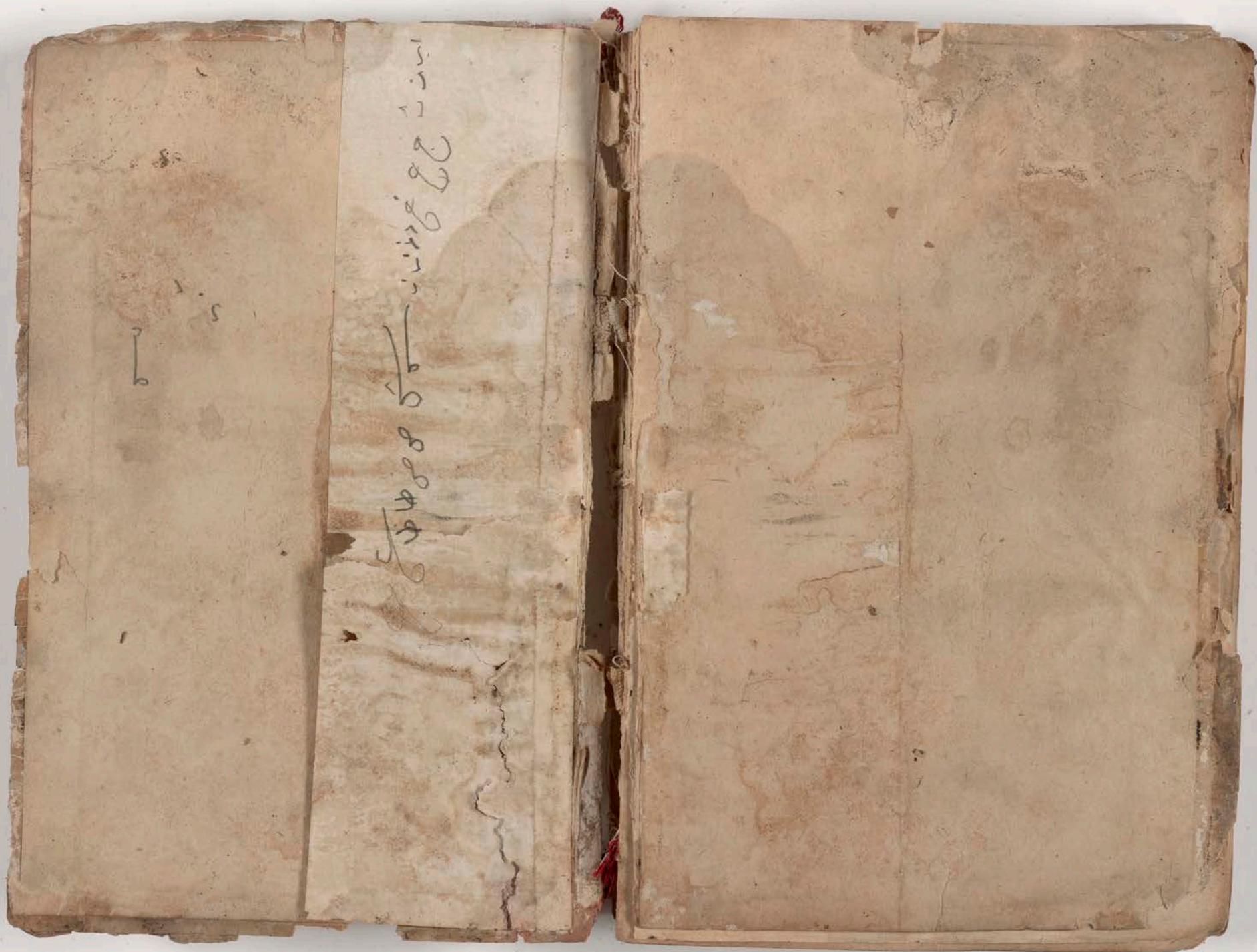
ופרשת הכסף לפניו שוה . והפתשנן שלח ועל אסתר צוה .
 לבא אל המלך להתחנן לו . בתשובתה אמרה להשיבו .
 דע כי בן מות אשר לא יקרא ויבא : לבד מאשר וישט לו
 המלך את שרכיט זהבו . בקרב איש להשתחות לו : יקר
 כשמעו דברי הרפה . צעק אהה כי אין מנוסה . זעף יי אשא .
 כי הטאתי לו : שלח לה לאמר אל תרמי . להמלט בית
 המלך מכל לאמי . כי את תאבדי ואולי עמי . אתרי נמכר
 גאולה תהיה לו : ממקום אחר . ישלח שלומיו עושה שלום
 כמרומיו . כי לא כלו רחמיו . על בן אוהיל לו : ותענהו לך
 כנוס כל חוכי פדיוס . וצומו עלי שלשת ימים לילה ויום .
 ורחמים בקשו מאל נורא ואיום . ואר תתנו דמי לו : אר
 נדרש בכל ריב וירשנו . כי נכמדו רחמיו לעם יקראנו
 ויאמר עוד זכור אוקרנו . עד בן המו מעי לו : לבשר חן
 ביום השלישי ותלך . ותיקר עד מאד בעיני המלך . ויבו
 ככל אשר הוא מולך . ועל כל אשר יש לו : היפה כנשים
 נטע נעמן . מה שאלתך כי הכל מוומן . ותאמר יבא המלך
 והמן . אל המשתה אשר עשיתי לו : למהר קראתם לסוד
 נכמס . ויצא המן ביום ההוא שמח ונעלם . והוא כמלכים
 יתקלס . ורוזנים משחק לו : ויבא ארבו וירש אשתו .
 ויספר להם כבודו וממשלתו . וגורה עומדת לעמתו . רהו
 המרבה לא לו : יעצוהו עשות עץ גבוה חמשים . לתלות
 עריו קדש קדשים . ולרכינו כחפצו מכל ורשים חרש
 חכם יבקש לו :

אלהים עדר צאנו בקר . ותחד שנת המלך ער יהי חוקר
 בספר הזכרונות ויהי בקר . וידע יי את אשר לו :
 במצאו דבר מרדכי מפורש . מה נעשה יקר וגדולה ררש
 ויאמר

ויאמרו כי לא פורש מה יעשה לו : נדה אין המן בדברו .
 מה רעשות באיש אשר המלך הפין בקרו : ויעו וינקש
 במאמרו : פי כסיל מחתה לו : דבר לערותו בעדיו מלכים
 וללכת לפניו אחד מהנסיכים : ולבו במחשבויו הולך חשכים
 ואין נוגה לו : השיבו המלך בן דברת עשה למרדכי היהודי
 ככל אשר אמרת : כן משפטך אתה הרצת : כמשפט הזה
 יעשה לו : וישב מרדכי אל משמרתו : והמן נדחף אל ביתו .
 ויועדו אתכיו וורש אשתו : לבא לגוד לו : זרע ישורון זכור
 נכוניו : אם יש מרדכי אחד מכניו : אשר החלות לנפור
 לפניו : לא תוכל לו : חכמיו עידם מדברים עמו : וסריסו
 המלך הכהילותו להקימו : ולא ראה כי יבא יומו : אדני
 ישחק לו : טרם כלות משתה תינו : אמר המלך אל יפת
 העין שאלו כי הכל לנגדך כאין : ותבך ותתחנן לו : ינתן
 לי נפשי בשאדתי : ועמי אדני המלך בבקשתי : כי נמברנו
 לצינור ולא מבריתי : האות לבו נתתה לו : כי מרה הפצי
 אחר זה הצער : וכלי הקרב שות שתי השער הישאג ארניה
 בעער : וטרף אין לו : לה אמר מי הוא זה מכל אנשי : ואי
 זה הוא מכל מנרשי : אז מי מנושי : אשר מברתי אתכם
 לו : מהרה לענותו המן זה הרע : אשר פרעות בגוי צדיק
 פרע : אוי לרשע רע : כי גמול ידיו יעשה לו : נמלא חמה
 וקם אל גנו : וכשוכו ראהו נופל על בנו : יגרו שמים עונו .
 וארץ מתקוממה לו : סרים אחד גלה תפאתו : הן עץ עשה
 למרדכי בביתו : ויצו המלך להלותו : על העץ אשר ריבין
 לו : עמדה אסתר לבקש על עמה : לרשיב ספרי האף
 והחמה : כי נחם וי על מכה עצומה : ושכ ורפא לו : פתשן
 הכתב להיות היהודים : להרוג בשונאיהם עתידים : כי נפל

פחד מרדכי על המורדים ושלום היה לו : צוה מרדכי על
 עם לא אלמן מישוע ורב ונגיד גנאמן והפקד על בית
 המן ועל כל אשר יש לו : קדשתי לצוררי מובח ויחבין
 לבניו מטבח בעין אביהם המרצח וארה שמות הילודים
 לו : רצצתי פרשנתה דלפון אספתה פורתא אדליא
 ארדתה פרמשתא אריסי ארידי ויחא גם קבורה לא
 היתה לו : שוללתי שוללי ואריע ריע בעלה משאור
 אכיון גוע ומלט עני משוע ויתום ואין עוזר לו : תפכת
 זאת לדור אחרון ולבני בניו תהיה לזכרון וכל המזכיר
 אותה ירון אשרי העם שככה לו :

אכלו רעים שריו ושכרו וימי הפורים בשמחה שמרו
 ועם שמחתכם האכילונים זכרו ושלתו מגור לאין
 נכון לו : נסי אל מאו נשאוני ובנככי הים העבורני ולכן
 כליותי יסרוני היום ליי והתחולל לו : יום צאת פרעה
 אחרי לטרוף בארית ערבי נצכו בחומה מימי משברי
 וירגעשו כי חרה לו : יצא צר אחרי עם קדושו וישתח
 צור עננו להפרישו להיות צל על ראשו להציל לו :
 העבירו ביכשה וצרו החריר בינו ובין רודפיו הפרור
 ולתחמיות מצולה אותם הוריד חוקקי בסלע משכן לו :
 ובשוב הים לאירנו נטבע פרעה וכל המזנו כי הים
 הכביר מרכבות גאונו וירא כי לא יכול לו : דתרות אפירים
 באדירים נפלו וכעפרת במים רבים צללו ורודשי ו
 שמו יהללו : בנבל עשור ומרו לו : הראנו ידו הנפלאה
 על שפת הים נראה אשירה לוי כי נאה נאה בומירות
 גריע לו : רגלים עברו ביכשה ולפניהם אל געין בקדושת
 או שוררו שירה חדשה מי כמכה באלים יי :

visible fragment from bookbinding

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد

